

Testimonial.

Neetinerivilakkam is a very useful book, being, in fact, an abridgment of "Valluvar Kural", the best code of Morals ever written in the Tamil Language. The Texts composed in Venba Metre by Kumarchuruparaswami, with comments written with ability by Mr. A. Kumaraswami-pillai, a well-known Tamil scholar, inculcate genuine moral principles without distinction of creed.

I recommend this little book to learners in our Tamil Schools.

G. W. Katirivel Pillai.

Jaffna

July 15th 1902.

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாயக்கர்

அ நு கீ கி ர ம ணி கை.

	கவி.		கவி.
கல்வியாலாகும்பயன்	க	அரசநீதி	நக
கல்வியாலாகும்பயன்	உ	அரசனுக்குப்பேரறிவு	நஉ
நற்சுவைபைச்சிறப்பித்தல் ...	ந	அறிவில்லாவரசர்	நந
கல்விபைச்சிறப்பிப்பன	ச	அரசனுக்குக்கேடுபயப்பன.	நச
சுவையஞ்சுவார்கல்வி	ரு	பெரியோரைப்பிழைத்தல்.	நரு
கல்வியாலாகும்புகழ்	சு	சானுணமை	நசு
சுவையிலுதவாக்கல்வி	எ	அரசவிகை	நஎ
கற்றவைகளைக்கைவிடுத்தல் ...	அ	கண்ணோட்டம்	நஅ
வறியவாகல்வி	கூ	அடைந்தோர்ப்புரத்தல் ...	நகூ
கல்வியறிவின்மை	க0	வலியுமானமும்	ச0
கல்லாதவர்செயல்	கக	மானங்காப்பவர்	சக
கல்வியழகு	கஉ	உடலவிடற்கஞ்சாதவர் ...	சஉ
கல்விச்செருக்கு	கந	அரசனெப்படிக்குடிசுமூப்ப	சந
கற்றதுசிறித்தெனக்காணல் ...	கச	அமைச்சு	சச
கல்வியுஞ்செலவமும்	கரு	அரசனைச்சேர்ந்தொழுகல்.	சரு
பெரியோர்பணிவு	கசு	அரசதோபம்	சசு
தற்புகழ்ச்சியால்வருங்கேடு.	கஎ	அரசர்புறங்கடைகர்த்தல்.	சஎ
தற்புகழ்ச்சியாலிகழ்ச்சி	கஅ	முயற்சி	சஅ
புகழ்ச்சியடையுமுபாயம்	ககூ	முயற்சிசெய்யாமை	சகூ
கல்விவழியில்லார்வார்த்தை.	உ0	விதியையும்வெல்லுமுயற்சி.	ரு0
ஞானதூல்களைவிற்போர்	உக	தெரிந்துசெய்தல்	ருக
கல்லாதவர்கார்த்தை	உஉ	கருமஞ்செய்யுங்கருத்தினர்.	ருஉ
கல்விபெறுதற்குரியவர்	உந	சிறுபகையோம்பல	ருந
அறிவிலார்க்குரைப்பவர்	உச	உட்பகை	ருச
கற்றாரைக்காவலர்மதித்தல்	உரு	கூடாநட்பு	ருரு
அரசன்	உசு	தீயநட்பு	ருசு
குடியோம்பல்	உஎ	மனநலமுடையவர்	ருஎ
வரிவாங்குதல்	உஅ	இனியவருமின்னாரும் ...	ருஅ
தொடுங்கோன்மை	உகூ	நலவழி	ருகூ
அரசுபோகமயக்கம்	ந0	நலவழியினிற்போர்	சு0

கூடந்தெல்வம் ...	கூக	தற்பிகளாயினையார்	கூக
வஞ்சியபொருதெல்வம் ...	கூஉ	தற்பில்லாமகனிர்ப்பு	கூஉ
பெற்றதைவிட்டுப்பெறுதது		தறவிகள் பெண்களை வெறு	கூஉ
விரும்பல் ...	கூரு	ததல் ...	கூரு
நீதிநெய்யாற்பொருளீட்டல்	கூச	தறவிகளுண்டி ...	கூச
உத்தமர்செல்வம் ...	கூரு	தறவிகளுடம்புபேணமை	கூரு
தொண்டியிலான்செல்வம்...	கூசு	தறவிகள்சித்திநீன்பமவிரும்	கூசு
இன்கொற்குறுதல் ...	கூஎ	பாமை ...	கூஎ
வாதகிறுத்தெயுண்மை ...	கூஅ	தறவிகளாலவசியம் விலக்க	கூஅ
நிறுமுயற்சியும் பெரும் பய		ப்படுவது ...	கூஅ
னும்...	கூக	பேதையையுடையார்செயல்	கூக
நாகரிகமில்லாதவர் ...	எ0	தவம்...	எ0
அடக்கமில்லாதவர்...	எக	துர்விதி ...	எக
பழிகுறுவோன் ...	எஉ	கூடாவொழுக்கம்...	எஉ
ஆத்திகருநாதிகரும் ...	எங	வஞ்சித்தொழுகுவோர்	எங
நீவினையாளர்செல்வம் ...	எசு	பழிமொழிபாக்கை	எசு
பழிநாணுவோர் ...	எடு	நிலைதவறுதல் ...	எடு
பிறன்மனைவியைவிருப்புதல்	எசு	மேலோசெய்கை ...	எசு
நல்லின்பம் ...	எஎ	பற்றியும் பற்றாதுநிறல்	எஎ
காய்சிந்தையுடையவர் ...	எஅ	மெய்யுணர்ந்தார ...	எஅ
தூர்த்தர் ...	எக	பேரின்பம் ...	எக
வாழ்க்கைத்துணைமை ...	அ0	முத்திபெற்றோர் ...	அ0
மகளிர்மனம் ...	அக	முடிந்தபொருள் ...	அக

உ ப க் கி ர ம ணி கை.

நீதிக்குரிய வழிகளை விளக்கிக் காட்டுதலுடைமைபற்றி இந்நூல் நீதிநெறிவிளக்கமெனப்பட்டது. நீதியாவது இன்பமடைதற்குக் காரணமாய்ச் செயப்படுவதாகிய முறை. இந்நூல் செய்தவர் திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த ஸ்ரீவைகுண்டமென்னும் நகரிலே அவதரித்துக் குமராகுருபரசுவாமிகளென்னும் பெயர்பெற்ற ஒரு முனிவர். இவர் இந்நூலன்றி வேறும் பலநூல்கள் செய்துவைத்தனர். அவை கந்தர் கவி வெண்பா, மீனாட்சியம்மைபிள்ளைத்தமிழ், மீனாட்சியம்மைகுறும், மதுரைக்கலம்பகம் முதலியன. அவையெல்லாம் சொற்சுவை பொருட்சுவைகளோடு கற்றோர்க்கு மகிழ்ச்சி பயக்குஞ் சம்ஸ்காரமுமுடையன.

இவர் மீனாட்சியம்மைபிள்ளைத்தமிழ் முதலிய சில பிரபந்தங்களை மதுரையிலே கொண்டுவந்து சுவாமிசந்நிதியிலே அப்பொழுதையரசனாகிய திருமலைநாயக்கனும் பிறருங்கேட்க அரங்கேற்றி அவ்வரசனாலே சம்மாநமும் பெற்றவராய் அங்கேயிருக்கும் நாள்களிலே ஒருநாள் அவ்வரசன் உணவின்றி நெடுநேரமிருத்தல் கண்டு, “வகுத்தான் வகுத்தவை யல்லாற் கோடி தொகுத்தார்க்குந் துய்த்த லரிது” என்னுந் திருக்குறட்கயிபை எடுத்துக் கூறினாரென்றும், அதனைக்கேட்ட அவ்வரசன் அதிசயமடைந்து வள்ளுவருடைய திருக்குறளின் அருமை பெருமைகளை உள்ளவாறறிந்து, அதன் சாரத்தையெடுத்துச் சுருக்கி ஒரு நீதிநூலாக்கிக் தரவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க இந்நூலைச் செய்துகொடுத்தாரென்றுஞ் சிலர் கூறுவர். மீனாட்சியம்மைகுறத்தினிறுதியிலே அவ்வரசனுக்கும், அவன் செல்வத்திற்கும் இவரால் ஆசீர்வாதங் கூறப்பட்டது.

மீனாட்சியம்மைகுறும்.

நீர்வாழி தென்மதுரை நின்மலனா ருள்வாழி
கார்வாழி யங்கயற்கட் கண்ணிதிரு வருள்வாழி
சீர்வாழி கச்சிகர்த் திருமலைப் பதிவாழி
பேர்வாழி யவன்செல்வம் பெரிதூழி வாழியவே

வள்ளுவருடைய திருக்குறளிலே ஆங்காங்குவரும் சொற்களும், சொற்றொடர்களும், பொருள்களும், இரீதிகளும் இந்நூலிலும் ஆங்காங்கு வருகின்றன. அவ்வாறுவருஞ் சொற்களாவன; ஊங்கில்லை, இவற்றன்மை, கடப்பாடு, பிறன்வரை என்பன முதலாயின. சொற்றொடர்களாவன; பரிந்தோம்பிக்காக்க, நோவதெவன், அறங்கடை, உய்த்துச் சொரிந்து என்பன முதலாயின. பொருள்களாவன; கல்வி, அரசு, அமைச்சு, முயற்சி, பொருள், இன்பம், மெய்யுணர்வு என்பன முதலாயின. இரீதிகளாவன; பித்துடையவல்லபிற, தாழ்ப்பெறின, எண்மையவாயினும் என்பன முதலாயின. இவைகள் இங்குமங்கும் இலைப் புரைகிளைப்பார்க்கு நன்குபுலப்படுவனவேயாம்.

இந்நூலிலே எம்மதவாதிகளாயினுஞ் சம்மதமாகச் செய்தற்பாலனவாகிய காரியங்களும், தவிர்த்தற்பாலனவாகிய காரியங்களும், அவற்றின் பலாபலங்களும், அவைகளை உள்ளவாறுணருநெறியும், உணர்வோர் செய்யுத்திறமும், ஊரார் செய்யுத்திறமும், பிறவும் அநுபலங்களோடு உதாரணங்கள்காட்டிச் சுருங்கச்சொல்லன் முதலிய அழகு களெல்லாம் பொருந்த வெண்பாயாப்பிலே பண்பாக விளக்கப்பட்டன. இவையெல்லாம் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கும் பயப்பனவாயடங்கும்,

முதற்பாகத்திலே கல்வியாலடையப்படுவனவாகிய பயன், சுகம், புகழ், அறிவு; ஒழுக்கம் முதலியன கூறுமுகத்தால் அறமும், அதன்பின் அரசு, அமைச்சு, முயற்சி, பொருளிட்டெனே முதலியன கூறுமுகத்தாற் பொருளும், பாதாரம்விரும்பாமை, கற்புடைமனைவியின்பம் முதலியன கூறுமுகத்தால் இன்பமும், அதன்பின் துறவு, தவம், மெய்யுணர்வு முதலியன கூறுமுகத்தால் வீடுமாக நான்குபொருள்களும் இந்நூலிலே ஁ன்கு கூறப்பட்டிருக்கின்றன. மாணுடரால் அவசிய மடைதற்பாலனவாகிய அறம், பொருள் முதலிய நான்கையுந் திறம்பெறக்கூறும் இந்நூலை வெறுப்பவர் யாவர்!

ஆதலால் இந்நூல் தமிழ்நாட்டு வித்தியாசாலகளிலே தவிராத கற்பிக்கப்படத்தக்க ஒரு நீதித்தாந்தநூலேயாம், இதுவும் பெரும்பாலும் உரைகொண்டே உணரத்தக்கது. எத்தனையோ கவிஞர் உய்த்துணர்த்தப்பாலனவாய்ச் சூத்திரம்போலவுந் தோற்றுக்கின்றன. இவ்வாறே இந்நூலாகிரியர் தாழும் உய்த்துணரவைத்தல் கருதியே நாலாங்கவியிலே “எத்துணையவாயினுங்கல்வியிடமறிந் - துய்த்துணர்விலெனினில்லாகும்” எனீர் கூறினார்போலும், இந்நூற்கு மிகப்பழைய ஒரு தாலபத்திரப் பிரதியும், ஒரு முத்திராகூரப்பிரதியுமாக இரண்டுரைப்பிரதிகளகப்பட்டன. இரண்டு பிரதிகளையும் யாம் அநுசீலஞ் செய்தபோது பலசொற்களும், பலசொற்றொடர்களும், பலகவிகளும் விடரீதவுரைகளையுடையனவாகத் தோன்றின, அவற்றுட் சில இங்கே கூட்டப்படுகின்றன.

கவி.

- க. புறங்கடை—தலைவாயில்.
 உ. அகற்றும்—விசாலமாகும்,
 கூ. மாணவை—பெரியசபை,
 நு. இன்னலம்—இனியருணம்.
 சு. மாய்வனபோல்—அழிவனபோல்.
 அ. அரிப்பரித்து—அரிப்பைச்செய்து
 கூ. சீர்ப்பாடு—சிறப்பு.
 கடு. பிறவல்ல—வேறல்ல.
 கக. சுற்பன்றே—விவேகமல்லவா.
 கட. முழுமணி—பருத்தமணி.
 கச. கருத்தழிக—மனம்கருந்துக.
 கரு. கல்வியுடைமை — கல்வியுடைய
 ராதல்.
 கசு. மீச்செலவு—வரம்பிகந்தநடத்தை
 கஅ. வியப்பிப்பான — மதிக்கவேண்டு
 வோன்.
 உக. நகையினர்—சிறிப்போர்.
 ,. பேடு—அலி.
 உஅ. மடிக்கொன்று—மடியைக்கொய்து
 கூஉ. யாதும்புகல—யாதஞ்சொல்ல.
 கூச. பக்கத்தார்—அருகிலுள்ளோர்.

கவி,

- சஅ. கடைபோகா—முற்றுப்பெறா.
 நு. பாண்முனை—விதிமுனை.
 நுக. கயத்தாழ்—மிக்க ஆழம்.
 நுரு. வேர்ப்பார்—கோயிப்பார்.
 நுசு. எய்யாவினை—பொருந்தாதசெயல்.
 கூக. சிறுக—குறைவாக.
 சுச. தானுன்றி—முயன்று.
 சுஅ. வாக்கின்பயன்— சொல்வன்மை.
 கூக. என்மையவாயினும் — எளியவே
 னும்.
 எக. கண்ணின்றி—தாட்சினியமின்றி.
 எச. தீயன—தீமைதருவன.
 அஎ. கும்பியில்—நாகில்.
 அஅ. இணைவிழைச்சு — துணையாகிய
 பெண்புணர்ச்சி.
 அக. பரபரப்பு—சோம்பின்மை.
 கூக. நோனாமே—பொறாமல்.
 கூஉ. புறம்பா - வெளிப்பட்டிருக்கின்ற.
 கூஅ. மெய்யுணர்ந்தார்காப்பு- உண்மை
 யறிந்தோர் புலனடக்குதல்.
 கூக. துறைபோய-அறிவிலேகைவந்த.

இவ்வுரைகளும் இவைபோன்ற பிறவும் நிகண்டுநூல்களுக்கும், நியாயநூல்களுக்கும், இலக்கணநூல்களுக்கும், வள்ளுவர் குறளின் பரிமேலழகருரை முதலிய உரைகட்கும் மாறுபட்டனவாக நம்புத்திக் குத் தோன்றியபடியால் இப்போது வேறுரை எழுதப்பட்டன. வேறுரை கூறுதற்குக் காரணமான நியாயமும், இலக்கணமுடிபுகளும் பிறவும் உரைக்கப்புகின் மிகப்பரக்குமென்றஞ்சி எழுதப்பட்டில. அவசியங்கூறற்பாலனவாகிய சொன்முடிபு, அசை முதலியவற்றுள்ளும் பல கூறப்படவில்லை. அதுசிலநஞ்செய்வோர் அவ்வக்கவிகளில் அறியக்கடவர். வேறு நீதிநூற் பிரமாணங்களுஞ் சான்றாகச் சிலகவிகளிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஏட்டுப்பிரதியுரையும் பலவிடங்களில் உடகாரமாயிற்று.

சுன்னாகம்

சுபகிருதுவா ஆனிமீ.

இங்ஙனம்,

அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை.

(1902)

அருஞ்சொற்பொருள்கோள்.

அகப்பகை—உட்பகை.

அகற்றுதல்—பெருகச்செய்தல்.

அந்தப்புரம்—அரசன் மனைவியிருக்கும் வீடு. அந்தர்-உள். புரம்-வீடு.

அரிப்பு—தட்டாசாலையிற் சிதறுண்ட பொற் பொடி. அரிததெடுக்கப்படுத லின் அரிப்பெனப்பட்டது.

அறங்கடை—பாலம். அறத்தினின்று நீக்கப்பட்டமையின் அறங்கடையெ னப்பட்டது. அறம்-தருமம். கடை- கடியப்பட்டது. இது கடியென்பதி னின்று பிறந்தது. கடி-களைதல்.

அறிமடம்—அறிததுமறியாபோன்றி ருத்தல். அறி-அறிதல். மடம்-அறி யாமை.

ஆள்வினை—முயற்சி. ஆளப்படும் வினை யென்றவாறு. வினை-தொழில்.

இலம்பாட்டா—வறியவா. இலம்பாடு- வறுமை.

உததி—பொருந்துமாறு. ௧௦௧.

உயத்துணர்வு—சொற்களைக் கொண்டு போய்ச் சோதத்திறல், உ. புத்தியை நூல்களிலே செலுத்தி ஆராய்ந்து பொருந்துமாற்திறல். ௫.

எக்கழுத்தம்—இறுமாப்பு, நிலையெடுப் பு. ஏ-உயர்ச்சி. கழுத்து-தலை. அம்- ஒரு வினைமுதற்பொருள் விசுதி. “எள்ளினாகட்கேக்கழுத்தம்” என னுஞ் சிந்தாமணியுரையாலும் இப் பொருள் துணியப்படும்.

ஐயம்—பலதலையாயவுணர்வு. ௧௦௧.

ஒண்மை—நன்மை. ௬௮.

கட்டுரை—உறுதிவார்த்தை. கடியென் னும் உரிச்சொல் உரை எனபதனோ டி புணரும்போது விகாரமாயிற்று. கடி-விசுதி.

கடப்பாடு—தவிராது செய்தற்பாலது, முறைமை.

கடு—க. கடுஞ்சொல்லு. ௫௯. உ. உ ளைப்புள்ள பதார்த்தம். ௮௦. இது க டியென்னும் உரிச்சொல்லினின்று பிறந்தது.

கண்கூடு—பிரத்தியக்ஷம். கூடு-கூடுதல் கல்வி—தற்கப்படுவது.

கற்பு—கல்வியறிவு.

களைகண்—இடாகளைத் துடையது.

குமடி—சேறு.

குய்யம்—இரகசியம், கஞ்சகம். இது குய்யம் எனலும் வடமொழித்திரிபு கைத்து—பொருள், கையிற்பொருது வது.

கைவருதல்—கையில்வருதல், வசமாதல சோப்பாடு—சிறப்பாதல்.

கட்டு—நனகுமதிப்பு.

செங்கோன்மை—நீதி.

செலவு—வழி.

தாக்கணங்கு—இலக்குமி, தகுதியுடைய பெண்.

நட்பு—நண்பன்.

நகையினு—ஒளியுடையவர், கீததியு டையவர்.

நாண்—தகாதகாரியத்திலே மரம் ஒடுங் குதல்.

பக்கத்தார்—அமாத்தியா.

பகை—விரோதி, விரோதம்.

பார்வை—கண்ணோட்டம்.

பிழைப்பாடு—பிழைபடுதல்.

பீழை—துன்பம். இது பீடை என்னு ளு சொல்லின விகாரம்.

புக்கில்—வீடு. புரு-பகுதி. இல்-ஒருவிசுதி பூகதல்—உண்டாதல்.

போக்கு—குறறம்.

மடுததல்—இடைப்படுத்தல்.

மறை—இரகசியம்.

முழுமணி—மாணிக்கம்.

யாததல்—பணித்தல்.

வாய்தல்—நேர்படல்.

வீடு—முத்தி. இருவகைப்பற்றினையு மு ற்றவிடுதலுடையதென்பது பொருள் வெங்காரம்—ஒரு மருந்துச்சரக்கு, அ து, வெம்மையுடைய ஒருவகையிப்பு, காரம்—உப்பு.

வெள்ளம்—ஒருதொகையெண்.

வோர்ப்பு—கோபம்.

நீ தநெறி விளக்கவுரை.

கடவுள் வாழ்த்து.

நீரிற் குமிழி யிளமை நிறைசெல்வம்
நீரிற் சுருட்டு நெடுந்திரைகள்—நீரில்
எழுத்தாகும் யாக்கை நமஸங்கா ளென்னே
வழுத்தாத தெய்விரான மன்று.

(இ-ள்.) இளமை நீரில் குமிழி - இளிமைப்பருவம் நீரிலே தோன்றுங் குமிழிபோன்றழியும்—நிறை செல்வம் நீரில் சுருட்டு நெடுந்திரைகள் - பெருஞ் செல்வம் நீரிலே சுருளுதலையுடைய பெருந்திரைகள் போன்றழியும்—யாக்கை நீரில் எழுத்தாகும் - சரீரம் நீரிலே எழுதும் எழுத்துப்போன்றழியும்—நமஸ்காள் எம்பிரான் மன்று வழுத்தாதது என - நம்மவர்களே! நீவிர் எம்பெருமானுடைய சபையைத் துதியாது தாமதித்தற்குக் காரணம் யாது? ஏ-று.

நம்மவர்களே! இளமை, செல்வம் முதலியவற்றால் வரும் அற்பவின்பத்தினை நிலையென்றலையாது நம்பெருமானுடைய சபையைத் துதித்துப் பேரின்பம்பெறக் கடவீரென்பது கருத்து.

நமஸ்காள் என்புழி அம் சாரியை. கடவுளை வணங்கிப் பெற்றுக்கொள்ளும் இன்பமொன்றுமே அழிவற்ற செல்வம் என்பதும், இளமை முதலியன அறியுமியல்பினவாய்த் துன்பங்கொடுப்பன என்பதும் பலதூல்களுக்கு மொத்த துணிபு. 'எம்பிரானல்கும்-வீடதேயலாற் றுன்பறுமாக்கம்வேறுண்டோ' என்பது கந்தபுராணம். "இளமையு நிலையாவா லின்பமு நின்றவல்ல-வளமையுமே யேயால் வைகலுந் துன்பவெள்ளம்" என்பது வளையாபதி.

கல்வியாலாதும்பயன்.

அறம்பொரு ளின்பமும் வீடும் பயக்கும்
புறங்கடை நல்லிசையு நாட்டும்—உறுங்கவலொன்
றுற்றுழியுங் கைகொடுக்குங் கல்வியி னூங்கில்லைச்
சிற்றயிர்க் குற்ற துணை.

(இ-ள்.) அறம் பொருள் இன்பமும் வீடும் பயக்கும் - தருமமும் பொருளும் இன்பமும் மோட்சமுமாகிய நான்கினையுந் கொடுக்கும்—புறங்கடை நல்லிசையும் நாட்டும் - புறத்திலே நற்கீர்த்தியையும் நிலைப்படுத்தும்—உறும் கவலொன்று உற்றுழியும் கைகொடுக்கும் - வருதற்குரிய கவலையொன்று வந்துழியும் உதவிசெய்யும்—சிற்றயிர்க்கு கல்வியின் ஊங்கு உற்றதுணை இல்லை - (ஆதலாற்) சிறிய மக்களுயிர்க்குக் கல்வியினும் மேம்பட்டுச் சிறந்த துணை இவ்விடிலை. ஏ-று.

அவசியம் பெறப்பாலனவாகிய அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்பவைகளைக் கொடுத்து நற்புகழையும் நாட்டி மனக்கவலையையும் மாற்றுதலாற் கலவிப் பொருளே மக்களுயிர்க்கு மிக்குயாந்த துணையெனப்பது கருதது.

புறங்கடை என்புழிக்குடை என்பது ஏழாம்வேற்றுமையுருபு. இங்கே புறமெனறது கற்றுலலோன்றிருக்கும் ஊர்க்குப்பறமாகிய இடத்தை. கவல-கவலை. கவலையாவது இட்டமுள்ள ஒன்றினை இழத்தனமுதலியவைகளான மந்ததிலே தோன்றும் விபாகுலம். கவலையுற்றுழிக் கைக்கொடுத்தலாவது இடையே நந்த இடுகைகளைக்கெடுத்துச் செயற்பாலதினவென அந்நித மருங்கினாதற்குக் காரணமான அறிவினையுண்டாக்குதல். “உறுமையான மடமைதனனை வருந்திநெஞ்சுழியுங் காலே - உறுதிசெய துணையாங் கற்ற வுணர்வினை வளர்க்கும்” எனப்பது விநாயகபுராணம். (சு)

கல்விபாலாகுமின்பம்.

தொடங்குங் கற்றுண்பமாயினபம் பயக்கும்
மடங்கொன றறிவகற்றுங் கலவி—நெடுங்காமம்
முற்பயக்குஞ் சினனீர வின்பத்தின முற்றிழாய்
பிறப்பகமும் பிழை பெரிது.

(இ-ள்.) மடம் கொன்று அறிவு அகறறும் கலவி - அறிவினை மையையழித்து அறிவினைப் பெருகச்செய்யுங் கலவியானது—தொடங்குங்கால துண்பமாய் இன்பம் பயக்கும் - கற்கப் புழுங் காத்ததிலே துண்பங் கொடுக்குமியலபினதாய்ப் பினனா இன்பங்கொடுக்கும்—நெடுங்காமம் முன் பயக்கும சில நீர இனப்பத்தின பின பயக்கும பிழை பெரிது - மிக்க காமமானது முன்னாக கொடுக்கின்ற அற்பத்தனமையுடைய இனப்பத்தினும் பினனாக கொடுக்கின்ற துன்பம் பெரியதாகும். எ-று.

கலவியாலுண்டாகும் இனப்பே மிகச் சிறந்ததென்பது கருதது.

கற்கப் புகும்போது நீங்காதிருந்த அறிவின்மையே துன்பமயத்தற்கும், கற்றுணர்வுணரத் தோன்றுமறிவுணமையே இனப்பயத்தற்கும் காரணமாதலைப் புலப்படுத்துதற்கே “மடங்கொன்றறிவகற்றுங்கல்வி” என்றார். எல்லாப்போகங்களினும் தான மிக்க விருப்பங்கொடுத்தலபற்றி மகளிர்போகம் நெடுங்காமமெனப்பட்டது. முற்றிழாய் என்பது மகதேமுனனிலை. தொழினமுற்றிய இழையையுடையவளே என்பது பொருள். இழை-ஆபரணம். இழாயென விளிப்புறேற்றது. (உ)

நற்சுவையைக் கிறப்பித்தல்.

கல்வியே கற்புடைப பெண்டிராப பெண்டிர்க்குச்
செல்வப் புதல்வனே தீங்கவியாச்—சொல்லவளம்
மல்லல வெறுக்கையா மாணவையை மணனுறுத்துஞ்
செல்வமுமுண்டி சிலர்க்கு.

(இ-ள்.) கலவியே கற்புடை பெண்டிரா - கலவிதானே கற்புடை மனைவிபராகவும்—தீங்கவி ஏ பெண்டிர்க்கு செல்வம் புதல்வனா-இனிய

கவிதானே அம்மனைவியர்க்கு (நற்குணம் முதலிய) செல்வத்தினே யுடைய புத்திரனாகவும்—செநல் வளம் மல்லல் வெறுக்கையா - அக் கவியிலமைந்த சொற்களின் சிறப்பே பொலிவையுடைய திரவியமாகவுக் கொண்டு—மாண் அவையை மண்ணுறுத்தும் செல்வமும் சிலர்க்கு உண்டு - நற்சுவையை அலங்கரிக்கின்ற செல்வமும் சிலரிடத்திலே உள்ளதாகும். எ-று.

கல்வியைச் செல்வெகற்று நல்விசையோடு சொல்வலியுமமையக் கவிசெய்யும் வன்மை எல்லார்க்குங் கிடையாதென்பது கருத்து.

புகழும் பெருளும் பிறவும் பெற்று மேம்படுத்தற்குக் காரணமாதல்பற்றிக் கல்வியே கற்புடைப்பென்மார் எனவும், சித்திரித்துச் சுவையிலே வைக்கப்பட்ட பொருள் பார்ப்பவர் மனத்தைக் கவர்ந்து சிறப்பித்தல்போல நற்கவிஞரும் கற்றோர் மனத்தைக் கவர்ந்து சிறப்பித்தல் பற்றி மாணவையை மண்ணுறுத்தும் எனவுங் கூறினார். நற்சுவையாவது “புகழும் தருமநெறி நின்றோர் பொய்காமம் - இகழுந் சினஞ்செற்ற மில்லோர் - நிகழ்கலைகள் - எல்லாமுணர்ந்தோரிருந்தவிடம்” என்பது வெண்பாப்பாட்டியல். (ங)

கல்வியைச்சிறப்பிப்பன.

எத்துணைய தாயினும் கல்வி யிடமறிக்

துய்த்துணர் வில்லெனி னில்லாகும்—உய்த்துணர்ந்துஞ்

சொல்வன்மை யின்றெனி னென்னு மஃதுண்டேற்

பொன்மலர் நாற்ற முடைத்து.

(இ-ள்.) கல்வி எத்துணையதாயினும் - (ஒருவனிடத்துள்ள) கல்வி எத்துணைப் பெருக்கமுடையதாயினும்—இடம் அறிந்து உய்த்துணர்வு இல்லெனின் இல்லாகும் - இடத்தினையறிந்து சொற்களைக் கொண்டுபொய்ச் சேர்த்துப் பொருள்கொள்ளு முணர்விலையாயின்; (அக் கல்வி அவனிடத்) தில்லை யென்று எண்ணப்படும்—உய்த்துணர்ந்தும் சொல்வன்மை இன்றெனின் என்னும் - அவ்வாறே உய்த்துணர்ந்த விடத்தும் வாக்குவன்மை இல்லையாயின்; அதனால் யாதுபயனுளதாகும்?—அஃது உண்டேல் பொன்மலர் நாற்றமுடைத்து - வாக்குவன்மையுமுளதாயின்; பொன்னுலாயபூவானது பரிமளமுமுடையதாயின் அதனை ஓக்கும். எ-று.

பொற்பூவானது பரிமளமுமுடையதாயின்; எவ்வாறு சிறக்குமோ அவ்வாறே உய்த்துணர்வுஞ் சொல்வன்மையுமுடையவனுடைய கல்வி சிறக்குமென்பது கருத்து.

இவன் யாதுமறியானென்று யாவரானு மிகழப்பதெல்பற்றி இல்லாகும் என்றும், யாதும் பயன்படாமைபற்றி என்னும் என்றும் கூறினார். உய்த்துணர்வு பொன்மலருக்கும் அதனோடு சொல்வன்மை அம்மலர் பரிமளமுடைமைக்குஞ் சமமெனக் கொள்க. உய்த்துணர்வு என்பதற்குப் புத்தியை நூல்களிலே செலுத்தி ஆராய்ந்து பொருத்துமாற்றிதென்பதும் பொருந்தும்.

சுவையஞ்சுவார்கல்.

அவையஞ்சி மெய்விதிப்பார கலவியு சல்லா
அவையஞ்சா வாருலச சொல்லும—நவையஞ்சி
நகதுணனா செலவமு நலகூந்தா ரினனலமும
பூததலிற் பூவாமை நன்று.

(இ-ள்) அவை அஞ்சி மெய்விதிப்பார கலவியும் - சவையிலே
எடுத்துச் சொல்லுகலையஞ்சி உடம்பு நடுவருவோருடைய படிபடும் —
கல்லா அவையஞ்சா ஆகுலசசொல்லும் - மூட்டா சபையை அஞ்சா
அபேகம் ஆவாரச சொற்களும்—நவை அஞ்சி நகது உணனா செ
வெழும் - பழிப்பவங்களாகிய குற்றங்கள் சாராது தேடி நலவழியிற்
கொடுத்தத தாமு மனுபவியாதவருடைய செலவமும்—நலகூந்தா
இல நலமும் - வறியவருடைய இல்லாளின் நன்மையும்—பூதகலின
பூவாமை நன்று - உண்டாதலினும் உண்டாகாதிருத்தல உத்தமமா
கும். எ-று

சுவையஞ்சுவா கலவியிற்ற சிறிதும் பயனிலையெனபது கருதது.

சொல்லக்கருதிய சுவையஞ்சுவாகலவியோடு பெரிதும் அகன்குணத்தை
யடைய ஆகுலசசொனமுதலியவைகளும் உடனடைத்துக் கூறப்பட்டமையால்
இது பதிப்பொப்பமைக்கூட்டமென்னுமணி தமமைப் பிறரறிதல வேண்டிச்
சொல்லப்படுதலின் ஆகுலசசொல என்றா. பாவதரால் வந்த பொருளைக் கொ
டுத்தலும், அறஞ்செய்தற்குக் காரணமான தன்னுடமை உணனாது வாட்டுக
ஆக தருமமாகா. (இ)

கல்லியாலாநம்புகழ்.

கலைமகள் வாழ்க்கை முகத்த தெனிணும்
மலரவன் வண்டமிழோச கொவ்வான்—மலரவன்செய்
வெற்றுடம்பு மாயவனபோன மரயா புகழ்கொண்டு
மற்றிவா செய்யு முடம்பு

(ஐ-ள்) கலைமகள் வாழ்க்கை முகத்த தெனிணும் - சரசுவதியின்
வாழ்வு முகத்தினிடத்தாகப் பெண்ணும்—மலரவன் வன் தமிழோச
சகு ஓவான் - பிரமதேவா சிறந்த தமிழறிஞாகுச சமமாகமாட்டா
—மலரவன் செய் வெற்றுடம்பு மாயவன் - பிரமதேவராத செய்யப்
பட்ட வெறிய உடம்புகள் அழிந்தனமையுடையனவாகு—இவா
புகழ்கொண்டு செய்யும் உடம்பு மாயா - தமிழறிஞா புகழாற் செய்யும்
உடம்புகள் அழிந்தனமாலையவல்ல எ-று

தமிழ்புலவர் பிரமதேவரினும் பிக்கவெனபது கருதது.

பிரமதேவருக்குத் தமிழ்புலவாக்குத் தொழிலபற்றி வேறுமைகூறுதலாம்
இது தெழிலே றறுமைபணி. மண நீர் முதலிய பூதங்களாலாயதென்பது
அறிவித்தற்கு வெற்றுடம்பென்றா. போல அசை. (ஈ)

சுவையிலுதவாங்கல்லி.

நெம்பகற் கற்ற வவையத துதவா
துடைநதுளா ருட்கு வருங்கலவி—கடுப்பகலில்
எத் தான பார்க்கண்ட வில்லினும் பொலலாதே
திதென்று நீப்பரி தால.

(இ-ள்) நெம்பகல் கற்ற அவையதது உதவாது - பலநாளாகத் தம்மாற படிக்கப்பட்ட நூல்கள் சவையிலே எடுத்ததுச் சொல்லுதற் குக் கைகூடப்பெறாமல்—உடைநதுளா உட்குவரும் கலவி - தோ லவியடைநதவருடைய அஞ்சுதலைக் காட்டுங் கலவி—கடும பகல்ல ஏதிலான்பால சண்ட இல்லினும் பொலலாதே - (பசிபிணியால வரு நதிச் செலலும்) உச்சிககாலகதிலே (அட்டிநறொழிலும் விட்டு) அப லவனபால வசப்பட்டிருக்கக்கண்ட மனையாளினுந் தீயதாகும்—திது எனறு நீபடி அரிது - (எனெனின; அவளைத் தீயவளென்று நீக்குமாறு போல) தனனைத் தீயதென்று நீத்தற்கரியது. எ-று.

கறகப்பட்ட நூல்களைப் பலமுறையும் நினைத்து மந்ததிலே அமைத்திருந் தலகேணம எனபது கருத்தது.

உட்கு - அச்சம். அது துதல வியாத்தன முசலிய பற்றி அறியப்படுவது. பெரிதும் விளக்கமுடைமைபற்றி உச்சிக்காலம் கடுமபகலெனப்பட்டது. கடி - விளக்கம். வருந்தித் தேடிவைத்திருந்தும் உறறசமயத்தி லுதவாமைபற்றிப் பொலலாதே என்றார். (எ)

கற்றவைகளைக்கைவிடுகல்.

வருந்தித்தநாங் கற்றன வோம்பாது மற்றும்
பரிந்து சில கற்பான் தொடங்கல்—கருத்தனங்
கைத்தலத்த வய்த்துச் சொரிந்திட்டு டரிப்பரிதநாங்
கெய்ததுப பொருள்செய்திடல.

(இ-ள்) தாம் வருந்தி கற்றன ஒப்பாது - (ஒருவர்) தாம் பலநா ளாக வருந்திக்கற்ற நூல்களைப் பலமுறையும் நினைத்துப் பேணிக்கொ ள்ளாமல விட்டு—மற்றும் சில பரிந்து கற்பான் தொடங்கல் - வேறுஞ் சில நூல்களை வருந்திக் கற்கும்படி தொடங்குதல்—கைத்தலத்த கருத்தனம் உய்த்துச் சொரிந்திட்டு - கையிலுள்ள திரளான பெரும் பொன்னைக் கொண்டுபோய் வீசிவிட்டு—அரிபடி அரிதது எயத்து பொருள்செய்திடல - (அக்கசாலையினினுஞ் சிதறி) மண்ணோடு கல நதுகூடக்கும பொற்பொடிகளை அரித்தெடுத்துப் பிரயாசப்பட்டித் திர ட்டிப பெரும்பொனனாக்க முயலுதலை ஒக்கும். எ-று.

வருந்திக்கற்ற நூல்களை மறக்கவிட்டு வேறுநூல் கற்கப்புகுதல் மிக்கபேதை மை எனபது கருத்து. இதுபற்றியே இலக்கணக்கொத்ததுநூலாரும் ““வருத்திற் கருத்தனை மட்டுப்படுத்தி - வந்ததிற் சிந்தையைச் சிந்தாதற்குக்” என்றார்.

அரிப்பு - மண்ணோடு கலத்துகிடக்கும் பொற்றாள்; அரித்தெடுக்கப்படுதல் பற்றி அரிப்பெனப்பட்டது. சிறிது சிறிதாக அரித்துத் திரட்டெல்பற்றி எய்த் துப்பொருள் செய்திடல் என்றார். ஆங்கு - அசை. (அ)

வறியவர்கல்வி.

எனைத்துணைய தேனு மிலம்பாட்டார் கல்வி
தினைத்துணையுந் சீர்ப்பா டிலதாம்—மனைத்தக்காண்
மாண்பில ளாயின் மணமக னல்லறம
பூண்ட புலப்படா போல்.

(இ-ள்.) மனைத்தக்காள் - மனையாட்டி—மாண்பிலளாயின் - மனையறத்திற்குத்தக்க நற்குணநர்செயல்களில்லாதவளாயின்;—மணமகன் பூண்ட நல்லறம புலப்படாபோல் - நாயகனுலே செய்யும்படி எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நல்லதருமங்கள் நன்குசெய்யப்பட்டனவாய் விளங்கமாட்டாமைபோல—இலம்பாட்டார் கல்வி - வறியவரிடத்துள்ள கல்வி—எனைத்துணையதேனும் தினைத்துணையுந் சீர்ப்பாடிலதாம் - எத்துணைப்பெருமையுடையதாயினும் தினையரிசிவிளவேனுஞ் சிறப்புடையதாகி விளங்கமாட்டாது. எ-று.

வறியவர்கல்வி சிறிதும் பிரகாசிக்கமாட்டாதென்பது கருத்து.

நற்குணங்களாவன வறியார்மாட்டருளுடைமை, நாயகன்முனியினு மன்பு நீங்காமை, முதலாயின. நற்செயல்களாவன “சிறுகாலையட்டில்புகல், அருத்தியுறச்சமைத்தல், சுவைதிருத்தியூட்டல், மறுகாலையென்னுது விருந்தழைத்தல்” முதலாயின. நல்லறமாவது அருந்தவர் விருந்தர் முதலியோரைப் பேணுதல். அது, இந்நூலாசிரியர் கூறிய “நற்குணநிறைந்த கற்புடை மனைவியோ-டன்பு மருளுந்தாங்கி யின்சொலின் - விருந்து புறந்தற் தருந்தவர்ப் பேணி யைவகை வேள்வியுமாற்றி” என்னும் சிதம்பரமும்மணிக்கோவையானும் பெறப்படும். (க)

கல்வியறிவின்மை.

இன்சொல்லன் குழந்தைய னாயினுமொன் றில்லானேல்
வன்சொல்லி னல்லது வாய்திறவா—என்சொலினுங்
கைத்துடையான் காற்கீ ழொதுங்குங் கடன்ஞாலம்
பித்துடைய வல்ல பிற.

(இ-ள்.) இன் சொல்லன் தாழ்நடையனாயினும் ஒன்று இல்லானேல் - (ஒருவன்) இனிய சொற்களைச் சொல்வோனாய்ப் பணிவுடையனாயினும் பொருள் சிறிதுமில்லாதவனாயின்;—கடல் ஞாலம் - கடலாற் சூழப்பட்ட பூமியினுள்ள சனங்கள்—வன் சொல்லின் அல்லது வாய் திறவா - (அவ்வோடு) கடுஞ்சொற்கொண்டு பேசுவான்றி இன் சொற்கொண்டு பேசார்—என் சொல்லினும் கைத்துடையான் காற்கீழ் ஒதுங்கும் - யாதுதான சொன்னாலும் செல்வமுடையவனது காவின்மீழமைந்து ஒடுங்கிநடப்பார்கள்—பித்துடைய - (அச்சனங்களே) மயக்கவுணர்வுடையவர்களாவர்—பிற அல்ல - மற்றையன மயக்கவுணர்வுடையனவாகா. எ-று.

உலகத்திலுள்ள சனங்கள் நற்குணநற்செயலிவராயினுஞ் செலவருக்கமைந்து நடப்பார்களென்பது கருத்து.

இன்சொல் - கேட்பார்க்கு மகிழ்ச்சியை விளைவிக்கும் மதுர வார்த்தை. தாழ்நடையாவது எதிர்கொளல், இருக்கைவிட்டெழுதல், வணங்குதல் முதலியன. வன்சொல் - கேட்போர்க்கு வெறுப்பினை விளைவிக்குங் கடுஞ்சொல், கடிந்துபேசினுங் கைவிடாமென்பது தோன்ற என்சொலினுமெனவும், நல்லதன்பாலுள்ள நன்மையுந் தீயதன்பாலுள்ள தீமையுமுள்ளவாறு பிரித்துணராமையற்றிப் பித்துடைய எனவுங் கூறினார். (க௦)

கல்லாதவர்செயல்.

இவறன்மை கண்டு முடையாரை யாருங்
குறையிரந்து குற்றேவல் செய்ப்பெரிதூந்தாம்
முற்பக னோலாதார் நோற்றாரைப் பின்செல்லல்
கற்பன்றே கல்லாமையன்று.

(இ-ள்.) இவறன்மை கண்டும் - உலோபகுண முடைமையை அறிந்திருந்தும்—உடையாரை யாரும் குறையிரந்து குற்றேவல் பெரிதும் செய்ப-செல்வரைப் பின்சென்று யாவரும் குறைகூறி யாசித்து நின்று பெற்றுச் சிறிய ஏவல்களையும் அதிகமாகச் செய்வார்—தாம் முற்பகல் நோலாதார் நோற்றாரை பின்செல்லல் கற்பு ஏ - தாம் முன்னாளிலே (பொருள் பெறுதற்கேற்ற) தவஞ்செய்து வைவாதவர் (அது பெற்றதற்கேற்ற) தவஞ்செய்து வைத்தவரைப் பின்சென்று நடத்தல் கல்வியறிவாலாய செயலேயாம்—கல்லாமை அன்று - கற்றுணராமையாலாய செயலன்று. ஏ-று.

உலோபகுணமுடையவராயினும் செல்வர்களை யாவரும் பின்சென்று தாமே வினாவி ஏவல்களைச்செய்வாரென்பது கருத்து.

இவறன்மை - பொருளை விடவேண்டுமிடத்து விடாது பற்றுதலைச்செய்யு முள்ளம், இதனை வடநூலார் உலோபமென்பர். அன்று - அசை. உலோபிகனைப் பின்செல்வோர் புகழ்வதுபோலப் பழிக்கப்பட்டவாறுணர்க. (கக)

கல்வியழகு.

கற்றார்க்குக் கல்வி நலனே கலனல்லான்
மற்றே ரணிகலம் வேண்டாவா—முற்ற ஸ-
முழுமணிப் பூணுக்குப் பூண்வேண்டா யாரே
அழகுக் கழகுசெய்வார்.

(இ-ள்.) கற்றார்க்கு கல்வி நலனே கலன் அல்லால் மற்று ஓர் அணிகலம் வேண்டாவாம் - கற்றுணர்ந்தோருக்குக் கல்வியழகே ஆபரணமாகும் அதுவன்றி வேறோராரணம் வேண்டப்படுவதில்லை—உற்ற முழுமணி பூணுக்கு பூண் வேண்டா - மிக்க மாணிக்கரத்திரம் அழுத்திச் செய்யப்பட்ட ஆபரணத்திற்கு அழகுசெய்யப்பட்ட வேறாபரணம் வேண்டப்படுவதில்லை—அழகுக்கு அழகுசெய்வார் யார் - அழகினுக்கு அழகுசெய்பவர் யாவரு மில்லை. ஏ-று.

கற்றோருக்குக் கல்வியழகே ஆபாணம்போலச் சிறப்புச்செய்யுமென்பது கருத்து.

“குஞ்சியழகுங் கொடுத்தானைக் கோட்டழகு மஞ்சளழகு மழகல்ல- நெஞ்சத்து நலமயா மென்னு நடுநிலைமையாற் கல்வி யழகே யழகு” என்பது நாலடியார். முழுமணி - மாணிக்கம். (கஉ.)

கல்விக் கெருத்து.

முற்று முணர்ந்தவ ரில்லை முழுவதூஉங்
கற்றன மெனது களியற்க—சிறுளியாற்
கல்லுந் தகருந் தகரா கனங்குழாய்
கொல்லுலைக் கூடத்தி னால்.

(இ-ள்.) முற்றும் உணர்ந்தவர் இல்லை- நூல்களெல்லாவற்றையும் கற்றுணர்ந்தவா யாவருமில்லை—முழுவதூஉம் கற்றனம் என்று களியற்க - நூல்களெல்லாவற்றையும் கற்றுணர்ந்துவிட்டோமென்று செருக்குக்கொள்ளாதொழிக—சிறுளியால் கல்லும் தகரும் - ஒரு சிறிய உளியினாலே பெரிய மலைகள் தாமும் தகர்க்கப்பட்டழியும—கொல்லுலை கூடத்தினால் தகரா - (அமமலைகள்) கொல்லனுலைக்களத்திற் செய்யப்பட்ட பெரிய சம்மட்டியினாலே தகர்க்கப்பட்டழியமாட்டா. ஏ-று.

நூல்களெல்லாவற்றையுங் கற்றுணர்ந்துவிட்டோமென்று செருக்குறுதலாகாதென்பது கருத்து.

கல்வி பலவாதலுங் கற்பவர்கள் சிலவாதலும்பற்றி முற்றுமுணர்ந்தவரில்லை யென்றார். “கல்விகரையில கற்பவர்கள்சில” என்பது நாலடியார். பெருங்கல்வியுடையவனால் வெல்லப்படாத ஒருவனை அற்பக் கல்வியுடையவன்ருளும் வெல்லுவானென்பது புலப்பட இருப்புச்சம்மட்டியினாலே உடைக்கப்படாத மலை ஒரு சிறுளியால் உடைக்கப்படுமென்றார். “கடலேயனையமயாங் கல்வியாலென்னு - மடலேநனையசெருக்காழ்த்தி - விடலே” என்பது நன்னெறி. கனங்குழாய் என்பது மகடேமுன்னிலை. கனவியகுழையாளே என்பதுபொருள்.

கற்றதுசிறுதேனக்காணல்.

தம்மின் மெலியாரை நோக்கித் தமதுஉடைமை
அமமா பெரிதென் றகமகிழ்க—தம்மினும்
கற்றாரை நோக்கிக் கருத்தழிக கற்றதெல்லாம்
ஏற்றே யிவர்க்குநா மென்று.

(இ-ள்.) தம்மின் மெலியாரை நோக்கித் தமது உடைமை அம்பா பெரிதென்று அகமகிழ்க - (தம்மிடமுள்ள செல்வம் மிக அற்பமேயென்று வருந்துவோர்) செல்வத்தினாலே தம்மினும் அதிகங் குறைந்தவரைப்பார்த்துத் தம்முடைய செல்வம் மிகப்பெரியதென்று மனமகிழ்க் கடவர்—தம்மினும் கற்றாரை நோக்கி - (அதிகங் கற்றேமென்பவர்) தம்மினும் அதிகங்கற்றுணர்ந்தவரைப் பார்த்து—நாம் கற்றதெல்லாம் இவர்க்கு ஏற்றே என்று கருத்தழிக - நாம் கற்றுக்கொண்ட கல்வி

மூற்றும் இவர்கல்விக்குமுன் எத்தன்மைத்தாகும் (மிக அற்பமாகுமே னறபடி.) என்று நினைத்து முன்னர்த் தாங் கற்றதே பெரிதென்றிருந்த எண்ணம் அழியக்கடவர். எ-று.

அதிகங் கற்றோமென்று செருக்கடையாது பின்னும் பின்னுங் கற்றல்வேண்டுமென்பது கருத்து.

அம்மா - ஓர்திசயவிடைச்சொல். தாங்கற்றதே பெரிதென்னுங் கர்வம், கற்றதைக் கெடுத்தலன்றிப் பின்னுங் கற்கவிடாமைபற்றிக் கருத்தழிக என்றார். “செருக்குறவழியுங்கற்றகல்வி” என்பது திருவிளையாடற்புராணம். மிகவுற்பமென்பது தோன்ற எற்றே என்றார். (கசு)

கல்வியுஞ்செல்வமும்.

கல்வி யுடையமை பொருளுடையமை யென்றிரண்டு
செல்வமுஞ் செல்வ மெனப்படும—இல்லார்
குறையிரந்து தம்முன்னர் நிற்பபோற் குறும்
தலைவணங்கித் தாழப் பெறின்.

(ஆ-ள்.) கல்வியுடையமை பொருளுடையமை என்ற இரண்டு செல்வமும் செல்வம் எனப்படும - (ஒருவரிடத்தினுள்) கல்விப்பொருள் செல்வப்பொருளென்று சொல்லப்பட்ட இருவகைச் செல்வமுஞ் செல்வந்தானென்று நன்று மதிக்கப்படும்—இல்லார் குறையிரந்து தம்முன்னர் நிற்பபோல் - அவ்விருவகைப்பொருளு மில்லாதவர் குறை கூறி யாசித்துத் தமக்கு முன்னே பணிந்து நிற்கப்போல்—தாமும் தலைவணங்கி தாழ் பெறின் - தாமும் பிறர்முன்னே தலைசாய்ப்து பணிந்தொழுகப் பெறுவாராயின். எ-று.

செருக்குடையவருடைய கல்வியுஞ் செல்வமுங் கிறிதும் மதிக்கப் படமாட்டா என்பது கருத்து.

உடையமை - பொருள். தாழ்த்துநடப்போலுடைய செல்வமே தனக்குரிய நன்குமதிப்பினத் தப்பாது பெறுமென்னுங் கருத்தினையடக்கித் தலைவணங்கித் தாழப்பெறின் செல்வமுஞ் செல்வமெனப்படுமென்றார். செல்வமென முன்னர்ப் பெறப்பட்டதாயினும் நன்குமதிக்கப்படுதலாகிய ஒருகருத்துத்தோன்றப் பின் னுங் கூறுதலால் இது விதியணி, பணிவில்லாரிடத்தினுள்ளதுங் செல்வமெனப்படுமென செருக்கென்னுமழுக்கடைந்து வேறொன்றாக எண்ணப்படுமென்க.(கரு)

பெரியோர்பணிவு.

ஆக்கம் பெரியார் சிறியா ரிடையிட்ட
மீச்செலவு காணி னவரிதாழ்ப—தூக்கின
மெலியது மேன்மே லெழச்செல்லச் செல்ல
வனிதன்றே தாழ்த் துலைக்கு.

(ஆ-ள்.) ஆக்கம் பெரியார் - செல்வம் பெரிதுடையவர்—சிறியா ரிடையிட்ட மீச்செலவு காணின் நனி தாழ்ப - சிறியவரிடத்திலே தோன்றிய தலைபெடுப்பினக் காண்பாராயின் தாம் மிகவும் பணிந்

தொழுகுவார்—துலைக்கு தூக்கில் - தராசிலே தூக்கப்பமொயின்;—
மெலியது மேன்மேல் எழ செல்ல செல்ல - (அதற்குத் திருட்டாந்
தம்) கனமில்லாத நொய்ய பொருள் அதிகம் உயரும்படி மேலே
போக—வலிது தாழும் அன்றே - கனமுடைய வலிய பொருள் கீழே
அதிகத் தாழும்ல்லவா. எ-று.

பெருஞ்செல்வமுடையவர் அடங்கிநடப்பரென்பது கருத்து.

ஆக்கம் - ஆக்கிக்கொள்ளப்படுவதாகிய கல்வியும் பொருளுமெனப்பட்ட
செல்வம். மீச்செலவு - தமக்குரிய அளவுகடந்து சொல்லினுஞ் செயலினும்
மேலேபோதல். (கசு)

தற்புகழ்ச்சியால்வநங்கேடு.

விலக்கிய வோம்பி விதித்தனவே செய்யும்
நலத்தகையார் நல்வினையும் தீதே—புலப்பகையை
வென்றன நல்லொழுக்கி னின்றேம் பிறவென்று
தம்பாடு தமமிற் கொளின்.

(இ-ள்.) புலப்பகையை வென்றனம் - பஞ்சபாபுலன்களாகிய
பகைகளையும் வென்றேம்—நல்லொழுக்கில் நின்றேம் என்று - நல்
லொழுக்கத்தினும் வழவாது நிற்கின்றோமென்று கருதி—தம் பாடு
தம்மில் கொளின் - தமது பெருமையைத் தம்முள்ளத்திலே மதிப்பா
ராயின்—விலக்கிய ஒம்பி விதித்தனவே செய்யும் - (நூல்களிலே)
விலக்கப்பட்டவைகளை ஒழித்து விதிக்கப்பட்டவைகளைச் செய்கின்ற—
நலத்தகையார் நல்வினையும் தீதே - நற்குணமுடையாரது புண்ணிய
மும பாவமாக முடியும். எ-று.

தாம், செய்தோமென்று தம்மைத் தாமே மதிப்பவருடைய புண்ணியச்
செயலும் பாவச்செயலாய் முடியுமென்பது கருத்து.

தன்னுயர்ச்சிகருதலாகிய செருக்கு மனத்தினை மாசுபடுத்திப் பாவமும்,
பழியுங் கேடும் பயத்தலால் நல்வினையும் தீதேயென்றார். ‘தன்னை நயந்தொரு
வன செய்த தருமங்க ளென்னபயந்தனவோ’ என்றார் பாரதவெண்பாக்காரர்.
பிற - அசை, (கசு)

தற்புகழ்ச்சியாலிகழ்ச்சியாதல்.

தன்னை வியப்பிப்பான் றற்புகழ்த நீச்சுடர்
நன்னீர் சொரிந்து வளர்த்தற்றால்—தன்னை
வியவாமை யன்றே வியப்பாவ தின்பம்
நயவாமை யன்றே நலம்.

(இ-ள்.) தன்னை வியப்பிப்பான் - (ஒருவன் பலராலுந்) தன்னை
நன்குமதிப்பிக்கக் கருதி—தற்புகழ்தல் நன்னீர் சொரிந்து சுடர் தீ
வளர்த்தற்று - தானே தன்னைப் புகழ்ந்துகொள்ளுதல் தண்ணீரை
வார்த்து விளக்கினொரியைச் சுவாஸ்க்கச்செய்தலையொக்கும்—வியப்

பாவது தன்னை வியவாமையன்றே - நன்குமதிப்பென்று சொல்லப்
படுவது தானே தன்னைப் புகழாமையல்லவா—நலம் இன்பம் நயவா
மையன்றே - நன்குமாவது உலகவின்பத்தினை விரும்பாமையல்லவா.
எ-று.

தானே தன்னைப் புகழ்வோன் நல்லுணர்விலலாத மூடனென்பது கருத்து.

தண்ணீரால் விளக்கவிதலன்றி இருளும் பரத்தல்போலத் தற்புகழ்ச்சியி
னால் முன்னிருந்த புகழ் கெடுதலன்றி இகழ்ச்சியும் பரக்குமென்பது தோன்றத்
தற்புகழ்தற்ச்சுடர் நன்னீர்சொரிந்து வளர்த்தற்றால் என்றார். “தன்னுடைப்
பெருந்தத்தினை வியத்தவந்தாழ்ந்து மன்னுயிர்த்தொகை நகைதர வருந்துவர்
கண்டிர்” என்பது மகாபாரதம். வியப்பிப்பான் பாணிற்று வினையெச்சம். (கௌ)

புகழடையுழபாயம்.

பிறராத் பெருஞ்சுட்டு வேண்டுவான் யாண்டும்
மறவாமே நோற்ப தொன்றுண்டு—பிறர்பிறர்
சீரெல்லாம் தூற்றிச் சிறுமை புறங்காத்து
யார்யார்க்குத் தாழ்ச்சி சொல்ல.

(இ-ள்.) பிறரால் பெருஞ்சுட்டு வேண்டுவான் - பிறராலே நன்
குமதிக்கற்பாடு பெறவிரும்புவோன்—யாண்டும் மறவாமே நோற்பது
ஒன்று உண்டு - எவ்விடத்தும் மறந்துவிடாது நியமமாகப் பேணிக்
கொள்ளப்படுவதொரு காரியம் உண்டு—(அதுதான் யாதெனின்) பிற
ர்பிறர் சீரெல்லாம் தூற்றி - பிறராயுள்ளார் பலருடைய கீர்த்திகளை
யெல்லாம் அங்கங்கே பலருமறியும்படி எடுத்துச்சொல்லி—சிறுமை
புறம் காத்து - (அவர்மாட்டுள்ள) குற்றங்கள் புறத்திலே சிறிதும் பர
ப்பாமற் காத்து—(பிறர்வசைபேசாமலென்றபடி) யார்யார்க்கும் தாழ்
ச்சி சொல்ல - எவ்வெவர்க்கும் பணிவோடு கூடிய இன்சொற்களைச்
சொல்லுதலேயாம். எ-று.

பிறர்வசைகளைப் பேசாதொழித்துப் பிறர் கீர்த்திகளைமாத்திரம் எடுத்துக்
கூறுவோன் நன்குமதிக்கப்படுவெனப்பது கருத்து.

அடுக்குப் பன்மைப்பொருட்டு. இதனால் நன்குமதிப்புப் பெறுதற்கேற்ற
உபாயங் கூறப்பட்டது. (கக)

கல்விவழிநில்லாநீவார்த்தை.

கற்றுப் பிறர்க்குரைத்துத் தானில்லார் வாய்ப்படுஉம்
வெற்றுகைக் குண்டோர் வலியுடைமை—சொற்றநீர்
நில்லாத தென்னென்று நாணுறைப்ப நேர்த்தொருவன்
சொல்லாமே சூழ்ந்து சொல்ல.

(இ-ள்.) கற்று பிறர்க்கு உரைத்து - நூல்களைக் கற்றுணர்ந்து
(அவற்றுள்ள) நன்னெறிகளைப் பிறருக்குப் போதித்தும்—தாம் நில்லார்
வாய்ப்படுஉம் வெற்றுகைக்கு ஓர் வலியுடைமை உண்டு - தாம் அந்

நெறிக்கண்ணே நில்லாதவருடைய வாயின்கட் டோன்றும் பயனின் மொழிக்கும் ஒரு வலியுடைமை உண்டு—(அதுதான் யாதெனின்) சொற்ற நீ நில்லாதது என் என்று - எமக்கெல்லாம் நன்னெறிகளை எடுத்துரைத்த நீவிர் நன்னெறிக்கண்ணே அமைந்து நில்லாத காரணம் யாதென்று—நான் உறைப்ப நேர்ந்து ஒருவன் சொல்லாமே - நாணம் அதிகரிக்கும்படி எதிரின்று ஒருவன் சொல்லாதபடி—சூழ்ந்து சொல்ல - நன்காலோசித்து உபாயமாகச் சொல்லுதலேயாம். எ-று.

கற்றணந்தோர் அக்கல்விக்குத் தக நன்னெறிக்கணில்லாது தாம் பிறர்க்கு நன்னெறிகளைப் போதித்தல் வண்ணப்பது கருத்து.

ஜோவாரமாதகிரைக்கேயன்றிக் கல்வியின் பயனுகிய நன்னெறிக்குக் கண்ணமாகாயெயின் வெற்றுரையென்றா. உண்டோர்வலியுடைமை என்பது பகழ்ந்துதல்பலப் பழிததல். "ஐதியுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்க" (பேரையிற் பேரையாரில்) என்பது வள்ளுவர். (உரு)

ஞாநநூல்களைவிற்பவர்.

பிறர்க்குப் பயன்படத் தாங்கற்ற விற்பார்
தமக்குப் பயனவே றுடையார்—திறப்பதேந்
திவினை அஞ்சா விறல்கொண்டு தென்புலத்தார்
கோவினை வேலை கொள்ள.

(இ-ள்.) பயன்பட தாம் நற்ற பிறர்க்கு விற்பார் - தமக்கு முத் தியின்மாமிகிய பயனுண்டாகுமவனனம் தாமமாலே கற்றுக்கொள்ளப் பட்ட ஞானநூல்களைத் திரவியங்கருதிப் பிறருக்குச் சொல்பவர்— தமக்கு வேறு பயன உடையார் - தமமுடைய கருத்திற்கு மாறாயுள்ள வேறொரு பயனைமுடையவராவர்—(அதுதான் யாதெனின்) திறப்பதேந் திவினை அஞ்சா விறல் கொண்டு - பலவகைப்பட்ட பாவங்களுக்கும்ஞ்சாத விரங்கொண்டு—தென்புலத்தார் கோவினை வேலை கொள்ள - தென்புலத்துள்ளார தலைவனாகிய இயமனைத் தமக்கு வேலை செய்பவனாக ஆக்கிக்கொள்ளுதலேயாம். எ-று.

ஞாநநூல்களைத் திரவியநிமித்தம் பிறர்க்குச் சொல்பவர் நரகவேதனைபெறு வரெனப்பது கருத்து.

திரவியநிமித்தம் ஞாநநூல்களைக் கொடுத்தலாகாதென்பதனை "ஆணவமாயைகாமியமுயிர்களமலனுமநாதிமெய்ப்பொருளே - மாணவகாவிப்பொருள்களையிவற்றையக்குறும்காக்கியந்தம்மைப்-பேணுறுபருவமுத்தவர்க்கல்லாம் பெறும்பயன்புகழ்முதலொன்று - காணியகொடுப்போரவரொடுநரகங் காணியாக்கைக் கொள்வீர்விரந்தே" என்னுந் தணிகைப்புராணத்தாலறிக. தென்புலத்தார் - தென்றிசைக்கணுள்ள பிரிதார. இயமனை வேலைகொள்ளவது தம்மாற் செய்யப்பட்ட பாவங் காரணமாகத் தென்புலமழைத்தல், பாவங்களையாராய்தல், விசாரணைசெய்தல், பலவிதநரகில்விட்டுப் பலவிததண்டன்செய்தல் முதலிய அத்தனைவேலைகளையெல்லாம் அலனைக்கொண்டு தமக்குச் செய்வித்தல். (உக)

கல்லாதவர்வார்த்தை.

கற்பன வழற்றார் கல்விக்கழகத்தாங்
தொற்கமின் னுத்தை வாயங்காத்தல்—மற்றுத்தம்
வல்லுரு வஞ்சன்மி னென்பவே மாபறவை
புல்லுரு வஞ்சுவ போல்.

(இ-ள்.) கற்பன னுழ் அற்றார் - தூல்களைக் கற்றுணர்த்தற்குக் காரணமான நல்விதியில்லாதவர்—கல்வி கழகத்து ஒற்கமின்று னுத்தைவாய் அங்காத்தல் - கற்றோர்சவையிலே அடக்கமின்றித் தம்முடைய அசுத்தமாகிய வாயைத்திறத்தல்—மா பறவை புல்லுரு அஞ்சுவ போல் - மிருகங்களும் பறவைகளும் புல்லுருவத்தைக் கண்டு பயப்படுதல் போல—தம் வல்லுரு அஞ்சன்மின் என்ப - தம்முடைய வலிய வடிவத்தைக் கண்டு நீவிர் அஞ்சவேண்டாம் என்று சொல்லுதலேயாம். எ-று.

கல்விமறியில்லாதவர் கற்றோர் சபையிலே யாதுஞ் சொல்லாது மௌனமாயிருத்தல் நன்றென்பது கருத்து.

அருவருக்குஞ் சொற்கள் தோன்றுதற்கு இடமாதல்பற்றி ஊழ்தைவாயென்றார். புல்லுருவாவது தாநியங்களைச் சிதையாமல் மிருகங்களும் பறவைகளும் பார்த்துப் பயந்தோடும்படி புல்லாற் செய்து வைக்கப்படும் பாவை. மூடர் சபையிற் பேசுதலில் வேறென்று குறித்தேற்றப்படுதலால் இது தற்குறிப்பேற்றவணி. (உஉ)

கல்விபெறுதற்குரியவர்.

போக்கறு கல்வி புலமிக்கார் பாலன்றி
மீக்கொண்கையினர் வாய்ச்சேரா—தாக்கணங்கும்
ஆணவாம் பெண்மையுடைத்தெனினும் பெண்ணலம்
பேடு கொளப்படுவ தில்.

(இ-ள்.) போக்கு அறு கல்வி - குற்றம் நீங்கப்பெற்ற கல்வியும்—புலமிக்கார்பால் அன்றி மீக்கொண்கையினர்வாய் சேரா - நுண்ணறிவுடையாரிடத்தன்றி மேலாகக் கொள்ளப்படும் பிரபுக்களிடத்திற் சேரமாட்டா—(அதற்குத் திருட்டாந்தம்) தாக்கணங்கும் ஆண அவாம் பெண்மையுடைத்து எலினும் - அழகிற்சிறந்த இலக்குமிதானும் ஆணய்ப்பிறத்தலை விருப்புதற்குக் காரணமான பெண்டன்மையுடையதாயினும்—பெண் நலம் பேடு கொளப்படுவது இல் - ஒருபெண்ணால் அது பவிக்கப்படுமின்பம் ஒருபேட்டினால் அருபவிக்கப்படுதலில்லை. எ-று.

கல்விப் பொருள் நுண்ணறிவுடையாராலன்றிப் பிரபுக்களாற் பெறப்பாலதன்மென்பது கருத்து.

நகையினர் - பிரபுக்கள். நகை - ஒளி. ஒளியாவது தாமுளராயகாலத்து அதிகாரம், செல்வம், நன்குமதிப்பு முதலியவைகளாலே மேற்பட்டு விளங்குதலுடைமை, குமினியக் குமரிகூடி இன்பம்பெறுதல் கூடாமையின் இலக்குமி

யுர் தான் ஆடவனாகப் பிறந்து கூடி இன்பம்பெற விரும்பும் அத்துணைச்சிறப்பு
டையதென்பது புலப்படத் தாக்கணங்கும் ஆணவாம் பெண்மை என்றார்.
பெண்மை - பெண்ணுக்குரிய அழகுடைமை. பேடு - ஆண்டன்மை நீங்கிப்
பெண்டன்மை சார்ந்திருப்பது; அலியன்று. அலி - பெண்டன்மை நீங்கி
ஆண்டன்மை சார்ந்திருப்பது. பேடும் வேறே அலியும் வேறே என்பதைப்
“பெண்ணே வலிதானே பேடோ வென வுரைப்பார்” என்னுங் கந்தபுராணச்
செய்யுளாலுமுணர்க. (உரு)

அறிவிலார்க்குரைப்பவர்.

கற்றன கல்லார் செவிமாட்டி க் கையுறுஉங்
குற்றந் தமதே பிறிதன்று—முற்றுணர்ந்துந்
தாமவர் தன்மை யுணராதார் தமமுணரா
ஏதிலரை நோவ தெவன்.

(இ-ள்.) கற்றன கல்லார் செவிமாட்டி - (ஒருவர்) தம்மாலே
வருந்திக் கற்றுணரப்பட்ட நூற்பொருள்களை மூடர் காகுளிலேபுகு
ம்படி எடுத்துச்சொல்லி—கை உறுஉம் குற்றம் தமதே பிறிதன்று -
சிறுமையடைதற்குக் காரணமான குற்றம் அறிவின்மையுடைய தம்
மாலே வந்ததன்றிப் பிறரொருவராலே வந்ததன்று—தாம் முற்று
உணர்ந்தும் அவர்தன்மை உணராதார் - தாம் பல நூன்முடிபுகளை
அறிந்திருந்தும் அந்த மூடருடைய சுபாவத்தை அறியாராயிருத்தலைக்
கருதி வருந்தாது—தம் உணரா ஏதிலரை நோவது எவன் - கல்வி
யைப் போதிக்குந் தம்மை மதியாத பிறர்செயலைக் கருதி வருந்துவது
யாது கருதி. ஏ-று.

தாம் வருந்திக் கற்ற நூற்பொருளை யாதும் உணர்வில்லாத மூடருக்குச்
சொல்பவர் அவரினும் பெருமூடரென்பதுகருதது. கந்தபுராணகாரரும் “யாதொ
ர்புந்தியை - அறிவிலார்க்குரைப்பவ ரவிரிப்பேதையோ” என்றார். வடநூலா
ருள்ளே வரருசி என்பவரும் நீதிரத்திரம் என்னும் நூலிலே “பிரமாவே! நூற்று
க்கணக்கான வேறு துக்கங்களைத் தரினார் தருக; மூடர்க்குபதேசித்தலைமாத்திர
ம் என்தலையிலே எழுதாதே! எழுதாதே!” என்று வேண்டினார். செல்லத்தக்க
நல்லழியிலே விடாமைபற்றி மாட்டி என்றார். நூன்முடிபுகளாவன. “புல்ல
வையுட் பொச்சாந்துந் சொல்லற்க - நல்லவைய ணன்குசெலச் சொல்லுவார்”
என வள்ளுவரினும், “வெள்ளைக்கோட்டியும் விரகினிலொழியின்” எனச் சிலப்
பதிகாரத்தினும் வருவன போல்வன. (உரு)

கற்றரைக்காவலரிமதித்தல்.

வேத்தவை காவார் மிகன்மக்கள் வேறுசிலர்
காத்தது கொண்டாங் சுவப்பெய்தார்—மாத்தகைய
அந்தப்புரத்தது பூஞை புறங்கடைய
கந்துகொல் பூட்கைக் களிறு.

(இ-ள்.) மிகல் மக்கள் வேத்தவை காவார் - உயர்ந்தோர் அரசு
சுவையை எதிர்நோக்கிக் காத்துநிற்கமாட்டார்—(ஆயினும்) அரசராலே

அழைத்துப் பசரிக்கப்பட்டு மகிழ்வடைவர்) வேறு சிலர் அது காத்துக் கொண்டு ஆங்கு உவப்பெய்தாரா - அவரலராய சிந்யோர் சிலர் அரசசுவைபைப் பொருட்படுத்தி இடைவிடாது காத்து நின்றும் அவ்வரசரால் மதிக்கப்பெற்று மகிழ்வடையமாட்டார்—(அதற்குத் திருட்டார்த்தம்) பூஞ்சை மா தகைய அந்தப்புரத்தது - பூனையானது பெருஞ்சிறப்புடைய அந்தப்புரத்தையே இடைவிடாது காத்துநிற்குமியல் புண்டயது—(ஆயினும் உணவு முதலியவைகளாலே உபசரிக்கப்பட்டு மகிழ்வடையமாட்டாது) கந்து கொல் பூட்கை களிது புறங்கடைய - தூணை புமழிக்கும் வலியுடைய யானையோ கடைவாயிலிலே நிற்குமியல் புண்டயது—(ஆயினும் உணவு முதலியவைகளினாலே உபசரிக்கப்பட்டு மகிழ்வடையும்.) எ-று.

உயர்த்தோ தம்மைப் பராமுதஞ்செய்வாராயினும் அரசர் அவரை வருந்தியழைத்து நன்குமதிப்பெனப்பது கருத்து.

“பல்லோருள்ளுமுத்தோன் ஒருகவென்னதவருள் அரிவுடையோற்றா ளஞ்செல்லும்” என்பது புறநானூறு. அந்தப்புரம்-அரசன்றேவியிருக்குமி. ம்.)

அரசர்.

குலமகிட்டுத் தெய்வங் கொழுநனே மன்ற
புதல்வர்க்குத் தக்கையுந் தாயும்—அறவோர்க்கு
கடிகளே தெய்வ மனைவோர்க்குத் தெய்வம்
இலைமுகப் பைம்பூ ணிறை.

(இ-ள்.) குலமட்கு கொழுநனே தெய்வம் - குலத்திற்பிறத்த மகளுக்கு நாயகனே தெய்வமாகும்—மன்ற புதல்வர்க்குத் தக்கையுந் தாயும் தெய்வம் - புத்திரர்களுக்குப் பிதாவும் மாதாவுமே தெய்வமாகும்—அறவோர்க்கு அடிகளே தெய்வம் - பிரமசரியவறத்தினருக்குக் குருவே தெய்வமாகும்—அனைவோர்க்கும் இலை முகம் பை பூணிறை தெய்வம் - எல்லாருக்கும் இலைத்தொழிலமைந்த முகமுடைய பசிய ஆபரணத்தையணிந்த அரசனே தெய்வமாகும். எ-று.

யாவரும் அரசனைத் தெய்வம்போல மதித்து நடத்தல்வேண்டு மென்பது கருத்து.

அறவோரென்றது பிரமசரியவறத்தோரை. அவரே குருவின்வழி நிற்பவர். மகாபாரதத்திலே சாந்திபுருவத்திலே “விரவு தேசிகன் வழிப்படல் வியன் மறை யுணர்தல் - பரவு நற்றவ மிரந்துணல் பகர்தன்முன் னெறியே” எனப் பிரமசரிய விலக்கணங் கூறப்பட்டது. வலியாரால் எளியார் கேடடையாது காத்தல் பற்றி அரசனை அனைவோர்க்குந் தெய்வமென்றார். “அரசனே யுலகினுக்குயி ரரசனே தரும - மரசனே பெருங்கடவுளு மவனிலையென்னில்-விரைசெய்மாலையாய் மின்னனார் கற்பு மெய்ப் பொருளு - முறைசெய் முன்னரிந் தீர்தரு மென் கொலோ ளளவாம்” என்பது மகாபாரதம். குலத்திற்குரிமைபற்றிக் கற்புடையாள் குலமகளென்பட்டாளா. உசு)

குடியோம்பல்.

கண்ணிற் சொலிச்செவியி னோக்கு மிறைமாட்சி
புண்ணியத்தின் பாலதே யாயினுக்—தண்ணளியான்
மன்பதை யோம்பாதாற் கென்னும் வயப்படைமற்
றென்பயக்கு மாணல் லவர்க்கு.

(இ-ள்.) கண்ணில் சொலி - செயற்பாலனவற்றைக் கட்டுறிப்பி
னாலே அறிவித்து—செவியின் நோக்கும் இறைமாட்சி - அறியற்பால
னவற்றைச் செவிவாயிலாகக் கேட்டுணரும் அாசியன்மாட்சி—புண்
ணிபத்தின் பாலதே ஆயினும் - முன்னர்ச்செய்த நல்வினைப்பகுதி
யால் அமைந்ததேயாயினும்—தன் அரியான் மன்பதை ஓம்பாதாற்கு
என்னும் - தண்ணிய அருளோடும் மக்கட்பாரினைப் பாதுகாப்பு
செய்யாதவனுக்கு அம்மாட்சி என்னபயகோக் கொடுக்கும்—(அதற்
குத் திருட்டாங்கம்) வயப்படை ஆணலலவர்க்கு என் பயக்கும் - தறு
ண்மையையுடைய ஆபுதங்கள் ஆண்டன்மையில்லாத பேடியர்களு
க்கு யாது பயனைக் கொடுக்கும். எ-று.

குடிகளை அருளோடும் பாதுகாப்புச் செய்யாத அரசனுடைய அரசியன்மா
ட்சி கிறிதும் பண்படாதென்பது சுருத்து.

இரக்கியங்கள் நிறாலநியப்படிற் பங்கமுறுமென்பதுபற்றிக் கண்ணிற்
சொலி என்றும், இருத்துழியிருந்து காரியங்களைக் கேட்டு அறிதல்பற்றிச் செவியி
னோக்கும் என்றுங்கூறினார். தண்ணளியான் மன்பதையோம்புதலாவது இவர்
சொற்கூறித் தளர்த்துழி வேண்டுமென கொடுத்துத் தன்னாலும், தன்பரிவாட்டாலு
மும், பகைவர், துட்டர் முதலியோராலும், கொடிய விலங்குகளாலும் பிறாட்டலு
மும் குடிகள் வருந்தாவுண்ணம் பாதுகாத்தல். பேடியர்கைப்படை யாதும் பய
ன்படாமைபற்றி என்பயக்கும் என்றார். “பகையகத்துப் பேழைகையொள்வான்”
என்பது லள்ளுவர்.

(உஎ)

வரிவாங்குதல்.

குடிக்கொன் றிறைகொள்ளுங் கோமகற்குக் கற்றா
மடிகொன்று பால்கொளலு மாண்பே—குடியோம்பிக்
கொள்ளுமா கொள்வோற்குக் காண்டுமே மாநிதியம்
வெள்ளத்தின் மேலும் பல.

(இ-ள்.) குடி கொன்று - (தண்ணளியோடும் ஓம்பாது) குடிகளை
வருத்தி—இறை கொள்ளும் கோமகற்கு - வரிப்பொருளை வாங்கும்
அரசனுக்கு—கற்றா மடி கொன்று பால்கொளலும் மாண்பே - (உண்டி
முதலியவற்றைப் பேணிக்கொள்ளாது) கறவைப்பசுவின் மடியை நோ
வுற வருத்திப் பால்கறத்தலும், நற்செயல்போலக் காணப்படும்—குடி
யோம்பி கொள்ளுமா கொள்வோற்கு - குடிகளைத் தண்ணளியோடும்
பாதுகாத்து வரிகளை வாங்கவேண்டும் முறையாக வாங்கும் அரசனு
க்கு—மாநிதியம் வெள்ளத்தின் மேலும் பல காண்டுமே - பெரியசெல்
வம் வெள்ளமென்னுந் தொகையின்மேலும் பலவாக வளர்த்து பெருகு
தலைக் கண்டோமே. எ-று.

குடிக்கொத் தடிவியோம்பாது வரிப்பொருளை நெருக்கவாங்கும் அரசனுக்கு வரிப்பொருளும் வந்து கைகூடாதென்பது கருத்து.

வருத்தி வாங்குதலாவது ஆரிலொன்றுக்கதிகமாக வாங்குதலும் வாங்கவேண்டியவைகளை நெருக்கி வாங்குதலும் பிறவுமாம். குடிகள் தளர்த்துழி ஆரிலொன்றுதானாகாதென்பது சிலநூற்றுணிபு. “குடிதளர் வற்றகாலேக் கொள்பொருளாரிலொன்றும் விடுவது செய்து” என்பது விநாயகபுராணம். கொள்ளும் கொள்ளலாவது இரத்தத்தினை அட்டையும், பாலினைக் கன்றும், தேனினினை வண்டும் கார்த்தல்போல வரிப்பொருள்களைச் சிறிது சிறிதாக வாங்கவேண்டுமென மாநகரநுமசாத்திரங் கூறியவாறே குடிகளிடரடையாமல் அருளோடுமென்பது இங் கவர்தல். “அழிநிழலாரை ஒருத்தாது கொண்டாரும் போலாது கோடல்” என்பது பழமொழி. “குடிகளையோம்பாது வரிவாங்குவோன நரகாடைவ லான் பது” பிரமாண்டபுராணம். (உஅ)

கொடுங்கோன்மை.

இன்று கொளற்பால நாளைக் கொளப்பொருள்
நின்று குறையிரப்ப நேர்படான்—சென்றொருவன்
ஆவன கூறி நெயிறிலைப்பா னறலைக்கும்
வேடலன் வேந்து மலன்.

(இ-ள்.) இன்று கொளற்பால நாளைக் கொள பொருள் - இன்றைக்கே பெற்றுக்கொள்ளற்பாலனவாகிய வரிப்பொருளைக் குடிகளின்றைக்குத் தாவியலாதென்புழி அதனை நாளைக்குப் பெறலாமென்று பொறுத்திருக்கமாட்டான்—நின்று குறையிரப்ப நேர்படான் - முன்னிலையிலே நின்று நங்குறைகளைச் சொல்லி யாசித்தும் வேண்டு வன பெறுதற்குக் காட்சிக்கெளியனாய் அத்தாணியிலே வந்திருக்கமாட்டான்—சென்று ஒருவன் ஆவன கூறின் எயிறிலையான் - ஒருவன் போய்த் தனக்குவேண்டியவைகளைச் சொல்லின் அன்போடு கேளாது பற்கடித்துறுங்குவான்—(இவ்வியல்புடையவன்) ஆறலைக்கும் வேடலன் - வழிச்செலவோர் பொருளைப் பறிக்கும் வேடனோவெனிலவனுமல்லன்—வேந்தும் அலன் - அரசனுமல்லன். எ-று.

குடிகளுடைய தளரவுகண்டிரங்காதவனும் குறை முறைகளைக் கேளாதவனுமாகிய அரசன் வழியினின்று பொருள்பறிக்கும் மறவனினங் கொடியனென்பது கருத்து.

சாதிதருமமாகிய வழிப்பறித்தலையும் வாய்ப்புழி ஒருகால் நேர்நின்று செய்யும் வேடனினும் அரசுடேத்துள்ளே மறைந்து நின்று பலமுறை தன்கீழ் வாழும் குடிகளை ஒருத்திப் பறிக்கும் இவன் கொடியனாதல்பற்றி வேடலன் என்றும், காட்சிக்கெளியனாதன் முதலியவின்மைபற்றி வேந்துமலன் என்றங் கூறினார். (உக)

அரசுபோகமயக்கம்.

முடிப்ப முடித்துப்பின் பூசுவ பூசி
உடுப்ப வுடுத்துண்ப வுண்ண—இடித்திடித்துக்
கட்டுரை கூறிச் செலிக்கொள்ளா கணவியுடைய
கொடுமியிப்போ நெற பிணம்.

(இ-ள்.) முடிப்ப முடித்து - முடிக்கப்படுவனவற்றை முடித்து—பின் பூசுவ பூசி - அதன்பின்னர் பூசப்படுவனவற்றைப் பூசி—உடுப்ப உடுத்து - உடுக்கப்படுவனவற்றை உடுத்து—உண்ப உண்ண - உண்ணப்படுவனவற்றையுண்டும்—இடித்து இடித்து கட்டுரை கூறில் - நெருக்கிநெருக்கி உறுதிவார்த்தைகளைச் சொல்லில்—செவிக்கொள்ள கண்விழியா - அவைகளைச் செவிகொடுத்துக் கேட்டுணராதா. முன்னிற்பவரைக் கண்விழித்துப் பாராது—(இவ்வியல்புடையது யாதெனின்) நெட்டுயிர்ப்போடு உற்ற பிணம் - நெடுமூச்சோடு பொருந்திய பிணமேயாம். எ-று.

அரசர்குரிய வேஷங்களைத் தரித்தவனானும் அமைச்சர்சொற் கேளாதவனும் குடிகண்மேலே அருளில்லாதவனும் பிணத்தோடொப்ப நென்பது கருத்து.

முடிப்பன - முடியிலணியப்படுவன. பெருஞ்செல்லம், பெருந்தலைமை, பெருங்காமம் முதலியவைகளிலே பெரிதும் மயங்கிச் செய்வனவுத் தவிரவனவு மறியாமையற்றிப் பிணமென்றார். “அரிசனம் பூசுமாலே யணிந்து பொன்னடைசாத்திப், பரிசனமுன்புசெல்லப் பாரகர்பரிக்கக் கொட்ட, வரிசின்ன மூதத் தொங்கல் வந்திடவுணர்வுமாண்டு, பெரியவர் பேச்சுமின்றிக் கிடத்தலாற் பிணத்தையொப்பார்” என்பதுகூறித்தியார். பிணமென்றது அறிவில்லாத அரசனை என்பது ஒட்டணிவகையாற் பெறப்படும். (௩௦)

அரசநீதி.

ஒற்றிற் தெரியா சிறைப்புறத் தோர்துமெனப்
பொற்றோடு டீணையாத் தெரிதந்துங்—குற்றம்
அறிவரிதென் றஞ்சுவதே செங்கோன்மை சென்று
முறையிடினுங் கேளாமை யன்று.

(இ-ள்.) ஒற்றின் தெரியா - வேய்வுகாரன் வழியாக நிச்சயித்தறியப்படாத காரியங்களைச்—சிறைப்புறத்து ஓர்தும் என பொன் தோள் துணையா தெரிதந்தும் - ஒதுக்கிடத்திலே சென்று நின்று நாமேயறியக்கடவேமென்று கருதி அழகிய புயங்களே துணையாகச்சென்று ஆராய்ந்தறிந்தும்—குற்றம் அறிவு அரிதென்று அஞ்சுவதே செங்கோன்மை - ஒருவர்மாட்டுள்ள குற்றங்களைத் துணிவுபெற அறிந்துகொள்வது கூடாதென்று தண்டஞ்செய்தற்குப் பயப்படுவதே அரசநீதியாகும்—சென்று முறையிடினும் கேளாமை அன்று - ஒருவன்போய்த் தன்பாலடைந்த இடரை அறிவித்தும் அதனைக் கேட்டறிந்து நீக்காமையரசநீதியன்று. எ-று.

அரசன் தான் நேரே சென்றறிந்த காரியத்தினுந் துணிவுபெறாது அதனைப் பின்னுமாராயவேண்டுமென்பது கருத்து.

அரசன் தானே விசாணைசெய்தறிவதே நீதியாகப் பிறர் அறிவித்துழியுங் கேட்டறிந்து செயற்பாலன செய்யாமை பெரிதும் அநீதியே என்பதுதோன்ற முறையிடினும் என்றார். (௩௧)

அரசனுக்குப்போறிவு.

ஏதிலார் யாதும் புகல விறைமகன்
கோதொரீஇக் கொள்கை முதுக்குறையு—நேர்நின்று
காக்கை வெளிதென்பா ரென்சொல்லார் தாய்க்கொலை
சால்புடைத் தென்பாரு முண்டு.

(இ-ள்.) ஏதிலார் யாதும் புகல - பக்கத்துள்ளோர் யாதெனினுஞ் சொல்லக்கடவர்—இறைமகன் கோது ஓரீஇ கொள்ளை முதுக்குறையு - அதனைக்கேட்டு விசாரணை செய்பவனாகிய அரசன் குற்றமுள்ளவைகளை நீக்கிக் குணமுள்ளவைகளைக் கைக்கொண்டு தீர்ப்புச் செய்தல் அவனுக்குப் பேரறிவாலாய செயலாகும்—நேர் நின்று காக்கை வெளிதென்பார் என்சொல்லார் - ஏதேநின்று கருகிறமுடைய காகத்தினை வெண்ணிறமுடையதென்று சொல்லுவோர் எதற்பொய்யைத்தான் சொல்லமாட்டார்கள்?—தாய்க் கொலை சால்புடைத்தென்பாரும் உண்டு - தாயைக் கொல்லுதலாகிய கொடும்பாவத்தினைத்தானும் குணமுள்ள நற்செயலென்று நியாயங்காட்டிச் சாதிப்பவர்களும் உலகத்திலே இருக்கின்றனர். ஏ-று.

பிறர் சொல்வனவெல்லாங் கேட்டுப் பொய் மெய்களைப் பொருந்துமாற் றானும் பிறவாற்றானும் உள்ளவாறுணர்ந்து மெய்யாயுள்ளவைகளைக் கொள்ளு வது அரசனுக்குப் பேரறிவாகும் என்பது கருத்து.

பொய்யாவது மெய்யாவது போலி நியாயமாவது சொல்லினுமென்பது தோன்ற யாதும் புகல என்றார். புகல என்பது அகரவீற்று விபங்கோண்முற்று. உலகத்தார் தங்குதங்கள் கருமத்துக் கிசையக் கூறுவதைப் 'பகுத்தறியுமறிவில்லாதவன் அரசனெனப்படான். மகாபாரதத்திலே சாந்திபருவத்திலே “வெவுரையெவர் சொற்றானுந் தன்னறிவேற நோக்கி - யவவுரை யுண்மையன்மையறி பவரறிவு ளோராம் - கைவருமுலகிறத்தங் கருமத்துக்கேற்பச் சொல்வர் - அவ வகையுணரக் காதையறைகுவன் கேட்டிமன்னோ” என நீதிவிசாரணை கூறப்பட்டது.

அக்கதையாவது: விதிசெயென்னும் நகரிலே ஒருவனிறந்துவிடப் பலருங் கூடி அபரக்கிரியை செய்யும்படி அப்பிணத்தைச் சுகிகாட்டுக்குக் கொண்டு வந்தார்கள். அங்கே பசியோடுவந்த ஒரு கழுகு அப்பிணத்தை உண்ணக்கருகி, “நீங்கள், கொடிய பிசாசுகளுவாவும் இக்காட்டிலே இம்மாலுக்காலத்திலே நின்ற கப்.ட்டாமல் ஓடுங்கள்” என்றது. அவர்களுமோடினார்கள். அதனை நரியொன்று தானுண்ணக் கருகி, “சிறிதுநேரம் நின்றுபாருங்கள் அவ்வுயிர் மீண்டுவரும்” என்றது. அதனை நம்பி அவர்கள் திரும்பி வருதலைக் கழுகு கண்டு “ஆயிரத்து முந்துறு வருடம் வரையில் யானறிவேன். இறந்தவர் பிழையார்” என்றது. அவர்கள் பின்னும் நம்பிப் போயினர். அதனை நரிகண்டு இறந்து பிழைத்தவர் சிலரைச் சொல்லித் தடுத்தது. என்பதேயாம். (ந.உ)

அறிவில்லாவரார்.

கண்கூடாப் பட்டது கேடெனினுங் கீழ்மக்கட்
குண்டோ வுணர்ச்சிமற் றில்லாகும்—மண்டொரி

தான்வாய் மடுப்பினு மாசுணங் கண்டியில்வ
பேரா பெருமூச் செறிந்து.

(இ-ள்.) கேடு கண்கூடு ஆ பட்டது எனினும் - தமக்குக்கெடுசிறியை விளைப்பது தமது கண்ணுக்கெதிரே வந்தகாயிலும்—உணர்ச்சிகீழ்மக்கட்கு உண்டோ இல்லாகும் - அதனை நீங்குதற்கேற்ற நல்லுணர்வு மூட்டிடத்திலுண்டோ இல்லையேயாம்—[அதற்குத் திருட்டார்(தம்) மண்டு எரிதான் வாய் மடுப்பினும் - நெருங்கிப் புகுந்தியானது தன் வாய்க்ருள்ளாகக் கொண்டாலும்—மாசுணம் பேரா பெருமூச் செறிந்து கண்டியில்வ - பெருமபாயங்கள் அசைவின்றிப் பெருமூச்சும் விட்டு நித்திரையாய்க் கிடக்கும். எ-று.

மூடர்களுக்கு எதிரேவருந் தீங்குதானும் புலப்படாதென்பது கருத்து.

கண்கூடு - பிரத்தியக்ஷம். மடுத்தல் - இடைப்படுத்தல். வரக்கடவுதாதிய திங்களை முன்னரறிந்து காத்தலே அறிவுடையார் செயலாக வந்தும் உணராமையென்று எனினுமென்றார். (கூ)

அரங்குக்கேடுபயப்பன.

நடப்புப் பிரித்தல் பகைகூட்ட லொற்றிகழ்தல்
பக்கத்தார் யாரையு மையுறுதல்—தக்கார்
நெடுமொழி கோறல் குணப்பிறி தாதல்
கெடுவது காட்டுங் குறி.

(இ-ள்) நடப்பு பிரித்தல் - நண்பனைப் பகைவனுக்கிக்கொள்ளுதல்—பகை கட்டல் - பகைவனை நண்பனுக்கிக்கொள்ளுதல்—ஒற்று இகழ்தல் - ஒற்றையுள்ளோனைப் பராமுகஞ்செய்து நீக்குதல்—பக்கத்தார் யாரையும் ஐயுறுதல் - அமைச்சர்களைல்லார்கண்ணும் ஐயங்கொள்ளுதல்—தக்கார் நெடுமொழி கோறல் - பெரியோர்க்குறும் உறுதிமொழிகளை அழித்தல்—பிறிது குணமாதல் - அந்நியகுணங்களை யடைதல்—(எனச் சொல்லப்பட்ட இவைகள்) கெடுவது காட்டும் குறி - தான் கேடடைதலை முன்னரறிவிக்கும் குறியாகும். எ-று.

நடப்புப்பிரித்தன் முதலாக இங்கே சொல்லப்பட்ட ஆறும் அரசனுக்குக் கெடுவினைக்குமென்பது கருத்து.

ஒற்றிகழ்தலாவது ஒற்றையுள்ளார்க்குவேண்டுஞ் சிறப்புச்செய்யாதுவிடுதல். பகைவர்முதலியோரிடத்து நிகழ்வன அறிதலிலே கண்போன்றிருத்தலின் இகழ்தலாகாதென்க. எப்போதுஞ் சமீபத்திருத்தல்பற்றி மந்திரிகள் டக்கத்தாரெனப்பட்டார். அமரத்தியர் என்பதும் அப்பொருட்டு. தக்காரென்றது அமைச்சர் புரோகிதர் முதலியோரை. அந்நியகுணங்களாவன கேட்டடைவிருப்பு, குதாடல் விருப்பு, கூத்துவிருப்பு முதலியனவும், துரோகம், பொறாமை, நிந்தை முதலியனவுடாம். (கூ)

பெரியோரைப்பிழைத்தல்.

பணியப் படுவோர் புறங்கடைய ராகத்
தணிவில் களிப்பினுற் றுழ்வார்—கணிய

தினையாண் முயக்கெனினுஞ் செய்த்தன்றே மூத்தாள்
புணர்முலைப் போகங் கொளல்.

(இ-ள்.) பணிய படுவோர் புறங்கடையர் ஆக - தம்மாலே வணங்கப்படத்தக்கோராகிய பெரியோர் தம்மைக் காண்பது கருதி வந்து தமது தலைவாயிலின்கண்ணே இருப்பவராக—தணிவில களிப்பினால் தாழ்வார்க்கு - இருக்கைவிட்டெழுந்து சென்றவரை உபசரிப்பாமல் அமைவற்ற களிப்பினாலே தாமசஞ்செய்வோர்க்கு—அணியது இனையாள் முயக்கு எனினும் - அணுகியிருப்பது இலக்குமியினுடைய சேர்க்கையாயினும்—மூத்தாள் போகங்கொளல் செய்தது அன்று - மூதே விபினுடைய போகத்தை அனுபவித்தல் தூரத்தன்று. ஏ-று.

தமது டம்வந்த பெரியோர்களை விரைந்தெதிர்கொண் டுபசரியாதவர் தமது செல்வங்களெல்லாம் விரைந்துகெடப் பெறுவர் என்பது கருத்து.

புணர்முலை நெருங்கியஸ்தனம். களிப்பாவது அதிகாரம் குலம் செல்வமுதலியவற்றால் யாவரின் தம்மை மிக்கோரெனக் கருதும் மயக்கம். (௩௫)

சான்றணமை.

கண்ணோக் கரும்பா நகைமுகமே நான்மலரா
இன்மொழியின் வாய்மையே தீங்காயா—வண்மை
பலமா நலங்கனிந்த பண்புடையா ரன்றே
சலியாத கற்ப தரு.

(இ-ள்.) கண் நோக்கு அரும்பா - விரும்பிப் பார்க்கும் கட்பார்வையே அரும்பாக—நகை முகமே நான் மலரா - மலர்ந்த முகமே புதிய பூவாக—இன்மொழியின் வாய்மை தீங்காயா - இனிய சொல்லொடு கூடிய உண்மையே கவைபுடைய காயாக—வண்மை பலமா - கொடையே பழமாக—நலம் கனிந்த பண்புடையார் அன்றே - நன்மை கனிந்த பண்புடையாரன்றே—சலியாத கற்பதரு - அசைவில்லாத கற்பதவிருக்கமாம். ஏ-று.

விரும்பிப்பார்த்தல் முகமலர்ச்சிமுதலிய குணங்களையுடைய அரசன் கற்பக தருப்போலப் பயன்படுவென்பது கருத்து. (௩௬)

அரசவிகை.

வாங்குங் கவளத் தொருசிறிது வாய்தப்பிற்
நூங்குங் களிற்றே துயருறா—ஆங்கதுகொண்
டுரு மெறும்பிங் கொருகோடி யுய்யுமால்
ஆருங் கினையோ டயின்று.

(இ-ள்.) வாங்கும் கவளத்து ஒருசிறிது - தான் வாங்கியுட்கொள்ளுகின்ற கவளத்தினின்றும் ஒரற்பாகம்—வாய் தப்பில் தூங்குங் களிற்றே துயருறா - வாயினின்றும் தவறிக் கீழே விழுமாயின் தூங்கு மியலுடைய யானைகளோ அதனாலே துன்பமடையா—இங்கு ஊரும

எறும்பு ஒருகோடி ஆங்கு அதுகொண்டு - இவ்வுலகத்திலே ஊருயி
ன்ற எறும்புகளுள்ளே எத்தனையோ பல அங்கே விழுந்த அப்பாகத்
தினை எடுத்துக்கொண்டுபோய்—ஆறா கிளையோடு அயின்று உய்யும் -
விறைந்த சுற்றத்தோடு கூடியுண்டு சீவிக்கும். எ-று.

பெருந் செல்வமுடையவர் அதனில் ஓரற்பாகத்தைத் தானமாக விடுவா
ராயின்; அதனால் எத்தனையோ சீவராசிகள் சீவிக்கும் என்னுங் கருத்து யானை
வாயினின்றும் தவறிய அற்பவுணவினால் ஒருகோடி எறும்புகள் சீவிக்குமென்ப
தனால் ஒட்டணியாகக் கூறப்பட்டது.

களம் - ஒருமுறை வாய்க்கொள்ளும் உணவினளவு. பெருந் செல்வ
முடையார்க்கு ஓரற்பத்தொகையைத் தருமவழியில் விடுதல் ஒன்றிழந்தது
போலாகித் துன்பங்கொடாதென்பது தூங்குங் களிற்று துயருறு எனபதனால்
பெறப்படும். (நா)

கண்ணோட்டம்.

மாகஞ் சிறுகக் குவித்து நிதிக்குவை

நாகையி னேக்கமுத்த மிக்குடைய—மாகொல்

பகைமுகத்த வொள்வேலான் பார்வையிற் நீட்டும்

நகைமுகத்த நன்கு மதிப்பு.

(இ-ள்.) மா கொல் பகை முகத்த ஒள் வேலான் - யானையைக்
கொல்லுஞ் சிங்கத்தின் தன்மையைத் தன்னிடமுடைய ஒளிபொருந்
திய படையையுடைய அரசன்—நகை முகத்த பார்வையில் தீட்டும்
நன்குமதிப்பு - மகிழ்ச்சி நகையோடுகூடிய முகத்தலுள்ள இனிய கோ
க்கினிலே பதியச்செய்யும் நன்குமதிப்பு—மாகம் சிறுக நிதிக்குவை
குவித்து - ஆகாயமுஞ் சிறியதாகத் திரவியக்குவை யனை அதிகமாகக்
குவித்துவைத்து—நாகையின் ஏக்கமுத்தம் மிக்குடைய - அவைகளை
அள்ளிக் கொடுத்தலினும் இறுமாப்புக் கொடுத்தலைப் பெரிதுமுடைய
தாகும். எ-று.

அரசனிடத்திலே பெரும்பொருள் பெறுதலினும் அவனாலே நன்குமதிப்பு
பெறுதல் ஒருவருக்கு மிக்க இறுமாப்பினைக் கொடுக்குமென்பது கருத்து.

வெளியிடமெல்லாம் பிடித்துப் பரந்துகிடக்கும் பெருஞ்ஞை யென்பது
அறிவித்தற்கு மாகஞ்சிறுக என்றார். ஏக்கமுத்தமுடையவையது அரசன் நம
மேலே பிரியமுடையவனாயிருக்கின்றான் இனி நமக்கு யாதுங் குறைவில்லை யா
மொன்றுக்கு மஞ்சோமென்று களித்து மேலே கிளாச்சிகொள்ளுதல். ஏக்கமுத்
தம் - தலையெடுப்பு. (நா)

அடைந்தோர்ப்புரத்தல்.

சுளைகணுத் தம்மடைந்தார்க் குற்றுழியு மற்றோர்

விளைவுனனி வெற்றுடம்பு தாங்கார்—தளர்நடைய

தூனுடம் பென்று புகழுடம் போய்புதற்கே

தானுடம் பட்டார்க டாம்.

(இ-ள்.) ஊனுடம்பு தளர்கடையது என்று - இறைச்சியாலாகிய இவ்வுடம்பு பிணி மூப்பு முதலியவைகளாலே தளர்த்திப்பூர் தன்மையுடையதென்று அதனைப் பேணாதுவிட்டு—தாம புகழுடம்பு ஒப்புதற்கே உடம்பட்டார்கள் - தாம புழுகிய உடம்பினைப் பேணிக்கொள்ளாதற்குத் துணிந்துடன்பட்டவாகா—உற்றுழி களைகண ஆ தம் அடைந்தார்க்கு - ஓரிடருற்றுழி அவ்விடரின்னு காக்கும் பற்றுக் கோடாகக் கருதித் தம்மையடைந்தவருக்குப் பயனாக்காது—மற்று ஓர் விளைவு உன்னி - வேறொரு பிரயோசனங் கருதி—வெற்றுடம்பு தங்கார் - வெறுமையாகிய இவ்வுடம்பினைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள நீயே யார். எ-று.

இசைபடவாழ்தலை விருப்புலோர் தம்முடம்பை விட்டாவது பிறர்துயரை நீக்கிப் புகழை நிலைபெறுத்துவரென்பது கருத்து.

உம் - அசை. விளைவு - விளையும்பயன. எவரெனினுமிடருற்றனராகி - யோவிலகுறையொன்றுளரேலதுமுடிததம்—காவிவிடினுமதே” என்பது கந்த புராணம். (நக)

வலியுமானழம்.

தம்முடை யாற்றலு மாநமும் தோற்றுத்தம்

இன்னுயி ரோமபினு மோம்புக—பினனாச்

சிறுவரை யாபினு மனற தமக்காங்

சிறுவரை யில்லை யெனின.

(இ-ள்.) தம்முடை ஆற்றலும் மாநமும் தோற்று - (ஒருவர்) தம்முடைய வலிமையையும் பெருந்தகைமையையுமிழந்து—தம் இன்னுயிர ஓம்பினும் ஒம்புக - தம்முடைய இனிய உயிரைக் காப்பாராயினும் அந்தமையு—பினனா சிறுவரை ஆயினும் உன்ற தமக்கு ஆகாது இறுவரை இல்லையெனின் - பினனா ஒருகணப்பொழுதாவது நிச்சயமாகத் தமக்கு அவயுயிர இறவாதிருக்குமென்று துணியப்படுமாயின, எ-று.

வலியும் மாநமும் உயிரினும் காத்தற்பாலனவென்பது கருத்து.

மாநமாவது எனுந் தநிலையிற் றுழாது, பிறரானீக்குதற்கரிய இடரை நீக்குதன் முதலிய அருஞ்செயலாற் பெறும் பெருந்தகைமை. அதனை உயிர்விடுதலாவது காததல்லாது. “மருநகோமற்றானேமையும் வாழ்க்கைபெருந்தகைமை பீடழியவந்தவிடத்து” என்பது வள்ளுவர். இறுவரை - மரணகாலம். (சு)

மாநங்காப்பவர்.

கலனழிந்த கம்புடைப் பெண்டிரு மைந்து

புலனொருங்கப் பொய்யொழிந் தாருங்—கொலைஞாட்பின்

மொய்ப்புடை வீரரு மஞ்சார் முரண்மறவி

தும்பை முடிசூ டினும்.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
BECANT ROAD, MADRAS - 600 090.

(இ-ள்.) கலன் அழிந்த கற்புடைப் பெண்டிரும் - மங்கலநாணிழந்து விதவைகளாயிருக்குந் கற்புடைமகளிரும—ஐந்து புலன் ஒருங்க பொய் ஒழிந்தாரும் - ஐம்புலன்சனும் ஒரேவழியிற் செல்லவிட்டுப் பொய்பாகிய உலகப்பறநினை முற்றத்தாறநதவரும—கொலை ஞாட்பின் மொய்முடை வீரரும் - கொலைத்தொழிலைச்செய்யும் யுத்தத்திலே வலிமைமுடைய வீரரும்—முரண மறவ் தும்பை முடி குடினும் அஞ்சா - வலிமைமுடைய இயமன் தும்பைமலை சூடிவரினும் பயப்படமாட்டார். எ-று.

கற்புடைய அமல்களினும் துறவிகளும் போர்வீரரும் மரிததற்குமஞ்சாது தம்மானத்தினைக் காப்பரென்பது கருத்து.

போர்க்குச் செல்வோரணியுமாலையிய தும்பைமாலையைச் சூடுதல் பற்றி இயமன் உயிர்கூர வருதல் துணியப்படும். (சக)

உடல்விடுதற்கஞ்சாதவர்.

புழுகெளிந்து புண்ணமுதி யோசனை நாறுங்
கழிமுடை நாற்றத்த வேனும்—விழலர்
விளிவுனனி வெய்துயிர்ப்பர் மெய்பயன் கொண்டார்
சுளியார் சுமைபோடுதற்கு.

(இ-ள்.) விழலர் - நல்லுணர்விலலாத வீணர்—புழுகெளிந்து புண் அழுகி - (தமமுடம்பு) புழுக்கள் நெளியப்பெற்று புணகள் அழு குதலால்—போசனை நாறும் கழி முடை நாற்றத்தவேனும் - யோசனை தூரத்துக்கு நாறுகின்ற மிக்க முடைநாற்றத்தை யுடையதாயினும்—விளிவு உன்னி வெய்துயிர்ப்பர் - அவ்வுடம்பு அழிதலைக்கருதித் துக்கித்துப் பெருமூச்சுவிடுவா—மெய் பயன்கொண்டார் சுமைபோடுதற்கு சுளியார் - மெய்பாகியபயனைப் பொருளாகக்கொண்ட அறிஞர் உடம்பாகிய சுமையைக் கைவிடுதற்கு வெறுப்புக்கொள்ளார். எ-று.

நல்லுணர்விலலாதவீணரன்றி மெய்ப்பனுடையவர்கள் இறத்தற்கஞ்சாரென்பது கருத்து. (சஉ)

அரசனெப்படிதிகளும்ப்படி.

இகழி னிகழ்த்தாங் கிறைமக னென்று
புகழினு மொக்கப் புகழ்ப்—இகன்மன்னன்
சீர்வழிப் பட்டதே மன்பதைமற் றென்செய்யும்
நீர்வழிப் பட்ட புனை.

(இ-ள்.) இறைமகன் ஒன்று இகழின் இகழ்த்து - அரசன் ஒன்றினை இகழ்த்தற்கண் தாமுமிகழ்த்து—ஆங்கு புகழினும் ஒக்க புகழ்ப் - அப்படியே புகழ்த்தற்கண்ணுந் தாமுங்கூடப் புகழுவார்கள்—மன்பதை இகல மன்னன் சீர்வழிப்பட்டதே - மக்கட்பரப்பு வலிய அரசனுடைய காந்தி செல்லும் வழியிலே அமைத்ததாகும்—(அதற்குத் திருட்டார்

தம்) நீர்வழி பட்ட புணை என் செய்யும் - நீர்பெருகிச்செல்லும் வழி யிலகப்பட்ட தெப்பமானது நீரோடு கூடச்செல்லாது வேறெங்கே போகும்? என்று.

அரசனெப்படி நடப்பானோ அப்படியே குடிசையும் நடப்பார்களென்பது கருத்து.

கார்தியாவது அரசனுறங்கினுள் சென்றுலகங்காக்குமவனது கடவுட்டன் மை. “உறங்குமாயினும் மன்னவன்உன்னொளி கறங்குதெண்டிரை வையகங் காக்குமால்” என்பது சிந்தாமணி. (சுங்)

அமைச்சு.

செவிகுடச் சென்றாங் கிடித்தறிவு மூட்டி.
வெகுளினும் வாய்வெரீஇப் பேரா—கவுண்மதத்த
கைமமா வயத்தவே பாகுமற் றெத்திறத்தும்
அம்மாண் பினவே யாமைச்சு.

(இ-ள்.) சென்று செவி கூட இடித்து அறிவு மூட்டி - சமீபமா கப்போய்க் காதிவே சுடும்படி நெருக்கி அறிவைக் கொளுத்தி—வெகு ளினும் வாய் வெரீஇ பேரா - தமமேலே கோபித்தாலும் பயந்து விட் டுப்போகார்—பாகு எத் திறத்தும் கவுள் மதத்த கைமமா வயத்தவே - பாகர்கள் எவ்விதத்தாலும் கன்னமதத்தையுடைய யானையின்வசமாகி அதனை நடத்துபவரேயாவர்—அமைச்சு அ மாண்பினவே - அமைச் சரெனப்படுவோரும் அவ்வாறே அரசன்வசமாபயாபுகி அவனைத் தீ நெறியில் விடாது நடத்துவாரேயாவா, என்று.

அரசன் கோபித்தபோதும் அவனைவிட்டு நீங்காதுநின்று நற்புத்திகூறு வோரே அமைச்சரெனப்படுவாரென்பது கருத்து.

ஆங்கு - அசை. யானை தியுழிச்செல்லும்போது பாகர் விலக்குகல்போல அமைச்சரும் அரசர் வழிவிலகும்போது அறிவுகொளுத்தி நல்வழியில்விடல் வேண்டும். “மன்னவர்செவியுழன் மடுத்தாமென நன்னெறிநருவதோர் நடுவு நீதியைச் சொன்னவரமைச்சர்கள்” என்று கந்தபுராணம். (சுசு)

அரணேச்சேந்தோடிகல்.

கைவரும் வேந்த னமக்கென்று காதலித்த
செவ்வி தெரியா துரையற்க—ஒவ்வொருகால்
எண்மைய னேனு மரியன் பெரிதும்மா
கண்ணில னுள்வெயர்ப்பி னான்.

(இ-ள்.) வேந்தன் நமக்கு கைவரும் என்று - அரசன் நமக்கு அமைவானென்று கருதி—காதலித்த செவ்வி தெரியாது உரையற்க - சொல்லவிரும்பியவைகளைக் காலம்மோக்காமற் சொல்லுதலை ஒழிக— ஒவ்வொருகால் எண்மையனேனும் - சிலசிலபோது காட்சிக்கெளிய னாய்க் காணப்பட்டானேனும்—பெரிது அரியன் - பெரும்பாலும் கா ண்டற்கும் பேசுதற்குமரியனாவன்—கண்ணிலன் உள்வெயிர்ப்பினான் - கண்ணினுட் மில்லாதவன், உள்ளத்திதே சினமுமுடையவன், என்று.

அரசனோடு பேசும்போது வற்றகாலமறிந்து பேசுதல்வேண்டுமென்பது கருத்து.

அரசன் தன்தருமத்தை முடிக்கும்படி அடிக்கடி பலவழிவங்கொள்ளுவான் என மனுக் கூறுதலால் முன்னர்ப் பழக்கம்பற்றிக் கைவரும் என்றெண்ணல் பழதாம். “குறிப்பறிந்து காலங்கருதி வெறுப்பில் வேண்டுப வேட்பச் சொல்ல” என்பது வள்ளுவர். (சரு)

அரசகோபம்.

பழமை கடைப்பிடியார் கேண்மையும் பாரார்
கிழமை பிறிதொன்றுங் கொள்ளார்—வெகுளின்மன்
காதன்மை யுண்டே யிறைமாண்டார்க் கேதிலரு
மார்வலரு மில்லை யவர்க்கு.

(இ-ள்.) பழமை கடைப்பிடியார் - பழகப்பிணையும் மனத்திற் கொள்ளார்—கேண்மையும் பாரார் - உறவாந்தன்மையிணையும் நோக்க மாட்டார்—கிழமை பிறிது ஒன்றும் கொள்ளார் - உரிமையாயுள்ளன வேறொன்றையுங் கொள்ளார்—வெகுளில் இறைமாண்டார்க்கு காதன்மை உண்டே - கோபமுறுவாராயின் நடுநிலையிற்சிறந்த அரசர்க்கு ஒருவர்மேலே விருப்பமாந்தன்மையு முளாதாகுமா?—அவர்க்கு ஏதிலரும் ஆர்வலரும் இல்லை - அரசருக்கு வெறுப்புள்ளவருமில்லை. விருப்புள்ளவருமில்லை. எ-று.

அரசர் கோபிப்பாராயின் இவருறவர் இவர்பகைஞரென ஒன்றும் நோக்கா ரென்பது கருத்து.

பழமை - பழையராந்தன்மைபற்றிவந்த நட்பு. “மன்னரையடைந்துவாழ்தல் வஞ்சநஞ்சுடையநாகக் தன்னொடுகூடிவாழுந்தன்மை” என்பது வாழ்வார் புராணம். (சசு)

அரசர்புறங்கடைகாத்தல்.

மன்னர் புறங்கடை காத்தும் வறிதேயாம்
எந்நலங் காண்டுமென் றெள்ளற்க—பன்னெடுநாட்
காத்தவை யெல்லாங் கடை முறைபோய்க் கைகொடுத்து
வேத்தவை மிக்குச் செய்யும்.

(இ-ள்.) யாம் மன்னர் புறங்கடை வறிதே காத்தும் - நாம் அரசருடைய கடைவாயிலே வீணாகக் காத்துநின்றோம்—எ நலம் காண்டுமென்று எள்ளற்க - அவ்வாறு காத்துநின்றும் எந்த நன்மையைப் பெற்றோம் என்றிகழாதொழிக—நெடுநாள் காத்தவை எல்லாம் - மிகப் பல நாளாகக் காத்துநின்றனவெல்லாம்—கடை முறை போய் - அரசன் மனத்திலே கிடந்து இறுதிமுறையிற் போய்—கைகொடுத்து வேத்தவையின் மிக்கு செய்யும் - கைகொடுத்துத் தூக்கிக்கொண்டுபோய் அரசசுவையிலே யார்க்கும் மேலேயிருத்துதலைச் செய்யும். எ-று.

அரசரையடுத்துநின்று பலநாட் சேவிப்போரே பெருமைபெறுவரென்பது கருத்து.

அரசரும் மகளிரும் அடுத்தின்று சேவிப்போரையே பற்றுவர். “மன்னர் திருவு மகளிரெழினலுமர் துன்னியார் துய்ப்பர்” என்பது நாலடியார். (சஎ)

முயற்சி.

உறுதி பயப்ப கடைபோகா வெனினும்
இறுவரை காறு முயல்ப—இறுமுயிர்க்கும்
ஆயுண் மருந்தொழுக்க நீதன்றா லல்லனபோ
லாவனவு முண்டு சில.

(இ-ள்.) உறுதி பயப்ப கடைபோகா எனினும் - (தாம் செய்யத் தொடங்கிய காரியம் அநுகூலமாகுமென்னும்) நிச்சயத்தைக் காண்பிப்பனவாய்ச் செல்வனவல்லவாயினும்—இறுவரை காறும் முயல்ப - அதன் முடிவுபரியந்தம் விடாது செய்வார்கள்—இறும் உயிர்க்கும் ஆயுண்மருந்து ஒழுக்கல் தீது அன்று - இறக்குமெனத் துணியப்பட்ட உயிர்க்குத்தானும் சீவனைக்கொடுக்கும் மருந்தை வாயின்கண் வார்த தல் குற்றமன்று—அல்லலுபோல் ஆவனவும் சில உண்டு - அநுகூலமாகாதனபோலக் காணப்பட்டுப் பின்னர் அநுகூலமாவனவுஞ் சிலவுள ஆதலால். எ-று.

எடுத்துக்கொண்டகாரியத்தை அநுகூலப்படுவதாகத் தோற்றவில்லையென்றிடையிலவிடாமல் முடிவுபரியந்தஞ் செய்துபார்க்கவேண்டுமென்பது கருத்து.

கடைபோகா என்புழிக் கடை என்பது தலைப்பிரிதல் கால்சேத்தல் என்பனவற்றிற் தலை கால் என்பனபோல நின்ற ஒரிடைச்சொல். “இசையாதெனினு மியற்றியோராற்றா லசைவின் நிரிற்பதாமாணமை” என்பது நாலடியார். (சஅ)

முயற்சிசெய்யாமை.

முயலாது வைத்து முயற்சின்மை யாலே
உயலாகா வுழ்த்திறத்த வென்னார்—மயலாயும்
ஊற்றமி தூவிளக்க முழுண்மை காண்டுமென்
றேற்றா ரெறிகான் முகத்து.

(இ-ள்.) முயலாது வைத்து - (அறிஞர்) முயற்சிசெய்யாது விட்டு—முயற்று இன்மையாலே உயலாகா - முயற்சியின்மையாலே உய்வுபெற்றதுகூலமாகாத காரியங்களை—ஊழ்த்திறத்த என்னார் - ஊழின்பகுதியாலே உய்யவில்லையென்று கொள்ளமாட்டார்—ஊழுண்மை காண்டும் என்று - ஊழ்வினை உளதென்பதைப் பார்ப்போமென்று கருதி—மயலாயும் - மயங்கித்தானும்—ஊற்றமில் தூ விளக்கம் - அசைவின்றிகிறகுற் தன்மையிலலாத ஒளிபொருந்திய விளக்கினை—எறி கால் முகத்து ஏற்றார் - அடிகாற்றுக்கெதிரே வைக்கமாட்டார். எ-று.

அறிஞர் தம்முயற்சியின்மையாலே பிரதிகூலமான காரியத்தை ஊழ்வினையாலாயிற்றென்று சொல்லார் என்பது கருத்து. முயற்சியினால் ஊழினையும் வெல்லலாமென்பது பிற்செய்யுளாற் பெறப்படும். (சக)

விநியையும் வெல்லுமுயற்சி.

உலையா முயற்சி களைகண ஞழின்
வலிசித்தும் வன்மையு முண்டே—உலகநிபப்
பான்முளை தின்று மறவி யுயிர்குடித்த
கான்முளையே போலுங் கரி.

(இ-ள்.) உலையா முயற்சி களைகண - உலையேறான முயற்சியே பற்றுக்கோடாக—ஊழின வலி சித்தும் வன்மையும் உண்டே - விதியின் வலிமைபைக் கெடுத்து மேற்படுகின்ற சாமர்த்தியமும் உள்ளதாகும்—உலகு அறிய பால் முளை தின்று மறவி உயிர் குடித்த கான் முளையே கரி - உலகத்தார்க்குப் பிரசித்தமாகப் பலவகையாக வரும் பிறவிமென்னும முளையைப் தனக்கின்மையாக்கி இயமனுடைய உயிரையும்ழித்த மார்க்கண்டேயாகிய புத்திரரே அவ்வுணமைக்குச் சான்றாவா. எ-று.

முயற்சியினாலே விதியையும் வெல்லுதல் கூடும் என்பது கருத்து.

பதினாறு வயசென்னும் நியதியைத் தமது தவத்தினாலென்று சிரஞ்சீவித் தன்மைபெற்ற மார்க்கண்டேய முனிவருடையமுயற்சி இங்கே உதாரணமாயிற்று. உலையாமுயற்சி - அசைவில்லாதமுயற்சி. உயிர்குடித்தவர் சிவபிரானே யெனினும் இவா காரணமாதல்பற்றி இவர்கையலாக உயிரகுடித்த என உபசரித்தார். போலும் - அசை. (ரு)

நெரிந்துசெய்தல்.

கால மறிந்தாங் கிடமறிந்து செய்வினையின்
மூல மறிந்து விளைவறிந்து—மேலுந்தாஞ்
சூழ்வன சூழ்ந்து துணைமை வலிதெரிந்
தாள்வினை யாளப் படும்.

(இ-ள்.) காலம் அறிந்து - காலத்தினையுமறிந்து—இடம் அறிந்து—இடத்தினையுமறிந்து—செய் வினையின் மூலம் அறிந்து - செய்யக்கருதிய காரியத்திற்கு வேண்டுங் காரணங்களையுமறிந்து—விளைவு அறிந்து - செய்து முடிந்தபின் அதனாற்பெறும் பயனையுமறிந்து—மேலும் சூழ்வன தாம் சூழ்ந்து - அதன்பின்னும் ஆலோசிக்கப்படுவனவற்றையுந் தாம் ஆலோசித்து—துணைமை வலி தெரிந்து - துணையாயுள்ளோர் வலிமைகளையுந் தெரிந்து—ஆள்வினை ஆளப்படும் - (அதன்பின்) முயற்சி செய்யப்படும். எ-று.

காலம் இடம் முதலியன தமக்கு வாய்ப்புடையனவாயின்; கருதிய காரியத்தைச் செய்யமுயல்க என்பது கருத்து.

இது பெரும்பாலும் போர்த்தொழின்முயலும் அரசர்பொருட்டுக் கூறப்பட்டது காலமறிதலாவது தமக்கும் பணகலர்க்கும் ஆகுங்காலம் ஆகாதகாலம் என இருவகையையுமறிதல். தமக்காகுங் காலமாவது பொருண்முதலிய ருறையின்றி மகிழ்ச்சிமிகுந்திருக்குங்காலம். இடமறிதலாவது தமக்கும் பணகலர்க்குமெவல்லுசற்குத் தக்கவிடமுற் தகாதவிடமுமறிதல். வினையின்மூலமறிதலாவது வினையிக்கு இன்றியமையாத காரணமாயுள்ள கசரத துரக பதாதிக்குடைய வலியையும், எவல்செய்வோர், சேனைத்தலைவர் என்பவர்களுடைய வலியையும், உணவு, தண்ணீர் முதலிய வலியின் காரணங்களையுமறிதல். வினையின் மூலமறிதலென்பதற்கு வினையினது தொடக்கம் தக்கதோ தகாததோ எனவறிதலென்பாருமுளர். மேலும் சூழ்வனசூழ்தலாவது தொடங்குங்காரியத்திற்கு வருமிடையுறுகளையும் அவற்றினை நீக்குமுறையையும் வெல்லுமுறையையுமாவோசித்தறிதல். “வலியேகால மிடமிவற்றான் மாற்றன்றனக்கு முனக்குமுள பலவாநிலையும் வினையோட்கும் பண்புமதற்கா மிடையுறும் - விஸ்காதனை விலக்குவதும் வெல்லுமாறும் வென்றதன லுலவாப்பயனு முதலனைத்து மோர்ந்ததெளிந்தே வினையெய்த” என்பது விநாயகபுராணம். (ருக)

கருமநீயெய்யங்கருந்தினர்.

மெய்வருத்தம் பாரார் பசினோக்கார் கண்டுஞ்சார்
எவ்வெவர் தீமையு மேற்கொள்ளார்—செவ்வி
அருமையும் பாரா ரவமதிப்புங் கொள்ளார்
கருமமே கண்ணாயினார்.

(இ-ள். கருமமே கண்ணாயினார் - தம்மாலே தொடங்கப்பட்ட காரியத்தினையே முடிக்கவேண்டுமென்று கருதிக்கொண்டவர்—மெய்வருத்தம் பாரார் - சரீரவருத்தத்தினையுங் கருதார்—பசினோக்கார் - பசியினையுங் கருதார்—கண் துஞ்சார் - நித்திரையையுங் கருதார்—எவார் தீமையும் பாரார் - எவரெவர்செய்யுந் தீங்குகளையும் பொருட்படுத்தி அவற்றிற்கு மாறுசெய்யக் கருதார்—செவ்வி அருமையும் பாரார் - காலத்தின் அருமையையுங் கருதார்—அவமதிப்பும் கொள்ளார் - பிறரவமதித்தலையுங் கருதார். எ-று.

செய்யத்தொடங்கிய காரியத்தினை முடித்துப் பயன்பெறக்கருதினவர் சரீரவருத்தமுதலியவைகளைப் பொருட்படுத்தி வினைக்கெடலாகாதென்பது கருத்து.

சரீரவருத்தம் பசி முதலியவைகளைக் கருதி அவை நீக்குதற்கு முயல்வாராயின்; தொடங்கிய காரியம் இடையூறெய்தி முடிவுபெறாதென்க. இவ்ருவிலே நீக்கத்தக்க தீங்கினையும் பொருட்படுத்தாரென்பது தோன்ற எவ்வெவர் தீமையுமென்றார். காலத்தினருமையாவது தங்காரியத்திற் கொவ்வாது காலம் மாறாதல். கண்ணல் - கருதல். அது கண் என முதனிலைமாத்நிரையாய் நின்றது. கண்ணாயினார் என்பதற்குக் கண்ணாகக்கொண்டவர் என்பாருமுளர். (ருஉ)

சிறுபகையெய்யம்பல்.

சிறிய பகையென்னு மோம்புத நேற்றார்
பெரிதும் பிழைப்பா டெடையர்—நிறைகயத்
தாழ்நீர் மடுவிற் றவளை குதிப்பினும்
யானை நிழல்காண் பரிது.

(இ-ள்.) பகை சிறிய எனினும் ஒம்புதல் தேற்றார் - பகைகள் சிறியனவாயினும் அவற்றினின்றும் விலகித் தம்மைக் காத்துக்கொள்ளுதலை அறியாதவர்—பெரிதும் பிழைப்பாடு உடையர் - அதிகமாகப் பிழைப்படைதலையுடையராவர்—நிறை கயம் தாழ் நீர் மடுவில் - நிறைந்த நீராயுந் தாழுந்தன்மையுமுடைய மடுவிலே—தவளை குதிப்பினும யானை நிழல் காண்பு அரிது - தவளை குதித்தாலும் யானையின் நிழலைக் காணுதல் அரிதாகும்- எ-று.

பகை சிறிதென்று அவமதித்தலாகாதென்பது கருத்து. “பஞ்சியின் மெல்லிதேனும் பகைசிறிதென்ன வேண்டா - அஞ்சித் தற்காக்கவேண்டுமென்பொருளாக வென்றான்” என்பது சிந்தாமணி.

தவளை குதித்தலால் நீர் கலங்குதல்பற்றிக் காண்பரிதென்றார். கயம் - நீர். ‘குளமுமாமுழு நீருங்குறையும் களிறும்பெருமையு மேன்மையும் கயமெனல்’ என்பது பிங்கலம் தாழ்நீர் - லீழே ஆழ்ந்துபோகுந்தன்மை. (௫௩)

உட்பகை.

புறப்பகை கோடியின் மிக்குறினு மஞ்சார்
அகப்பகை மொன்றஞ்சிக் காப்ப—அனைத்துலகும்
சொல்லொன்றின் யாப்பார் பரிந்தோம்பிக் காப்பவே
பல்காலுங் காமப் பகை.

(இ-ள்.) புறப்பகை கோடியின் மிக்கு உறினும் அஞ்சார் - புறப்பகை கோடியென்னுந் தொகையினும் மிகப்பலவாகி வருமாயினும் அதற்குப் பயப்படமாட்டார்—அகப்பகை ஒன்று அஞ்சி காப்ப - அகப்பகை ஒன்று தான் தலியேவரினும் அதனை அஞ்சி அத்தனுக்காமல் அறிஞராயுள்ளோர் தமமைக் காத்துக்கொள்வர்—(அதற்குத்திருட்டார்தம்) அனைத்துலகும் சொல் ஒன்றின் யாப்பார் - எல்லாவலகிளையுந் தம்முடைய சொல்லொன்றினாலே கட்டிக்கொள்ளவல்ல முநிவர்தாரும்—காமப்பகை பல்காலும் ஒம்பி பரிந்து காப்ப - காமமாகிய உட்பகையிலேப் பலமுறையும் பேணி வருந்தியும் அணுகாது காத்துக்கொள்வர். - எ-று.

சிறிதாயிருந்தாலும் அகப்பகையை அவசியங்களைதல்வேண்டு மென்பது கருத்து. “எட்பகவன்ன சிறுமைத்தேயாயினு முட்பகையுள்ளதாங்கே” என்பது வள்ளுவர்.

புறப்பகை புறத்திலே வெளியாய் நிற்கும்பகை. அகப்பகை உறவுபோலக் காட்டி உள்ளாய்நிற்கும்பகை. கட்டிக்கொள்ளல் - வசப்படுத்தல். பரிந்தும் என்புழி உம்மைதொக்கது. (௫௪)

கூடாநட்டி.

புறநட் டகம்வோர்ப்பார் நச்சுப் பகைமை
வெளியிட்டு வேறுதல் வேண்டும்—கழிபெருங்
கண்ணோட்டஞ் செய்யேல் கருவியிட் டாற்றுவா
புண்பைத்து மூடார் பொதித்து.

(இ-ள்.) புறம் கட்டு அகம் வேர்ப்பு ஆர் நச்சு பதைமை வெளி யிட்டு - புறத்திலே நட்புச்செய்து உள்ளே புழுங்குதனிறைந்த நஞ்சு போலா பகையினுடைய தன்மையை வெளியாக்கி—வேறாதல் வே ண்டும் - அதனோடொன்றுது தூரமாதல்வேண்டும்—சுழி பெரும் கண்ணோட்டம் செய்பேல் - (அவ்வாறாய பகையின்மேலே) மிகப் பெ ரிய கண்ணோட்டம் செய்யற்க.—(அசற்குத் திருட்டார்தம்) புண் கருவியிட்டு ஆற்றுவார் பொதிந்து வைத்து பூடார் - புண்ணினை ஆயுதங்களைப்புகுத்தி அறுத்துக் கீறித் தணிபச்செய்வார்கள்; 'அதுவ ன்றி ஒன்றிலே பொதிந்து மூடிவைக்கமாட்டார். எ-று.

கனையாமல் அசட்டையாக விடப்பட்ட அகப்பகை வளர்ந்து மிகப் பெருந் திங்குசெய்து தம்மைக்கெடுக்குமென்பது கருத்து.

சுழிபெரும் என்னும் ஒருபொருட்பன்மொழி கண்ணோட்டத்தின் சுறப்பு ணர நின்றது. கண்ணோட்டம் - தாட்சிண்ணியம். தாட்சிண்ணியமாவது கண் ணுக்கு எதிர்ப்படுவோனுடைய விருப்பம் அறுகூலமாதற்குத் துணையாகச் செல் லும் பெருந்தகைமைக்குணம். பரிமேலழகர் கண்ணோட்டமாவது, “தன்னோடு பயின்றாரைக்கண்டால் அவர் கூறியன மறுக்கமாட்டாமை, இஃது அவர் கண் சென்றவழி நிகழ்வதாவதின், அப்பெயர்த்தாயிற்று” என்பர். கண்ணோட்டம் வாயிலாகப் பின்னும் உட்புகுதல்பற்றிக் கண்ணோட்டஞ்செய்யேல் என்றார். (1)

தீயநட்டி.

நட்பிடைக் குய்யம்வைத் தெய்யா விளைசூழ்த்து
வட்கார் திறத்தராய் நின்றார்க்குத்—திட்பமா
நாளுலந்த தன்றே நடுவ நடுவின்மை
வாளா கிடப்பன் மறந்து.

(இ-ள்.) நட்பிடை குய்யம் வைத்து - தமக்கு நண்பனிடத்திலே கபடஞ்செய்து—எய்யா விளை சூழ்த்து - பிறராலறியப்படுதற்கரிய தீ விளைகளைச் செய்யும்படியாலோசித்து—வட்கார் திறத்தராய் நின்றார்க்கு - (உள்ளே) பகைவர்பக்கத்தாராய் நின்றவர்களுக்கு—திட்பமா நாள் உலந்தது அன்றே - நிச்சயமாக நியமகாலமாகிய வாழ்நாள் முடிந்ததல்லவா—நடுவன் நடுவின்மை மறந்து வாளா கிடப்பன் - (அவ ருடம்பு வீழாததென்னையெனின்;) நடுகின்று முடிவுசெய்பவனாகிய இய மன் அவருயிரைப் பிரிக்கும் நீதிச்செயலைச் செய்யாடையாகிய நடு நிலையின்மை தன்கண் நிகழ்தலை மறந்து சுமமாகிடப்பன். எ-று.

உறவுபோலக்காட்டி உள்ளேநின்று பிறர்க்குத் திங்குசெய்வோர் விரை ந்து கெடுவென்பது கருத்து.

மிகமறைவிற் செய்யப்படுவதாய்ப் பிறர்க்குப் புலப்படாமைபற்றி எய்யா விளை என்றார். எய்த்தல் - அறிதல். (ருசு)

மனநலமுடையார்.

மனத்த கறுப்பெனி னல்ல செயினும்

அனைத்தெவையுந் தீயவே யாகும்—எனைத்துணையும்

தீயவே செயினு நல்லவாக் காண்டவே
மாசின் மனத்தி னவர்.

(இ-ள்.) கறுப்பு மனத்த எனின் நல்ல செயினும் - ஒருவன்மே லேகொண்ட சினக்குறிப்பு மனத்திற்கிடக்குமாயின் அவன் தமக்கு நல்லனசெய்தானாயினுர்—அனைத்து எவையுந் தீயவே ஆகும் - அந்த நற்செயல்களெல்லாம் தீச்செயல்களாகவே காணப்படும்—மாசு இல் மனத்தினவர் - குற்றமில்லாத மனமுடையவர்—எனைத்துணையும் தீய வே செயினும் நல்ல ஆ காண்ப - எவ்வளவோ அதிகமாகப் பிறர் தம க்குந் தீயனவற்றையே செய்தாராயினும் அவையெல்லாம் நல்லனவா கக் காண்பர். ஏ-று.

பிறர்செய்த தீமையை மனத்திலே நினைத்திருத்தலாகாதென்பது கருத்து. ‘நன்றல்லதன்றே மறப்பதுநன்று’ எனவும், “மனத்துக்கண் மாசிலனாதலனை த்தறன்” எனவும் வள்ளுவருங் கூறுவர்.

மாசு வெகுளி, வைரம், பொறுமை, அறா முசலியன. இவை மனத்திலே கிடக்குமாயின்; நன்மைதீமைகளை உள்ளவாற்றியவீடாது மறைக்கும். “ஊரம் பட்டுழி நல்லவுந்தீயவார் - தீரக்காய்ந்துழி நல்லவுந்தீயவாம் - ஒருமையைத் தியற்கையன்றோவென விரகேனெடுங்கண்ணி விளம்பினாள்” என்பது சிந்தா மணி. கறுப்பு என்பதற்கு கறையெனப்பொருள்கொண்டு அழுக்கு மனத்திற் கிடக்குமாயின்; என உரைத்தலும் பொருந்தும். (இ-ள்)

இனியவருமின்னும்.

இனியவ ரென்சொலினு மின்சொல்லே யின்னார்
கனியு மொழியுந் கடுவே—அனல்கொளுநதும்
வெங்காரம் வெய்தெனினு நோய்தீர்க்கு மெய்பொடிப்பச்
சிங்கி குளிர்ந்துங் கொலும்.

(இ-ள்.) இனியவர் என் சொலினும் இன்சொல்லே - நற்குணநற் செயல்களையுடையவராகிய நல்லோர் யாதுசொன்னாராயினும் (கடுஞ் சொற்கூறினுபெனற்படி) பின்னர் நன்மைபபத்தலால் இனிய சொல் லேயாகும்—இன்னார் கனியும் மொழியும் கடுவே - தீயவருடைய கனி ந்த சொல்லும் பின்னர்த் துன்பம்பயத்தலாற் கடுஞ்சொல்லேயாகும் —(அதற்குத்திருட்டாந்தம்) அனல் கொளுந்தும் வெங்காரம் வெய்து எளிணும் நோய் தீர்க்கும் - அனல்பற்றிய வெங்கரமானது முன்னர் வெமமை கொடுப்பதாகக் காணப்பட்டனும் நோயினை நீக்கிப் பின்னர்ச் சுகமாகிய குளிர்மைபைச்செய்யும்—சிங்கி மெய்பொடிப்ப குளிர்ந்தும் கொலும் - நஞ்சானது சரீரத்திலே புளகமுண்டாகுமாறு குளிர்ச்சி செய்து கின்றும் பின்னர் இன்னுவாகிய கொல்லுதலைச் செய்யும். ஏ-று.

பிற்பயனோக்காது நல்லோருடைய கடுஞ்சொல்லை வெறுத்தலுந் தீயோரு டைய இன்சொல்லையுவுத்தலுமாகாதென்பது கருத்து. “மாசற்றநெஞ்சடை யார் வன்சொலினி தேனையவர் பேசற்றவின்சொல்பிறிதென்க” என்பது நன் னெறி. வெங்காரம் - ஒருவகையுறு. (ரு-)

நல்வழி.

பொய்குறளை வன்சொற் பயனிலவென் நிர்நான்கும்
எய்தாமை சொல்லின் வழக்காத்து—மெய்யிற்
புலமைத்துங் காத்து மனமா சகற்றும்
நலமன்றே நல்லா நெனல்.

(இ-ள்.) சொல்லின் வழி பொய் குறளை வன்சொல் பயனில
என்ற இந்நான்கும் எய்தாமை காத்து - சொற்குற்றமாகிய பொய்,
குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில்சொல் என்று சொல்லப்பட்ட இவை
நான்கும் வந்தடையாமற் பாதுகாத்து—மெய்யில் புலம் ஐந்தும்
காத்து - சரீரத்திலுள்ள ஐம்பொறிகளுக்குமுரிய புலன்கள் ஐந்தினே
யுந் தீயனவாகாமற் காத்து—மனமாச அகற்றும் நலமன்றே நல்லாறு
எனல் - மனவழுக்கினையும் நீக்குகின்ற நன்மையல்லவா நன்னெறி
எனச் சொல்லப்படுவது. எ-று.

மனம் வாக்கு காயமென்னும் மூன்றினாலுங் குற்றம் வாராது நடப்பதுவே
நன்னெறியென்பது கருத்து.

குறளையாவது காணாதவழிப் பிறரையிகழ்ந்துகூறுதல், உறவுசெய்தறிந்த
இரகசியங்களை வெறுப்புடன்துழிக் கூறுதன் முதலியன. நீதியாகிய நயமின்மை
யாற் பயனில்சொல்லுங் குற்றமாயிற்று. மனவழுக்காவன வெகுளி, பொறாமை,
பேரவா முதலியன. (ருக)

நல்வழியின்போர்.

நல்லா நொழுக்கின் நலையினாரர் நல்கூர்ந்தும்
அல்லன செய்தற் கொருப்படார்—பல்பொறிய
செங்கட் புலியே நறப்பசித்துந் தின்னாவாம்
பைங்கட் புனத்தபைங் கூழ்.

(இ-ள்.) நல்லாறு ஒழுக்கின்றலை நின்றார் - நல்வழியிற் செல்லு
தற்கண் நின்றவர்களாகிய பெரியோர்—நல்கூர்ந்தும் அல்லன செய்த
ற்கு ஒருப்படார் - வறுமையுற்றாராயினும் பாவச்செயல்களைச் செய்த
ற்கு உடன்படமாட்டார்—(அதற்குத் திருட்டாந்தம்) பல் பொறிய
செங்கண் புலியேறு - பலபுள்ளிகளையும் செம்மையாகிய கண்களையு
முடைய புலியேறானது—அற பசித்தும் பைங்கண் புனத்த பைங்
கூழ் தின்னா - மிகப் பசியுற்றபாடும் பச்சைக்கொல்லையிலுள்ள பயி
ர்களைத் தின்னுதற்கு விரும்பமாட்டா. எ-று

நல்லொழுக்கமுடையவர் வறுமைவந்துழித்தானும் பாவச்செயல்களைச்
செய்தற்கு விரும்பாரென்பது கருத்து.

இங்கே நல்லாறென்றது முற்கவியிற் சொல்லப்பட்ட நலத்தை. “மெய்த்
திருத்தவம் வீரம் படைக்கினு - மெத்திறத்திட ரெய்திய தாயினு - முத்தமக்குல
மேன்மை யொழுக்கமாந் - தத்தநீதி பிழைப்பர்கொல் சாற்புளோர்.” என்பது
சேதுபுராணம். (சுடு)

கூடாதசெல்வம்.

குலம்விற்துக் கொள்ளும் வெறுக்கையும் வாய்மை
நலம்விற்துக் கொள்ளுந் திருவும்—தவம்விற்துந்
கூனோம்பு வாழ்வு முரிமைவிற்து னுண்பது உம்
தானோம்பிக் காத்த நலே.

(இ-ள்.) குலம் விற்து கொள்ளும் வெறுக்கையும் - ஒருவன் தன் குலத்தினேவிற்துப் பெற்றுக்கொள்ளுந் செல்வமும்—வாய்மை நலம் விற்து கொள்ளும் திருவும் - சத்தியமாகிய நன்மையைவிற்துப் பெற்றுக்கொள்ளுந் செல்வமும்—தவம் விற்து ஊன் ஒழிபும் வாழ்வும் - தவத்தினேவிற்துப் பெற்று உடம்பைக் காத்தற்குக் காரணமான செல்வமும்—உரிமை விற்து உண்பதும் - உரிமையைவிற்துப் பெற்று உண்ணப்படும் செல்வமும்—தான் ஒம்பி காத்தல் தலை - தன்னை அணுகாது பேணிக் காத்துக்கொள்ளுதல் உத்தமச்செயலாம். எ-று.

ஒருவன் தன்னுடைய குலம் சத்தியம் தவம் உரிமை என்பவைகளைத் திரவியநிமித்தம் கைவிடலாகாதென்பது கருத்து.

குலம்விற்தாவது குலத்திற்குரிய ஒழுக்கம் இன்சொல் பணிவு முதலிய செயல்களைத் திரவியநிமித்தம் கைவிடதல். வாய்மைநலம்விற்தாவது பொய் மொழிகூறல் பொய்ச்சான்றுகூறல் முதலியவைகளைத் திரவியநிமித்தம் செய்தல். தவம்விற்தாவது கூடாபொழுக்கம் தீமை களவு முதலிய தவபொழுக்கத்திற்கேலாதவைகளைத் திரவியநிமித்தம் செய்தல். உரிமைவிற்தாவது திரவியநிமித்தம் பிறனுக்கடிமையாகித் தன்வசமிழந்து நிறல். வாழ்வு - செல்வம். அது, வாழ்தற்குக் காரணமாதல்பற்றி வாழ்வெனப்பட்டது. “வாழ்வெனுமையல்லிட்டு வறுமையாஞ்சிறுமைதப்பி” என்னுந் சித்தியாரினும் வாழ்வென்பது இப்பொருட்டாதலறிக. ஆங்கு - அசை. (கூக)

வஞ்சிப்போர்செல்வம்.

இடைதெரிந் தச்சுறுத்தி வஞ்சித் தெளியார்
உடைமைகொண் டேமாப்பார் செல்வம்—மடநல்லார்
பொம்மன முலைபோற் பருத்திடினு மற்றவர்
நுண்ணிடைபோற் தேய்ந்து விடும்.

(இ-ள்.) இடை தெரிந்து அச்சுறுத்தி வஞ்சித்து - சமயத்திள்வாய்ப்பறிந்து பயமுறுத்தி வஞ்சகஞ்செய்து—எளியார் உடைமைகொண்டு ஏமாப்பார் செல்வம் - எளியவருடைய பொருள்களை அபகரித்துக்கொண்டு தலையெடுப்புக்கொள்பவருடைய செல்வமானது—மடம் நல்லார் பொம்மல் முலை போல் பருத்திடினும் - இளம்பெண்களுடைய பூரிப்படைகின்ற முலைபோலப் பருக்குமாயினும்—அவர் நுண் இடை போல் தேய்ந்துவிடும் - அவருடைய சிற்றிடைபோலச் சிறிதாகத் தேய்ந்துபோகும். எ-று.

எளியாரை வருத்தி வஞ்சித்துக் கவர்ந்த திரவியம் வளர்வதுபோலக் காண்ப்படினும் விரைவில் அழிந்துவிடுமென்பது கருத்து. “களவிலுலாகிய வாக்கமளவிற்தாவதுபோலக்கெடும்” என்பது வள்ளுவர்.

தலையெடுத்துக்கொள்ளலாவது சொற்செயல்களிலும் உடைநடைகளிலும் யாரினும் மேலாகத் தம்மைக்காட்டுதல். ஏமாப்பாரென்பதற்குக் களிப்பவர் என உரைப்பவருமுள்ளார். (கூஉ)

பெற்றதைக்கைவிட்டுப்பெறாததைவிடும்பல்.

பெற்ற சிறுகப் பெருத பெரிதுள்ளஞ்
சிறுயிர்க் காக்க மரிதம்மா—முற்றும்
வரவர வாய்மடுத்து வல்விராய் மாய
எரிதழன் மாயா திரா.

(இ-ள்.) பெற்ற சிறுக - தன்னைப் பெறப்பட்ட பொருள்களெல்லாம் அற்பமென்று பேணிக்கொள்ளாமல் வரவர அனுபவிக்கப்பட்டு மிகச் சிறிதாகக் குறைய—பெருத பெரிது உள்ளும் சிறுயிர்க்கு - பெறாமா தனவாய் பொருள்கள் (இனிவருவன) அதிகமென்றெண்ணி அதனைக்கருதியிருக்கும் அற்பவறிவுடைய உயிருக்கு—ஆக்கம் அரிது - மேன்மேலுயருந்தன்மை ஒருபோதும் உண்டாகாது—(அதற்குத் திருட்டாந்தம்) வர வர வாய்மடுத்து - வருந்தோறும் தன்வாயினுள்ளடக்கி—வல் விராய் முற்றும் மாய - வலிய விறகுகள் முழுமையும் அழிந்தொழிய—எரிதழன் மாயாதிரா - எரிகின்ற அக்கினியும் அழிந்தொழியும். எ-று.

பெற்றது போதுமென்றமைந்து அதனைப் பேணிக்கொள்ளாது சிதறிவிட்டுப் பின்னர் பெரும்பொருள் வருமென்று கருதியிருப்பவனுக்கு ஆக்கமில்லை என்பது கருத்து.

சிறுக என்பது இதுநிகழாநிற்க இது நிகழ்ந்தகென்னும் பொருட்டாய் நிகழ்காலங்காட்டிநின்ற செய என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். (கூக)

நீதிநெறியாற்பொருள்தேடல்.

தத்த நிலைக்குங் குடிமைக்குந் தப்பாமே
ஒத்த கடப்பாட்டிற் றுளுன்றி—எய்த்தும்
அறங்கடையிற் செல்லார் பிறன்பொருளும் வெஃகார்
புறங்கடைய தாகும் பொருள்.

(இ-ள்.) தத்த நிலைக்கும் குடிமைக்கும் - ஒவ்வொருவரும் தமதுதமது நிலைக்குக் குடியினியல்புக்கும்—தப்பாமே ஒத்த கடப்பாட்டில் தாள் ஊன்றி - ஏறுதல்குறைதலின்றி ஒப்பதான கடப்பாட்டின் கண்ணே அசைவின்றி நின்று—எய்த்தும் அறங்கடையிற் செல்லார் பிறன் பொருளும் வெஃகார் - விதிவசத்தால் அந்நிலை தளர்ந்தபோதும் பாவவழியிற் செல்லாராய்ப் பிறன்பொருளையும் விரும்பாதவருமாய் முயல்வாராயின—பொருள் புறங்கடையதாகும் - பொருளானது அவருடைய தலைவாயிலிலே தானேவந்து சேருமியல்புடையதாகும். எ-று.

நீதிநெறிவிளக்கவுரை.

தமது நிலைமைக்குத் குடிமைக்கும் இயையத் தவிராது செயற்பாலனவற்றைச் சலியாது செய்து நல்வழியினின்று முயல்வார்க்குச் செல்வங் குறையா தென்பது கருத்து.

நிலையாவது தம்மிடத்தே நிற்குமடையனவாகிய பொருள் வலி ஆண்மை துணை முதலியன. குடிமையாவது தமது குடியிலுள்ளாரால் ஆசரிக்கப்பட்டு வந்த இயல்புகள். கடப்பாடாவது தவிராது செயற்பாலனவாகிய கடமையாயுள்ளது. பரிமேலழகர் கடப்பாடு-ஒப்புரவு என்றும் ஒப்புரவாவது உலகநடையினை அறிந்துசெய்தல் என்றும் கூறுவர். வேறுசிலர் உலகியல் என்றும் முளற என்றும் கூறுவர். நிலைக்கொத்த கடப்பாடாவது தம்பாலுள்ள பொருள் ஆண்மை முதலிய நிலைக்கேற்பச் செயற்பாலனவற்றைச் செய்தல். குடிமைக்கொத்த கடப்பாடாவது தமதுமுன்னோர் நடந்த வரம்பிறவாது செயற்பாலனவற்றைச் செய்தல். தப்புதல் நிலைக்குத் குடிமைக்குமுரிய அளவினின்றி பெருக்கமும் கருக்கமும் மாதல்.

(சுசு)

உத்தமர்செல்வம்.

பொதுமகளே போல்வ தலையாயார் செல்வம்
குலமகளே யேனையோர் செல்வம்—கலனழிந்த
கைமையார் பெண்மை நலம்போற் கடையாயார்
செல்வம் பயன்படுவ தில்.

(இ-ள்.) தலையாயார் செல்வம் பொதுமகள் நலம் போல்வ - உத்தமரிடத்துள்ள செல்வம் பொதுமகளிடத்துள்ள அழகினைப்போலப் பலர்க்கும் பயன்படுதலுடையதாகும்—ஏனையோர் செல்வம் குலமகள் நலம் போல்வ - மததிமரிடத்துள்ள செல்வம் கற்புடையாளிடத்துள்ள அழகினைப்போலத் தன்னாயகற்கன்றிப் பிறாக்குப் பயன்படுதலிலதாகும்—கடையாயார் செல்வம் கலன் அழிந்த கைமை பெண்மை ஆர் நலம்போல் பயன்படுவது இல் - அதமரிடத்துள்ள செல்வம் மங்கலநாணிழந்த அமங்கலியின் பெண்டன்மை நிறைந்த அழகினைப்போல ஒருவர்க்கும் பயன்படுவதில்லை. எ-று.

தாமும் அனுபவித்துப் பிறர்க்குக் கொடுத்தலால் உத்தமரிடத்துள்ள செல்வமே சிறந்ததென்பது கருத்து.

மத்திமர் செல்வம் அவர்க்குமாதிரமன்றிப் பிறர்க்குப் பயன்படாதென்பதும், அதமருடையசெல்வம் அவர்க்குத்தானும் பயன்படாதென்பதும் உபமான முகத்தாற் பெறப்படும்.

(சுரு)

கொடையிலான்செல்வம்.

வள்ளன்மை யில்லாதான் செல்வத்தின் மற்றையோன்
நல்குவே போலு நனிநல்ல—கொன்னே
அருளில் என்பிலன் கண்ணறைய நென்று
பலரா லிகழப் படான்.

(இ-ள்.) வள்ளன்மை இல்லாதான் செல்வத்தின் - உலோபியுடைய செல்வத்தினும் - மற்றையோன் நல்குவே நனி நல்ல - கொ

டையாளியுடைய வறுமையே மிகச்சிறந்ததாகும்—(ஏனெனில்) அருளிலன் அன்பிலன் கண்ணறையன் என்று - இவன் அருளில்லாதவன் என்றும், அன்பில்லாதவனென்றும், கண்ணோட்டமில்லாதவனென்றும் பலவாறு சொல்லி—பலரால் கொன்னே இகழப்பட்டான் - பலராலும் வீணாக இகழப்பட்டமாட்டான். எ-று.

செல்லனாயிருந்துங் கொடுக்குங் குணமில்லாதவனை யாவருமிகழ்வரென்பது கருத்து.

வள்ளன்மை - கொடுக்குங் குணமுடைமை. போலும் - அசை. தான் பிறரை இகழானாகவும் பிரராலிகழப்படுத்திப் பற்றி கொன்னேயென்றார். கொடையல்லாதவன் அருளில் னன்பிலன் கண்ணறையனென்று இகழப்படுவான் என்பதை உட்கொண்டு அது புலப்படுமாறு கொடையாளி அங்ஙனமிகழப்பட்டானெனக் கூறுதலால் இது மாறுபடுகழ்நிலை என்னுமணி. (சூசு)

இன்சொற்கூறுதல்.

ஈகையார்தெனினு ம்னசொன்னு நலகூர்தல
ஒகோ கொடிது கொடிதம்மா—நாகொன்று
தீவினைக் கம்மியனால் வாய்பூட் டிடப்படினம்
ருவா விவரென்செய் வார்.

(இ-ள்.) ஈகை அரிதெனினும் - ஈயப்படும்பொருள் அரியதாய் இல்லையென்று சொல்லப்படுவதாயினும்—இன் சொலினும் நல்கூர்தல்—எளிதில் செய்யத்தக்கதாய் ஈதலினும் மகிழ்வையுண்டாக்கவல்ல இன் சொற்கண்ணுமின்மையடைதல்—ஒகோ கொடிது கொடிது - ஒகோ கொடுமை! கொடுமை!—நா கொன்று தீவினை கம்மியனால் வாய்பூட் டிடப்படின - சொல்லமுடியாமல் நாக்கினை உள்ளே அடக்கித் தீவினையாகிய கம்மியனால் வாயாகிய கதவு அடைக்கப்படுமாயின்—இவர் - கொடாதவழி இன்சொல்லையாவது சொல்லி மகிழ்விக்கவறியாதவர்—ஆவா என்செய்வார் - ஐயையோ! யாதுதான் செய்வார். எ-று.

கொடுத்தல் கூடாதவழி அதனினும் நல்லதாய்த் தம்மயத்ததாய் வெளியே விடினுங் குறைவுபடாததாயுள்ள இன்சொல்லைக் கூறுதுவிடுதல் மிக்ககொடுமை என்பது கருத்து.

ஒகோ முதலியன அகிசயவிரகங்காட்டவந்தன. அருக்கி வைத்திருந்த இன்சொற்கொண்டு தமக்குவேண்டுஞ் சுகங்களை யுஞ் சொல்லிச் செய்வித்துக்கொள்ள மாட்டாரென்பது தோன்ற என்செய்வாரென்றார். மற்று - அசை. (சூசு)

வாக்கினுஞ்செயுநன்மை.

சொல்வன்மை யுன்டெனிற் கொன்னே விடுத்தொழிதல்
நல்வினை கோறலின் வேறல்ல—வல்லைத்தம்
ஆக்கங் கெடுவ துளதெனினு மஞ்சபவோ
வாக்கின் பயன்கொள் பவர்.

(இ-ள்.) சொல் வன்மை உண்டெனின் - ஒருவருக்குத் தமது சொல்லின்கண் பிறர்கேட்டமைந்து நடக்கத்தக்க கௌரவம் உளதாயின் — கொள்ளே விடுத்தொழிதல் - அவ்வாறாய் சொற்கொண்டு செபவன தவிரவனவற்றைச்சொல்லிச் செய்வித்து நற்பயன்பெறாமல் அச்சொற் பபனிலதாகப் போகவிட்டுவிடுதல்—நல்வினை கோறலின் வேறு அல்ல - புண்ணியச்செயல்களுக்குக் கேடுசெய்தவினின்றும் வேறான செயலன்று—வாக்கின் பயன் கொள்பவர் - வாக்கினுலே செய்பதக்க நல்வினைகளைச் செய்து அவற்றும் பெறும்பயனுமுண்டென்பதனைக்கொள்பவர்—தம் ஆக்கம் வல்லு கெடுவது உள்தெனினும் - தமது சொற்கொண்டு நிகழுஞ் செயல்களுள்ளே தமது சொல்வம் விரைந்து கெடுதற்குக் காரணமாக வருஞ் செயலுளதாயினும்— அஞ்சுபவோ - அதனையஞ்சிப் பின்னிவாரோ பின்னிடமாட்டார். எ-று.

வாக்குண்மையாற் பெறும்பயனையறிந்தவர் வாக்கினுற் செயப்படுவனவாகிய நன்மைகளைத் தவறாது விரைந்து செய்வரென்பது கருத்து.

அதிகாரம், செல்வம், கல்வி, அறிவு குலம் முதலியபற்றியல்லது வன்மையடைதல் சொல்லுக்கியல்பாகவல்லாமைபற்றி உண்டெனினென்றார். சொல்லாற்செய்யப்படுந் தருமத்தினைச்செய்ய வன்மையிருந்துஞ் செய்யாதுவிடுதல் நல்வினையைக்கெடுத்தலால் வரும் பாவத்தினை அடைவிக்கும் என்பது தோன்ற நல்வினைகோறலின் வேறல்லவென்றார். வாக்கினுற் செயப்படும் புண்ணியங்களாவன: “அறம்பெரிதறைதல் புறங்கூறாமை, வாய்மை கல்வி தீமையற்றிறம்பல், இன்மொழியிசைத்தல், வன்மொழிமறுத்தல்” என ஞானாயிரத்தங் கூறுவனவும் பிறவுமாம். நற்பயன் புண்ணியம், புகழ் முதலியன. (சுஅ)

சிறியமுயற்சியும்பெரியபயனும்.

சிறுமுயற்சி செய்தாங் குறுபயன் கொள்ளப் பெறுமெனின் முழுவரோ தாழார்—அறனல்ல எண்மைய வாயினுங் கைவிட்ட டரிதெனினும் ஒண்மையிற் நீர்த்தொழுக லார்.

(இ-ள்.) எண்மையவாயினும் அறனல்ல கைவிட்டு - எளிதாகச் செய்து பெரும்பயன் பெறத்தக்கனவாய் வாய்க்குமாயினும் பாவத்தொடர்புடைய காரியங்களை முற்றும் விடுத்தொழிந்து—அரிதெனினும் ஒண்மையின் தீர்ந்து ஒழுகலார் - செய்தற்கரியதாயினும் நன்மையோடு சம்பந்தமுடைய காரியத்தை நன்மையினின்றும் விலகியொழுகாது செய்து பயன்கொள்ளுஞ் சாதாரியர்கள்—சிறு முயற்சி செய்து உறுபயன் கொள்ளப் பெறுமெனின் - அற்பகாரியஞ் செய்தலால் மிக் கபயன் கொள்ளப்பெறுமாயின்—தாழ்வரோ தாழார் - அதனைச்செய்தற்குத் தாமதஞ்செய்வாரா ஒருகணமேனுந் தாமதமாய் நில்லாது விரைந்து செய்வார். எ-று.

அருஞ்செயல்களையுஞ் செய்து நன்மைபெறுஞ் சாதாரியர்கள் பெருநன்மை வருதற்குரிய அற்பகாரியத்தை மிக விரைந்துசெய்வாரென்பது கருத்து.

சிறுமுயற்சி - முற்சுவியிற்சொல்லப்பட்ட வாக்குவன்மையாற் செய்யத் தக்க நன்மைபோன்ற அற்பகாரியம். முயற்சி - முயலப்படுவதென்னும் பொருட்டாய் இங்கே காரியத்திற்காயிற்று. ஒண்மை - நன்மை. “அழகுநன்றம் நிவு மொண்மை” என்பது பிங்கலம். வாயினென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயரடியாகவந்த வினையெச்சம். வாய்த்தல் - நேர்படுதல். (சூசு)

நாகரீகமில்லாதவர்.

செய்க்கடவ வல்லனவுஞ் செய்தும னென்பார்
நயத்தஞ் நாகரிக மென்னாஞ்—செயிர்த்துரைப்பின்
நெஞ்சுநோ மென்று தலைதுமிப்பான் தண்ணளிபோல்
எஞ்சா தெடுத்துரைக்கற் பாற்று.

(இ-ள்.) செய்க்கடவவல்லனவும் செய்தும் மன் என்பார் - (மேலே சொல்லப்பட்டனவாகிய எளிதிற்செய்து நலம்பெறற்குரிய காரியங்களைச் செய்யாது) தம்மாலே செய்து முடிக்கவியலாத காரியங்களையும் பெரிதுஞ் செய்வோமென்பவருடைய—நயத்தகும் நாகரிகம் என்னும் - விரும்பத்தக்க சாதாரியம் என்ன பயனுடையதாகும்!—செயிர்த்து உரைப்பின் நெஞ்சு நோம் என்று - ஒருவரைக் கோபித்துக் கடிந்து கூறுவேனாயின்; அவர்மனம் வருந்துமென்று கூறுதுவீடுத்து—தலைதுமிப்பான் தண்ணளிபோல் எஞ்சாது எடுத்துரைக்கற்பாற்று - பின்னர் அவருடைய தலையை வெட்டத் துணிபவனுடைய தண்ணிய கிருபை எடுத்திகழ்த்து சொல்லப்படுதல்போல அவருடைய நாகரிகமும் பூரணமாக எடுத்திகழ்த்து சொல்லப்படுந் தன்மையை யுடையதாகும். ஏ-று.

இலகுவாகச் செய்து நலம்பெறுதற்குரிய காரியத்தைவிட்டு செய்துமுடிக்க இயலாத காரியத்தைச் செய்வோமென்று துணிபவருடைய சாமர்த்தியம் இகழ்ப்புமென்பது கருத்து.

நாகரிகம் - நாகரிகச்செயல். நாகரிகர் - நகரசம்பந்தமுடையவர். நகரமாக வது புண்ணியமானசெயலிலே வல்லவரைத் தன்மாட்டிடையது. எனவே நாகரிகம் - செயற்பாலனவாகிய நற்செயலைச்செய்யும் வன்மையென்பது பெறப்படும். நாகரிகமென்பதற்குத் தாட்சிணியமென்பாருளார். (ஏ0)

அடக்கமில்லாதவர்.

அல்லன செய்யினு மாகுலங் கூழாக்கொண்
டொல்காதார் வாய்விட் டெம்புபு—அல்லால்
பிற்பிறர் செய்ப்போற் செயத்தக்க செய்தாங்
கறிமடம் பூண்டுநின்பா ரா.

(இ-ள்.) ஒல்காதார் - அமைவில்லாதவர்—அல்லன செய்யினும் ஆகுலம் கூழாக்கொண்டு வாய்விட்டு உலம்புபு அல்லால் - செய்யத்தக்கனவல்லாத அருஞ்செயல்களையும் ஒரோவழிச் செய்தாராயினும் ஆரவாரத்தையே பயனாகக்கொண்டு வாய்திறந்து உளறுவார்களல்லாமல்—பிற்பிறர் செய்ப்போல் செயத்தக்க செய்து - அமையுமியல்

புடைய பிறரெல்லாஞ் செய்வதுபோலச் செய்யத்தக்கவைகளைச் செய்து—ஆங்கு அறிமடம் பூண்டு நிற்பாரா - அச்செயல்களிலே அறிமடம்பூண்டு நிற்கமாட்டார். எ-று.

அமைவில்லாதவர் செயற்கரியதொன்று செய்தாராயின்; அதனை யாவர்க்கு மெடுத்தசொல்லித் தொனிசெய்வதென்பது கருத்து.

ஆகுலமாவது பலராலுமறியப்பட்டுப் பேசுதல். ஆரவாரித்தன் மாத்திரமாகிய பயனுடைமையின் ஆகுலமென்றார். அறியும்படி இரைந்து பலமுறை கூறுதல்பற்றி வாய்விட்டுலம்புபு என்றார். அறிமடம் - அறிந்தும் அறியார்போன்றிருத்தல். இங்கே அறிமடம்பூண்டாவது: தான்செய்த அருஞ்செயலை ஒருவாற்றினுந் தனனும் பிறர்க்கு வெளிப்படுத்தாமலிருத்தல். பிறர் பிறர் செய்பபோல் என்பதற்குத் தாம்செய்வதுவாக வெளிப்படாமற் பிறர்செய்வதுபோலாக என்றுரைப்பாருமுள்ளார். (எ)

பழிகூறுவோன்.

பகையின்று பல்லார் பழியெடுத்தோதி
நகையொன்றே நன்பயனுக் கொள்வான்—பயமின்று
மெய்விதிர்ப்புக் காண்பான் கொடிநுடைத்துக் கொல்வான்
கைவிதிர்த் தஞ்சப் படும். [போற்]

(இ-ள்.) பகையின்று பல்லார் பழியெடுத்து ஒதி - யாதொரு பகையுமில்லாமற் பலரிடத்துமுள்ள வசைகளை எடுத்துப்பேசி—நகை ஒன்றே நன்பயனுக் கொள்வான் - இகழ்தலாகிய தீமையொன்றினையே நற்பயனென்று கொள்வான்—பயமின்று மெய்விதிர்ப்புக் காண்பான் கொடிநு உடைத்து கொல்வான்போல் - வேறொருபயனுமின்றிச் சரீரத்திலே நடுக்கமாகிய பயனொன்றைக் காணக்கருதி பிறனொருவனுடைய கதுப்பினையடித்துடைத்து வருத்துபவன் பிறராற்கண்டுழி அஞ்சப்படுதல்போல — கைவிதிர்த்து அஞ்சப்படும் - கைதெறித்து அஞ்சப்படுவான். எ-று.

காரணமின்றிப் பிறர்வசை பேசுவோனைக் கண்டமாதிரத்திற்குள்ளே யாவரும் பேசாமலஞ்சி ஒடுவதென்பது கருத்து.

இன்றியென்பன இன்றெனத் தீரிந்தன. கைவிதிர்ப்பு - கைநொடித்தல். இங்கே இவனோடு நின்று பேசுதலாகாதென்பதைக் குறிப்பா லுணர்த்திற்று. கொல்வான் எழுவாய். அஞ்சப்படும் பயனிலை. அவனஞ்சப்படுதலாவது தன்னைக்கண்டுழிப் பிறரெல்லாம் பேசாமலஞ்சியோடுதற்குக் காரணாதல். (எஉ)

ஆத்திகநாத்திகநும்.

தெய்வ முளதென்பார் தீய செயப்புகின்
தெய்வமே கண்ணின்று நின்றொறுக்குந்—தெய்வம்
இலதென்பார்க் கில்லைத்தம் மின்புதல்வர்க் கன்றே
பலகா லுஞ் சொல்வர் பயன்.

(இ-ள்.) தெய்வம் உளது என்பார் - தெய்வமுண்டென்றுகருதி விசுவசிப்பவர்கள்—தீய செயப் புகின் - தீயசெயல்களைச் செய்யத்

தொடங்குவாராயின்—தெய்வமே கண் தின்று நின்று ஒறுக்கும் -
தெய்வநதானே அவரெதிரில் ஆங்காங்குநின்று அததியசெயல்களிற்
செல்லவிடாபல அவரைக்கண்டிருக்கா—தெய்வம் இலது என்பார்க்கு
இல்லே - தெய்வமென்பது இல்லொருளென்று சொல்லி விசுவசியாதவ
ருக்குத் தெய்வம் முன்னாகின்று தீயவழியைவிலக்கி நலவழியில் வீடு
ததள்ளிலே—(அதற்குத் திருட்டாந்தம்) தம் இன புதல்வர்க்கு அன்றே
பயன் பங்காலும் சொல்வா - பிதாமா தமமுடைய இனிய புத்திரர்க
ளுக்கல்லவா தீயவழியிற்செல்லாமற் பயனுடைய கட்டுரைகளைப் பல
முறைபுஞ் சொல்வாரா. எ-று.

தெய்வமுண்டென்று விசுவசிப்போ ஒரோவழித் தீங்குசெய்யப்படுகின்ற
தெய்வம் விடாதென்பது கருத்து.

தெய்வமுளதெனவா தீயனசெய்பாரென்பதுகோன்றச் செய்யப்புகின் என
வும இவ்வென்பாக்கு முனவாரைதோன்றக் கண்ணின்று எனவுங் கூறினா.
கண்ணிநென்பதற்குத் தாட்சிணணியந்நிறிபென றுரைப்பாருமுளா. அது,
செய்யா குணமனமையானும், தீருடாந்தத்துள்ள பலகாலும் எனபதற்கு மாறு
படுதலானும் பொருத்தானாக.

(எக)

தீவினையாளர்செல்வம்.

தீய செயற்கெய்வா ராக் கம் பெருகினுந்

தீயன தீயனவே வேறல்ல— தீயன

நல்லன வாகா நாவின் புறக்கக்

கொல்லுங் கவயமா போல.

(இ-ள்) தீயசெயல செய்வார் ஆக்கம் பெருகினும் தீயனவா
கிய செயலகளைச் செய்பவருடைய செல்வமானது பெருகிச் சிறிதின
பங்கொடுப்பினும்—தீயன தீயனவே வேறு அல்ல - நெருப்பின்கணு
ளளதாகிய தீமைபயமுடையனவேயாம்; அதலின் வேறுதலுளதே
னுஞ் சீசார்தாரைக்கொல்லுதலால் வேறுவளவல்ல—தீயன நல்லன
வாகா - தீசமபந்தமுடையன நன்மைப்பாபனவாகா—கவயமா நா
இன்புற் நக்கி கொல்லும் - காட்டுப்புகவானது முன்னா நாக்கினுலே
கினபழுதுமாறு நக்கிப் பின்னாந் துன்பமுதுமாறு கொன்றுவிடும்.
எ-று.

தீயவழியால் வந்த செல்வஞ் சிறிதுவளருமாயினும் மிகப் பெருநதன்பஞ்
செய்வதாகும் என்பது கருத்து.

தீ தானபரிய இடத்தை முற்றத் தகிததல்போலத் தீமையாலே தேடப்ப
ட்டபொருளுந் தற்சொந்தாவை முற்ற அழித்தலபற்றித் தீமனதீயன என்றா.
போல-அசை.

(எச)

பழிநாணுவோர்.

நன்மக்கள் செந்நாத தழுமபிறுக்க நாள்வாபுஞ்

செந்நொரச செல்வார்த தீழல்லா—முனனேத்தம்

ஊழ்வலி யுன்னிப் பழிநாணி யுள்ளுடைவார்
தீய செயினுஞ் சில.

(இ-ள்.) சில தீய செயினும் - அபுத்தியூர்வகத்த¹லாவது பிறகா
ரணத்தாலாவது தாம் ஒரோவழிச் சில தீயசெயல்களைச் செய்தாரா
யினும்—தம் முன்னே ஊழ்வலி உன்னி பழிநாணி உள்ளுடைவார் -
தம்முடைய பழைய ஊழின்வலியை நினைத்துப் பழிக்கு நாணி என்
செய்தேமென்று மனநிலைகுலைபவர்கள்—நன்மக்கள் செம் நா தழும்பு
இருக்க - பெரியோருடைய செம்மைபாகிய நாக்கிலே (அடிக்கடி
தமது நன்மைப்ப எடுத்துரைத்தலால்) தழும்பேறியிருக்கும்படி—
நாள் வாயும் செம் நெறி செல்வாரின் கீழல்லர் - நாடோறும் வாய்க்
கின்ற நல்வழியிலே ஒழுகுவாரினின்றிஞ் சிறியவராகார். எ-று.

அறிஞராயுள்ளோர் அபுத்தியூர்வமாகச் சில தீங்கு செய்யினும் அதனால்
அவமதிக்கப்படாரென்பது கருத்து.

சத்தியமாகிய செம்மையுடைமையாற் பெரியோர் நா செந்நாவெனப்பட்
டது. ஊழ்வலியுன்னலாவது ஊழினதுவலியாலே செயப்பட்டதென்று கருது
தல். (எரு)

பிறன்மனையியைவரும்புதல்.

பிறன்வரை நின்றாள் கடைத்தலை சேறல்
அறனன்றே யாயினு மாக—சிறுவரையும்
நன்னலத்த தாயினுங் கொள்க நலமன்றே
மெய்நடுங்க வுண்ணங்கு நோய்.

(இ-ள்.) பிறன் வரை நின்றாள் கடைத்தலை சேறல் - பிறனு
டைய எல்லைக்குள்ளே நின்றவனுடைய வாயிலின்கண்ணே சென்று
நிற்றல்—அறனன்றே ஆயினும் ஆக - பாவமேயாயினுமாக— சிறு
வரை நல் நலத்தது ஆயிலும் கொள்க—அங்கே பெறுவது ஒருகண
ப்பொழுதாவது அநுபவிக்கத்தக்க நற்சுகமுடையதாயின் அதனைக்
கொள்ளுக—நலம் அன்றே - நலந்தருவதன்று—மெய் நடுங்க உள்
நடுங்கும் நோய் - சரீரம் நடுங்க மனமும் நடுங்குதற்குக் காரணமான
வருத்தந்தருவதேயாம். எ-று

பிறன்மனையானைப் புணர்தல் பாவமாய்ப் பின்னர்த் துன்பம்பயத்தலன்றி
அப்பொழுதும்பெறக்கருதிய இன்பத்திற்கு மாறாய்த் துன்பம்பயத்தலாற் சிறிது
ம:காதென்பது கருத்து.

பிறன்மனையானைப் புணர்தலென்பது இழிவுபற்றி பிறன்வரைநின்றாள்
கடைத்தலைசேறல் என வேறொரற்ற கூறப்பட்டது. அது நோயாதலைப்
‘புகர்விடததச்சம் போதரும்போதச்சம் தயக்குரிடத்தச்சம் தோன்றாமற்சுப்
பச்சம்’ “காணிற்குடிப்பழியாங் கையுறிந் கால்குறையும்” என்னும் நாலடிக்க
கவிஞானுணர்ச்சு. (எசு)

நல்லின்பம்.

கருமஞ் சிதையாமே கல்வி கெடாமே
தருமமுத் தாழ்வு படாமே—பெரிதுத்தம்
இன்னலமுங் குன்றாமே யேரிளங் கொம்பன்னார்
நன்னலங் துய்த்த னலம்.

(இ-ள்.) கருமம் சிதையாமே - தம்மாற் செயற்பாலனவாகிய
காரியமுத் தவறிப்போகாமல்—கல்வி கெடாமே - கற்றுக்கொண்ட
கல்வியுங் கேடுறாமல்—தருமமும் தாழ்வு படாமே - செய்துவருந் தரு
மமும் தாழ்ச்சியடையாமல்—தம் இன்னலமுங் குன்றாமே - தம்மு
டைய இல்லறநன்மையுங் குறைவுபடாமல்—எர் இளங் கொம்பு அன்
னார் நல் நலம் துய்த்தல் நலம் - அழகிய இளங்கொம்பினை ஒத்த தம்
மனைவியாரற் கொடுக்கப்படும் நல்லின்பத்தை அநுபவித்தல் ஒருவரு
க்கு நன்மையாகும். எ-று.

கருமம் முதலியன தவறாது தம்மனைவியோடு கூடியின்பமனுபவித்தலே
நன்மையென்பது கருத்து.

கருமம் முதலியன சிதையுமாயின்; அவ்வின்பமுஞ் சிதைந்து துன்பமாய்
முடியும். பகை பாவம் அச்சம் பழி என்பனவின்மைபற்றி நன்னலமென்றார். (.)

காமசிந்தையுடையவர்.

கொலையஞ்சார் பொய்ச்நாணர் மாநமு மோம்பார்
களவொன்றோ வேளையவுஞ் செய்வார்—பழியோடு
பாவ மிஃதென்னார் பிறிதுமற் றென்செய்யார்
காமங் கதுவப்பட்டார்.

(இ-ள்.) காமம் கதுவப் பட்டார் - காமத்தினாலே இறுகப் பற்றப்
பட்டவர்—கொலை அஞ்சார் - கொலைசெய்தற்கும் அஞ்சமாட்டார்—
பொய் நாணர் - பொய்சொல்லுதற்கும் நாணமாட்டார்—மாநமும்
ஓம்பார் - தம்முடைய மானத்தையும் பேணார்—களவு ஒன்றோ ஏனை
யவும் செய்வார் - களவுமாத்திரமோ மற்றைய பாதகச்செயல்களையுஞ்
செய்வார்—இஃது பழியோடு பாவம் என்னார் - இது பழிபாவங்களைப்
பயப்பதொன்றென்பதையும் கருதார்!—பிறிது மற்று என் செய்யார் -
இவற்றின் வேறாயுள்ள எத்திங்குகளைத்தான் செய்யமாட்டார். எ-று.

காமசிந்தையுடையவர் எல்லாத்திங்குகளுஞ் செய்வென்பது கருத்து. (.)

தூ ர் த் த ரீ.

திருவினு நல்லாண் மனைக்கிழத்தி யேனும்
பிறர்மனைக்கே பீடழிந்து நிற்பர்—நறுவிப
வாயின வேனு முமிழ்து கடுத்தினுந்
தீய விலங்கிற் சிலர்.

(இ-ள்.) சிலர் மனைக்கிழத்தி திருவினும் கல்லாளேனும் - சிலர் தம்மனையாட்டி இலக்குமியினுஞ் சிறந்தவளாயினும் அவளைவிட்டு—பிறர் மனைக்கே டீடு அழித்து - பிறன்மனையானே னிறுப்பித் தம்முடைய மாநமழித்து—நறுவிய வாயினவேனும் உமிழ்த்து கதிதின்னும் தீய விலங்கின நிற்பர் - இனிப பொருள்கள் வாயின்கண்ணகப்பட்டனவாயினும் அவற்றைக் கக்கிவிட்டுக் கார்ப்புள்ள பொருள்தேடித் தின்கின்ற தீய மிருகம்போல அறிவில்லாதவராய் நிற்பார். எ-று.

மனைவிமையவிட்டுப் பிறர்மனையானே விரும்பிச் செல்வோர் கரும்பினைவிட்டு வேம்பினை விரும்புவார்போன்ற பெருமூடரென்பது கருத்து.

ஒட்டகம் இனிய பதார்த்தங்களைவிட்டு வேம்புமுதலிய கசப்புள்ள பொருள்களைத் தேடி உண்ணுமென்பர். “தள்ளரும்பரந்தாங்கியவொட்டகம், தெள்ளுதண்கரும்பியாவையுந்தின்கில, உள்ளமென்னத்தம்வாயுமுலர்ந்தன, கள்ளுண் பார்களிற்சைப்பனதேடியே” என்பது இராமாயணம். (எசு)

வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

கற்புக்குத் தன்பு முடித்துநாண் மெய்ப்பூசி
நற்குண நற்செய்கை பூண்டாட்கு—மக்கட்பே
நென்பதோர் செல்வமு முண்டாயி விலலன்றே
கொண்டாற்குச் செய்தவம் வேறு.

(இ-ள்.) கற்பு உடுத்து - நற்பினையே உடையாக உடுத்து—அன்பு முடித்து - அன்பினையே பலராசச் சூடி—நாண் மெய் பூசி - நாணினையே கலவைச்சார்தாகச் சரீரத்திற் பூசி—நற்குணம் நற்செய்கை பூண்டாட்கு - நற்குண நற்செய்கைகளையே ஆபரணங்களாக அணிந்துகொண்ட மனையாட்டிக்கு—மக்கட்பேறு என்பதோர் செல்வமும் உண்டாயின் - நன்மக்களைப் பெறுதலென்று சொல்லப்படுஞ் செல்வமுமுளதாயின்—கொண்டாற்கு செய்தவம் வேறு இல்லன்றே - நாயகனுக்குச் செய்யப்படுந் தவம் வேறில்லையேயாம். எ-று.

கற்பு அன்பு நாண் முதலியவைகளை யுறுதியாகக்கொண்ட நாயகியாலே நாயகனுக்கு எல்லாத் தவமுமையுமென்பது கருத்து. “இல்லதெனில்லவண் மாண்பானால்” என்பது வள்ளுவர்.

கற்பாவது கணவனே தெய்வமெனக்கருதியிருப்பதோர் கொள்கை. காணுவது செய்யத்தகாதனவற்றிலே உளத்திற்குவருவதோர் ஒடுக்கம். (அப)

மகளிரீமனம்.

ஏத்தெழின் மிக்கா னியையா னிசைவல்லான்
காந்தையர் கண்கவர் கோக்குத்தான்—வாயந்த
நயனுடையின்சொல்லான் கேளேனினு மாதர்க்
கபலார்மே லாகு மநம்.

(இ-ள்.) ஏத்து எழில் மிக்கான் - எவராணங் கொள்ளப்படும் அழகிற்சிறந்தவனுப்— இயையான் - இளம்பருவமுடையவனுமாய்—

இசைவல்லான் - இசைபாடுதலில் வன்மைபுடையவனுமாய்—கார்தையர் கண்கவர் நோக்கத்தான், - பெண்ணுடைய கண்களையெல்லாங்கவரும் பார்வையுடையவனுமாய்—வாய்த் நயனுடை இன்சொல்லாணகேளெனினும் - சிறத்த நீதியையுடைய இன்சொற்களைப் பேசுபவனுமாய் வாய்த் ஓராடவன் தமக்கு நாயகனாகவுள்ளென்றாலும்—மாதர்க்கு மகம் அயலார் மேலாகும் - பெண்களுக்கு மகம் அவனைவிட்டு அபலவர்மேற் செல்லும். ஏ-று.

நாயகன் ஐம்பொறிகளானும் அதுபவிக்கத்தக்க சகாநுபவங்களெல்லாமுடையானுயினும் அனைவிட்டு அயலாமைவிருப்புதல் பெண்களுக்கு இயற்கையென்பது கருத்து.

பெண்களுக்குச் சத்பும் மதமும் நண்பும் நிலைகுலைதல் இயற்கை என்பது மதுரிருதி. இசைபாடுதலும் பெண்களை மயக்கி உசமாக்கும்; “பாடினான்றேவகீதம பண்ணினுக்காசானபாடச் சூடகமகளிர்சொர்த்து” என்பது சிந்தாமணி. ()

கற்பில்லாமனைவி.

கற்பின் மகளி னலம்விற் றுணவுகொளும்
பொற்றொடி நல்லார் நனிநல்லர்—மற்றுத்தம்
கேள்வர்க்கு மேநிலர்க்குத் தங்கட்குத் தங்கினோடு
யாவாக்குங் கேடுகுழார்.

(இ-ள்.) நலம் விற்று உணவுகொள்ளும் பொற்றொடி நல்லார் - தர்முடைய இன்பம்விற்றுச் சேவஞ்செய்யும் பரத்தைபர்கள்—கற்பு இல் மகளின் நனி நல்லார் - கற்பில்லாத மனையாட்டியினும் மிக நல்லவராவர்—(ஏனெனில்) தம் கேள்வர்க்கும் ஏதிலர்க்கும் தங்கட்கும் தங்கினோடு யாவார்க்கும் கேடு குழார் - தம்மேலன்புடைய நாயகருக்கும், பிறருக்கும், தமக்கும், தமதுறவினர் சகலருக்குங் கேடு செய்ய நினையார். ஏ-று.

கற்பில்லா மனைவியினும் பொதுமகளிர் நல்லவரென்பது கருத்து.

பொற்றொடி - பொன்னுலாகிய வளையல். கேள்வர்க்குக் கேடுகுழ்தலாவது அபசாரியாய் அவர் புகழையும் புண்ணியத்தையுங் கெடுத்தல். ஏதிலர்க்குக் கேடுகுழ்தலாவது அகமையும் புணர்ந்து பகை பாவம் பழி என்பனவுடையராக்குதல். கிளைஞர்க்குக் கேடுகுழ்தலாவது அவரையும் பழிமுதலியவைசட்ட காளாக்குதல். “பொருவின்கற்பின்வழி இயமங்கையர்-உரியமூன்று மரபிலுள்ளோரையும்-வெருவந்தேங்கிவிழுங்கியுமிழ்கலா- வெரியுந்தீநகிற்குடியேற்றுவார்” என்பது காசிகாண்டம். (அஉ)

கற்பில்லாமகளிர் பிறப்பு.

முறையுங் குடிமையும் பான்மையு நோக்கார்
நிறைபு நெடுநாணும் பேணார்—பிறிதுமொரு
பெற்றிமை பேதைமைக் குண்டே பெரும்பாவம்
கற்பின் மகளிர் பிறப்பு.

(இ-ள்.) முறையும் சூழ்மையும் பான்மையும் நோக்கார் - முறையையும், தங்குழப்பெருமையையும் பான்மையையும் கருதார்.—நிறையும் நெடுகாணும் பேணார் - நிறையினையும் மிக்க காணினையும் பேணிக் கொள்ளார்—பிறிதும் ஒரு பெற்றிமையும் பேதைமைக்கு உண்டே - இக்குணங்களன்றி வேறும் ஒருகுணம் பேதைமையுடையாரிடத்துண்டோ? இல்லே—கற்பு இல் மகளிர் பிறப்பு பெரும் பாவம் - (ஆதலாற்) கற்பில்லாத பெண்களின் பிறவி பெரும்பாவமுடையதாகும். ஏ-று.

கற்பிலாமகளிர் பெரும் பாவமுடையவரென்பது கருத்து.

முறைநோக்கலாவது இவர் நமக்கு இன்னமுறையினனெனக்கருதல். பான்மை ஒருவனுக்கேயுரிமையாய் நின்றல். நிறையாவது கற்புநெறியிலே மனத்தினை நிறுத்தல். (அக)

துறவிகள் பெண்களைவெறுத்தல்.

பெண்மை வியவார் பெயரு மெடுத்தோதார்
கண்ணொடு நெஞ்சுறைப்ப நோக்குறார்—பண்ணொடு
பாடல் செவிமடார் பண்பல்ல பாராட்டார்
வீடில் புலப்பகையி னார்.

(இ-ள்.) வீடு இல் புலப்பகையினார் - கெடுதலில்லாத புலன்களை வென்றவர் — பெண்மை வியவார் - பெண்களுக்குரிய தன்மைகளை நன்குமதியார்—பெயரும் எடுத்தோதார் - பெண்களென்னும் பெயரைத்தானும் எடுத்துச் சொல்லார்—கண்ணொடு நெஞ்சு உறைப்ப நோக்குறார் - கண்களோடு மனஞ் சென்றழுந்தமாறு பாரார்—பண்ணொடு பாடல் செவிமடார் - பண்ணொடு பாடலையுங் கேளார்—பண்பல்ல பாராட்டார் - பண்பல்லனவாய் மற்றைக் குணஞ் செயல் முதலியவைகளையுங் கொண்டாடமாட்டார். ஏ-று.

ஐம்புலன்களுக்குமுரிய ஆசைகளை முற்ற விடுத்த முனிவர்கள் சிற்றின்பத் திற்குக் காரணமான விடயங்களிற் சிறிதும் தொடர்ச்சியுறார் என்பது கருத்து.

பெண்மை என்றது பெண்களுடைய அழகு, குணம் முதலியவைகளை. செவிமெடுத்தல்—கேட்டல். பண்பல்ல—நற்குணங்களல்லாதன. (அச)

துறவிகளுண்டி.

துயிற்சுவையுந் தூதல்லார் தோட்கவையு மெல்லாம்
அயிற்சுவையி னாகுவவென் மெண்ணி—அயிற்சுவையும்
பித்துணக் கொள்ப்போற் கொள்ப பிறர்சிலர்போன்
மொத்துணு மொய்ம்பி னவர்.

(இ-ள்.) பிறர் சிலர் போல் மொத்துணு மொய்ம்பினவர் - வேறு சிலர்போல ஐம்பொறிக்குரிய அவாவினாலே அடிபடாத மனவலியுடைய தபோதனர்—துயிற்சுவையும் தூதல்லார் தோட்கவையும் எல்லாம் - நித்திரையாலாகுமின்பமும் சூற்றமில்லாத பெண்களுடைய தோளைச்சேருதலாகிய இன்பமும் மற்றைய எல்லாவின்பமும்—அயிற்

கனவயின் ஆதரவு என்றெண்ணி - உண்டிகளுடைய அருளுடைய
யான என்று கருதி—அயிற்சுவையும் பித்த உருப்பினும் போய்
கொள்ப - உண்டியையும் பைத்தியாடையோன் உண்பதுபோல சிவ
மயினறி கோத்துறி அம்பமாக உண்பார். எ-று.

தபோதநர்கள் சிற்றின்ப வியபத்திற்குப் பானையுடையது உண்டியை
யுஞ் சுருக்குவார்களென்பது கருத்து.

அயிற்சுவை அயிலப்படுதலையுடைய கைப்போடும், னேரில உண்டி
யென்றவாரும், பிறர்செலொன்றது இன்னொருவையென்பது அழுத்தியிருப்ப
வரை. (அதி)

துறவிகளுடம்புபேறுமை.

அன்போ டருளுடைய ரேனு முயிர்கிலைமற்
"நென்பியக்கங் கண்டும் புறந்தாரர்—புன்புலற்
பொய்க்குடி லோம்புவரோ போதத்தாற் றும்வேய்க்த
புக்கில் குடிபுகுது வார்.

(இ-ள்.) அன்போடு அருளுடையரேனும் - அன்பும் அருளு
முடையராயினும்—உயிர்கிலை எனபு இயக்கம் கண்டும் புறந்தாரர் -
உடம்பிலே எலும்பு புறப்படுதலைக்கண்டும் அதனைக்காக்க நீனயார்—
போதத்தால் தாம் வேய்க்த புக்கில் குடிபுகுதுவார் - ஞானங்கொண்டு
தம்மால் வேயப்பட்ட மோட்சவீட்டிலே குடிபுகுதற்கு ஆயத்தமாக
இருப்பவர்—புன்புலால் பொய்க்குடில் ஓட்புவரோ - இழிந்த தசைக
ளால் வேயப்பட்ட உடம்பாகிய பொய்க்குடிலைப் பேணுவாரோ பேண
மாட்டார். எ-று.

பேரின்பவீடாகிய மோட்சத்திற் செல்லுதற்குப்போர் சிற்றின்பவீடாகிய
உடம்பைப் பேணுர் என்பது கருத்து. (அசு)

துறவிகள் சிற்றின்பம்விரும்பாமை.

சிற்றின்பஞ் சின்னீர தாயினு மஃதுற்றார்
மற்றின்பம் யாவையுங் கைவிடுப—முற்றுந்தாம்,
பேரின்ப மாக்கட லாவொர் வீழ்பவோ
பாரின்பப் பாழ்ங்கும் பியில்.

(இ-ள்.) சிற்றின்பம் சில் நீரது ஆயினும் - சிற்றின்பம் சிறுமை
யுடையதாயினும்—அஃது உற்றார் மற்று இன்பம் யாவையும் கைவி
டுப - அதனுள்ளே முழுவினவர் மற்றையின்பங்க ளெல்லாவற்றையும்
கைவிடுவார்—பேரின்பம் மா கடல் தாம் முற்றும் ஆடுவார் - பேரின்
பமாகிய பெருங்கடலிலே தாம் முழுவதும் முழுகும் விருப்புடையவர்
—பார் இன்பம் பாழ் கும்பியில் வீழ்பவோ - இவ்வுலகவின்பமாகிய
அழுகற்சேற்றுநீரிலே வீழ்ந்து முழுகார். எ-று.

பேரின்பத்தை விருப்புவோர் சிற்றின்பத்தை முற்றும் வெறுப்பொன்பது
கருத்து.

கும்பி - சேறு. "யானையுநரகமுஞ்சேறுங்கும்பி" என்பது பிங்கலம். (அள)

துறவிகளாலவசியம் விலக்கப்படுவது.

எவ்வினைய ரோனு மிணைவிழைச்சொன் றில்லெனிற
றெவ்வுந் திசைநோக்கிக் கைதொழுதும்—அவ்வினே
காத்த விலரே லெனேத்துணைய ராயினுந்
தூர்த்தருந் தூர்ப்பா ளவர்.

(இ-ள்.) எவ்வினையரோனும் இணைவிழைச்சு ஒன்று இல்லெனிற
ன் - துறவோர் தமது துறவுக்கு விலக்கப்பட்ட கோபித்தல், பிறரை
நிந்தித்தல், ஓரிடத்திருத்தல், முதலிய செயலகளுள் எவைகளைத்தா
னுடையராயினும் மகளிர்புணர்ச்சியாகிய ஒருதொழிந்மாதிரம் செ
ய்பாராயின்;—தெவ்வுந் திசைநோக்கி கைதொழுதும் - அவர் பகைவ
ன்றானும் அவரிருக்குத் திசைநோக்கி அஞ்சலிசெய்வன—அ வ்வினே
காத்தல் இலரேல் - அச்செயல் தம்மீடம் நிகழாது காத்துக்கொள்
ளாராயின்—எனேத்துணையராயினும் - விதிக்கப்பட்ட தொழில்களை
ல்லாஞ்செய்து எத்துணையுந் சிறந்தவராயிருப்பினும்—தூர்த்தரும்
அலர் தூர்ப்பார் - மகளிர்புணர்ச்சியைச் சிறிதும் தவிராத காமுகர்தா
மும அவர்மேற் புழிமொழிகளை அதிகமாகச் சொல்வார். எ-று.

எத்துணைச்சிறப்புடையராயினும் காமப்பற்றுடையவர் துறவியென மதிக்க
ப்புடாரென்பது கருத்து. “எந்திழையார் தஞ்சையுத் தெய்தித்தம் மெய்தொடி
னுங் காய்ந்து வர்த்தலே துறவுகான்” என்றார் பிறரும்.

துறவிகளுக்கு விதிக்கப்பட்ட செயல்களான, கோபின்மை, நிந்தையி
ன்மை, பிச்சைவாங்குதல் முதலியன. இணை விழைச்சு - புணர்ச்சி; பெண்
ஆண் என்னும் இரண்டும் விரும்பிச் செய்யப்படுதலால் இணைவிழைச்சென்ப
ட்டது. (அசி)

பேதைமையுடையார்செயல்.

பாபரப்பி னோடே பலபல செய்தாங்
கிரவுபகல் பாழுக் கிறைப்ப—ஒருவாற்றால்
நல்லாற்றி னூக்கிற் பதற்கு குலைகுலை
எவ்வாற்றா னுய்வ ரிவர்.

(இ-ள்) பாபரப்பினோடே பலபல இரவுபகல் செய்து - (சிலர்)
சம்பிரமத்தோடே மிகப்பல காரியங்களையெல்லாம் இரவுபகலுமா
கச் செய்துமுடித்து—ஆங்கு பாழுக்கு இறைப்ப - அங்கே பெற்றுக்
கொண்ட பொருள்களை ஒருபிரயோசகமுரில்லாத சிற்றின்பவிஷயங்
களிலே அள்ளி வீசுவார்கள்—ஒரு ஆற்றான் நல்லாற்றின் நூக்கினீ
பதறி குலைகுலை - அவர் ஒருவழியினாலே திருப்பி நல்வழியிலே செ
லுத்தப்படினும் அதனைவிட்டு யாம எங்கேவந்தோமென்று பதறி மன
ங்குலைவர்—இவர் எவ்வாற்றான் உய்வர் - இவ்வியல்புடையவர் எவ்
வழியாலுய்திபெறுவார்: எ-று.

அரிதிற்பெற்ற செல்வங்களைச் சிற்றின்பவிஷயங்களிலே முற்றும் விடுபவர்
ஒருகாலுமுடியமாட்டாரென்பது கருத்து.

சம்பிரமம் - செய்ய விரும்பிய காரியத்திலே மனத்துக்குத் தோன்றும் விரைவு அறிவின்மையாலே நல்லறியினிலேதிலர். “வேறுகொள்புலனைவென்றோர் மேலைநன்னெறியுய்த்தாலுந் தேறியவுணர்விலாதோர் செல்வழிச்செல்வரன்றே” என்பது கந்தபுராணம். (அக)

தவம்

இனைய முதுதவ மாற்றுது நோற்றென்
றுனாவிய கண்பாடு முழே—விளிவின்று
வாழ்காள் வரமபுடை மை காண்பரேற் காண்பாரும்
தாழாமே நொற்பா தவம்.

(இ-ள்.) வாழ் நாள் வரம்புடையவை விளிவு இன்று காண்பரேல் - (ஒருவர் தாம்) காழ்கின்ற நாள் இவ்வளவென எல்லையுடையதாயிருக்குந் தன்மைபைக் கேட்கின்ற அறிவாராயின;—இனைய நோற்று முது தவம் ஆற்றுகிறது என்று - யாம் இப்போது இளைப்பருவமுடையோம் வருந்துபங்கனையெல்லாம் பொறுத்து முதுமைப்பருவத்திலேதானே தவஞ் செய்துகொள்ளவேண்டும் என்று கருதி—உனையு இன்று கண்பாடும ள்முழே - தவஞ்செய்து வருவதான தூங்கிக்கிடத்தலும் அவர்க்கு முறையேயாம்—காண்பாரும் தாழாமே தவம் நோற்பார் - வாழ்காள் வரம்புடையவைக் காணவல்ல முகிவாதாரும் தாம் தம்கின்றித் தவஞ்செய்வார். எ-று.

இறக்குகளிதுவென அறியப்படாமையின் விரைந்து தவஞ்செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து. (கூ0)

துர்வீதி.

நல்லவை செய்யத் தொடங்கினு நோனமே
அல்லவ வல்லவற்றிற் கொண்டுய்க்கும்—எல்லி
வியனெறிச் செலவாரை யாறலைத் துண்பார்
செலவு பிழைத்துப்பப் போல.

(இ-ள்.) எல்லி ஆறலைத்து உண்பார் - இரக்காலத்திலே வழிப்பறித்துண்பவர்களாகிய மறவர்கள்—வியல் நெறி செல்வாரை செலவு பிழைத்து உய்ப்பப் போல் - சனப்போக்குவரவுடைய பெருவழியிற் செலப்பவரை அவ்வழியினின்றும் விலகச்செய்து சனப்போக்குவரவல்லாத அருவழியிற் கொண்டுசெல்லுதல்போல—அல்லவ - தீயுழா என—நோனமே நல்லவை செய்ய தொடங்கினும் அல்லவற்றிற் கொண்டுய்க்கும் - ஒருவர் தவஞ்செய்யாது நற்செயல்களைச் செய்யுது தொடங்குவாராயினும் அவரைத் தீச்செயல்களிலே கொண்டுபோய் விடும. எ-று.

தவஞ்செய்யாதவர் நல்லறிச்செல்லினும் ஊழ்வின விடாதென்பது கருத்து.

செவ்வாய்க்கிழமை, மனம் பொருந்திய போது துறந்தவர்க்கு காமமாயிடு தன் செயலாகத் தவிர்த்துவிடு. மனத்தை விடுவதற்கு தவிர்த்துவிடுவதற்கு நல்லபடியையும் விடுத்து ஊழினைச் சந்தராகா. (கூக)

கூடாவெழுத்து

நெஞ்சு புறம்பாத் துறந்தார் தவப்போர்வை
கஞ்சுக மன்று பிறிதொன்றே—கஞ்சுகம்
எப்புலமுங் காவாமே மெய்ப்புலங் காக்கும்
நிப்புலமுங் காவா திது.

(இ-ள்.) நெஞ்சு புறம்பா துறந்தார் தவப்போர்வை - தம்முடைய மனம் பற்று கீங்காது நேர்ந்தபடி சென்று துறவுக்குப் புறம்பாகச் சொற்செயலகளாலே துறந்தவராகக் காணப்படுவருடைய தவவேடமாகிய போர்வை—கஞ்சுகம் அன்று பிறிது ஒன்றே - கஞ்சுகமென்பேமாயின்; அதுவுமன்று; வேறொன்றேயாம்—கஞ்சுகம் எப்புலமும் காவாமே மெய் புலம் காக்கும் - கஞ்சுகமானது எவ்விடத்தினையுங் காத்துக்கொள்ளாது தன்னுள்ளடங்கிய சரீரமாகிய இடத்தினையும்திரும்பக் காவல்செய்யும்—இது இப்புலமும் காவாது - இவர் கொண்ட போர்வையோ இச்சரீரத்தைத்தானுங் காவல்செய்யமாட்டாது. ஏ-று.

மனத்திலே சிறிதும் பற்றுக்காதவர் பூண்டு நடிக்குந் தவவேடத்தால் யாதும் பயனில்லை என்பது கருத்து.

இவர் வேடம் இவர்க்கீவது நலமென்று கருதியீந்தாரையும் காக்கமாட்டாததைத் தோன்ற இப்புலமுமென்றா. “நெஞ்சிறுறுவாரா துறந்தார்போல் வஞ்சிதது நாழ்வாரின் உன்சணரில்” என்பது வள்ளுவர். கஞ்சுகம் - சரீரத்திற்கு ஆயுதம் முதலியவைகளால் ஊறுவாராது காக்கும்படி போர்வீரணியுஞ்சட்டை. (கூஉ)

வஞ்சித்தொழுதுவோர்.

வஞ்சித் தொழுகு மதியிலிகள் யாவரையும்
வஞ்சித்தே மென்று மகிழ்ந்மின்—வஞ்சித்த
எங்கு முளனொருவன் காணுங்கொ லென்றஞ்சி
அங்கங் குலைவ தறிவு.

(இ-ள்.) வஞ்சித்து ஒழுகும் மதியிலிகள் - மனக்கருத்தொன்றாக வேடம் வேறொன்றாக வஞ்சித்து நடக்கும் மதியிலிகளே!—யாவரையும் வஞ்சித்தோம் என்று மகிழ்ந்மின் - எல்லாரையும் வஞ்சித்துவிட்டோம் நங்குற்றத்தை யாவருமறியாரென்று மகிழ்ச்சி கொள்ளாதிருங்கள்—(மகிழ்தல் அறிஞர்செயலன்று.) ஒருவன் எங்கும் உள்ள வஞ்சித்த காணும் என்று - ஒருவர் எவ்விடத்திலும் நிறைந்து நிற்கின்றார்; அவர் வஞ்சித்துச்செய்த செயல்களையெல்லாம் காண்பாரென்று—அஞ்சி அங்கம் குலைவது அறிவு - அவர் தண்டத்துக்குப் பயந்து சரீரம் பதறுதலே அறிஞர் செயலாகும். ஏ-று.

மதையாவது நூதனவெனவே பொருளை நிச்சயிப்பது. கடவுள் ஒருவர் இருக்கிறார்; அவர் எங்கும் நிறைந்தவர்; அவரில்லாத இடமில்லை; அவர் எல்லாம் அறிபவர்; அவரால் நியப்பபடாததில்லை என்பது முதலாகச் சொல்லப்பட்டவை களையறியாமையின் மதியில்கள் என்றார். (கூக)

பழிமொழிபாக்கை.

மறைவழிப் பட்ட பழிமொழி தெய்வம்
பறையறைந்தாங் கோடிப் பாக்கும்—கழிமுடைப்
புன்புலா னறைம புறம்பொதிநது மூடினுஞ்
சென்றுதைக்குஞ் சேயரா முகத்து.

(இ-ள்) மறைவழி பட்ட பழிமொழி - இரகசியத்திலே கடந்த காரியமபற்றி எழுந்த பழிமொழி—தெய்வம் பறையறைந்தாங்கு ஓடி பாக்கும் - தெய்வம் பறையடித்துப் பரம்புதலபோல் எங்கும் விரைந்து சென்று பரம்பு—(அதற்குத் திருட்டாந்தம்) புன் புலால் சுழி முடை நாற்றம் - இழிந்த புலாவினது மிக்க தூக்கந்தமானது—பொதிநது புறம் மூடினும் - அப்புலால் ஒன்றினுள்ளே அடக்கிப் புறத்திலே மூடப்படுமாயினும்—சேயரா முகத்து சென்று உதைக்கும் - தூரத்தினுள்ளவருடைய முகத்தினும் போயடிக்கும். எ-று.

மறைந்துசெய்யப்படும் இழிந்தகாரியம் பலரானுமிற்று பழிக்கப்படுமென்பது கருத்து.

மறைவழிப்பட்ட என்றது ஒழுக்கமுடையாக்கேலாததாகிய மடளிப்புணர்ச்சியை. அதுவே விரைநது சென்று பாக்கும். 'தூரத்தமங்கையா சோலினிற் செய்பழி வாததையெங்கணும் வலையிற்செல்லலபோல்' எனபது கந்தபுராணம். (கூச)

நிலை தவறுதல்.

மெலியார் விழினு மொருவாறறு னுய்ப்
வலியாமற் றென்றானு முய்யா—நிலைதபரி
நொய்ய சமூக்கென வீழாலாம விழினும
உய்யுமா னுய்யா பிற.

(இ-ள்.) மெலியார் விழினும் ஒருவாற்றான் உய்ய - மெலியாராயுள்ளவர்கள் தம் நிலையினின்றும் தவறுவார்களாயினும் ஒருவகையால் உய்திபெறுவாரா—வலியா மற்று ஒன்றானும் உய்யார் - வலியவராயுள்ளவர்கள் தம் நிலையினின்றும் விழுவாராயின் யாதொருவகையானும் உய்யமாட்டார்—(அதற்குத் திருட்டாந்தம்) 'நிலை தப்பி நொய்ய சமூக்கென வீழாலாம - நிலைதவறிக் கனமில்லாத பொருள்கள் விழாவில விழமாட்டா—விழினும் உய்யும் - ஒரோவழி விழினும் பின்னர் உய்ந்துகொள்ளும்—பிற உய்யா - கனமுள்ள பொருள்கள் விழாமாயின் ஒருவாறறுனும் உய்யமாட்டா. எ-று.

உயர்வாகிய மேலையிய ஸ்தானங்கள் ஆந்நிலையினின்று தலையார்களாயின் ஒருபுரியானும் உயர்ந்து மேலெழும்பமாட்டார்கள் என்பதுக்குத் து-

மேலியார் வலியாரென்ப பொதுப்புடக் கூறினானும் மேலியாரென்றது இல்லறத்தாரா எனவும், வலியாரென்றது தலையினிற்றாகரை எனவும் கொள்க. செயல்களின் மென்மை வன்மை கோக்கி அவ்வனங் கூறப்பட்டா. “இந்நிராபுகழ்ந்தொல்சீரில்லறம்புரிந்துளோர்க்குத் - தந்தமலொழுக்கஞ்சன்னிற்றகு முறைதவறிமேனும்-சிறகிடுந்தீர்வுமுண்டாற்செய்கவர்க்கனையசேரி- ஸுய்நதிலரிதால்வெற்பினுச்செயிற்றறவெலொப்ப.” எனக் கந்தபுராணங் கூறுமாறுமறிக்க.()

மேலோர்செய்கை.

இசையாத போலினு மேலையோர் செய்கை
வசையாகா மற்றையோர்க் கலலாற்—பசுவேட்டுத்
தீயோமபி வான்வழக்கங் காண்பாரை யொப்பவே
ஊனோமபி யுன்றின பவா.

(இ-ள்.) மேலையோர் செய்கை - ஒன்றனை ஆக்கவேண்டினாக்கவும், அழிக்கவேண்டி அழிக்கவும் வல்ல தவவலியுடைய பெரியோர் செய்கைகள் சில—இசையாத போலினும் மற்றையோர்க்கு அலலால வசையாகா - சாத்திரவிதிக்கு இசையாதனபோலக் காணப்படினும் அவரல்லராய சிறியோர்க்கலலாமல பெரியோர்க்கு வசையாகக்காணப்படமாட்டா—பசு வேட்டுத் தீ ஒமபி வான் வழக்கம் காண்பாரை - பசுக்களை ஒமஞ்செய்து அக்கிவிளர்த்து மழைபெய்விக்க வல்ல பெரியோர்களை—ஊன ஒமபி ஊன நிலைபவர் ஒப்பவே - தமது உடம்பை வளர்த்தற்காகப் புலாலுண்ணும் அறபர்கள் ஒப்பாவார்களா? எ-று.

பெரியோர் செயல்களுள்ளே சில பொருந்தாதனவாகக் காணப்படினும் பிறர்க்குப் பெரும்பயன கொடுத்தலால் அவற்றைப் பெரியோரிகழமாட்டாரென்பது கருத்து.

பசு-யாகததுக்குரிய மிருகங்கள் வான்வழக்கம்-மழைபெய்தல். காண்பார்-செய்ப்பா. மேலையோரென்றது முனிவரை. ஒம்-பி-வினையெச்சத்திரிபு. (கூசு)

பற்றியும்பற்றுகின்றல்.

எவரெவ ரெத்திறத்த ரததிறத்த ராய்கின்
றவரவாக் காவன கூறி—எவரெவர்க்கும்
உபபாலாய நிற்பமற் றெமமுடையார் தம்முடையான்
எப்பாலு நிற்ப தென.

(இ-ள்.) எவர் எவர் எ திறத்தர் - யார் யார் எவ்வெவ்வகையின ராய் நிற்கின்றாரோ—அவர் அவர்க்கு அ திறத்தராய் நின்று ஆவன கூறி - அவரவருக்கு அவ்வவ்வகையினராய் நின்று செயற்பாலனவற்றை அறிபுமாறுசொல்லி—எவர் எவர்க்கும் உப்பாலாய் எமமுடையார் - யாவருக்கும் புறத்தராய் எமமையானுந் தன்மையுடையாராகிய காரணிகள்—தமமுடையான் எப்பாலும் நிற்பது என நிற்ப - தமமை

யுடைய கட்டிகள் சேர்ந்து, சேராமல் எவ்விடத்தும் நிற்பதுபோலக்
தாமதம் பற்றி இந்த நிற்பர் என்று

ஞானிகளாகிய பெரியோர் உலகத்தாரோடு சேர்ந்து நின்றாரேனும் புற்றில்
லாதவராய் நிற்பொன்பது கருத்து. (கூடி)

மெய்யுணர்ந்தார்.

மெய்யுணர்ந்தார் பொய்மேற் புலம்போக்கார் மெய்யுணர்
கைவருதல் கண்ணாப் புலங்காப்பார்—மெய்யுணர்ந்தார் [சசி
காப்பே நிலையாப் பழிநாண னீள்கதவாச்
சோப்பா நிறைத்தாழ் செறித்து.

(இ-ள்) மெய்யுணர்ந்தார் பொய்மேல் புலம்போக்கார் - உண்
மைப்பொருளை யுணர்ந்தவர்கள் பொய்ப்பொருள்கணமேலே தம்மு
டைய பொறிகளைச் செலலவிடமாட்டாராயினும்—மெய்யுணர்ச்சி கை
வருதல் கண்ணா - மெய்யுணர்வு நீங்காது வசப்பட்டிருந்தலைக் கருதி
—மெய்யுணர்ந்தா காப்பே நிலையா—மெய்ஞ்ஞானிகளுடைய காவலே
நிலையாகவும்—பழி நாணல் நீள் கதவா - பழிக்கு நாணுதலை நீண்ட
கதவாகவுங்கொண்டு—புலம் சோப்பார் - பொறிகளைச் சேர்ப்பாராய்
—நிறை தாழ் செறித்து - நிறையென்னுந் தாழ்க்கோலை இறுக்கி—
காப்பா - காத்துக்கொள்ளுவார். எ-று.

மெய்ப்பொருளையுணர்ந்தவர் அதனையே இடைவிடாது பாவனைசெய்வா
ரென்பது கருத்து.

மெய்யுணர்ந்தார் காவலாவது மெய்ஞ்ஞானத் தலைப்படினும் ஒரோவழிப்
பிராரதத் வாசனையால் வரும் மறவியை நீக்கி ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பித்தல்.
இதுபற்றியே சிவஞானபோதததும் “அன்பரொடுமீஇ” என்றார். நிறை-மனத்
தை வேறென்றில விடாது நிறுத்துதல். (கூடி)

பெரின்பம்.

கற்றுத் துறைபோய காதலற்குக் கற்பினுள்
பெற்றுக் கொடுத்த தலைமகன்போல—முற்றத்
துறந்தார்க்கு மெய்யுணர்விற றேன்றுவதே யின்பம்
இறந்தவெலாந் துன்பமலா தில.

(இ-ள்.) கற்று துறைபோய காதலற்கு - கற்றற்பாலவனவாகிய
நூல்களையெல்லாம் கற்றுணர்ந்து அதற்குத்தகநின்ற நாயகனுக்கு—கற்
பினுள் பெற்று கொடுத்த தலைமகன்போல் - கற்பினையுடைய மனைவி
பெற்றுக் கொடுத்த சிரேட்டகுமாரனைப்போல—முற்ற துறந்தார்க்கு
மெய்யுணர்வில தோன்றுவதே இன்பம் - இருவகைப்பற்றினையும் முற்
றவிட்டவர்க்கு மெய்யுணர்வின் கண்ணே தோன்றுகின்ற ஆனந்தமே
இன்பமாகும்—இறந்த எலாம் துன்பம் அலாது இல - இஃதொழிந்த
உணர்வின் கண்ணே தோன்றுவன எல்லாம் துன்பமன்றி வேறில்லை.
எ-று.

தே முடிந்த பொருளாகும். எ.று.

மெய்யுணர்வு பெற்று முதற்பொருளாகிய பிரமத்தோடு உறையும்படி இடைவிடாது பாவனை செய்வோர் அதுவாக எல்லாவற்றையும் காண்பதே முடிந்தபயன் எனப்படுகருத்து.

ஐயமாவது பஸ்தலையாயவுணர்வு. அஃதாவது மறுபிறப்பும், இருவினைப்பயனும், கடவுளும் உள்வோ இவ்வோகளை ஒன்றிற்றுணிவுபிறகாது நிற்றல். இயைந்தமாவது மயக்கவுணர்வு. அது இருவினைப்பயனும், கடவுளநிலில்ல எனவும், மற்றுமிததன்மையவுஞ் சொல்லும் மயக்கநூல் வழக்குகளை மெய்நூல் வழக்கெனத் துணிதல். அளவையாகன பொறிகளாற் காணும் காட்சியும், குறிகளானவ ததுணரும் அறுமாநமும், கருதாமொழியாகிய ஆகமமுமென மூன்றுமாம். பிற இவற்றளவாகும். பொருநதமாறாவது இது கூடும் இது கூடாதெனத் தன் கண்ணே தோன்றுவது. கனவு நனவாகப் பூண்டலாவது தியாநந்திதிரையிற் காணப்பட்ட முதற்பொருள் ஒன்றுமேயனறி மெய் காணப்பெறுமை.

மெய்யுணர்ச்சி எனப்பதற்குப் பதிமுதலிய பொருள்களை உள்ளவாறுணர்ந்த அறிவு எனவும், கண்விழிப்ப என்பதற்கு எதிர்முகமாக நோக்காது தாமதுவாகப் பார்க்க எனவும், தூங்குவார் என்பதற்கு முதற்பொருளின்கண்ணே மனத்தை துடுக்கித் கிடப்பவா எனவும், தமமுள்ளே காணப்பது என்பதற்கு அம்முதற்பொரு ளோ டொற்றுமையுற இடைவிடாது ஈவிததல் எனவும் கூறுவாரும் கண்விழி ப்புத்தூங்குவாரா என்பதற்கு பரமான்ம விஷயத்திலே விழிப்பும், இவ்வுலகவிஷ யத்திலே நித்திரையுமுடையவா எனக் கூறுவாருமுளா. (கரு)

மு த் தி த் து.

நகரமகோபாகாஷ. பகபி
உ. 66

